

**13-vuotiaan
Ella Hakalan
ennätys jo 380:**

NUORI PISTOOLI- LAHJAKKUUS

sivut 14–15

Miten naiset selvisivät uusista laukaussäätöistä? → 12–13

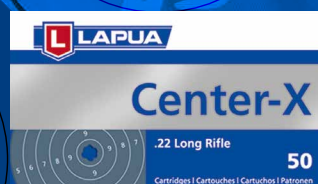
Urheilija arjessa: Törnroosin maisemakonttori → 18–19

IWA taas kansainvälisempi kuin koskaan → 30–35

Lapua .22LR patruunat
**TESTAA JA
MENESTY**

TESTAUKSET SUOMESSA
SOITA JA VARAA AIKA
Lapua: Arvi +358 50 5811728

Passion for Precision

www.lapua.com

PERUSTETTU 1927

90. vuosikerta. Viisi numeroa/vuosi.
ISSN 0789-516X

JULKAISIJA

Suomen Ampumaurheiluliitto ry

PÄÄTOIMITTAJA

Lassi Palo, puh. 050 339 0644
lassi.palo@ampumaurheiluliitto.fi

OSOITTEENMUUTOKSET

Kirsi Kankaanmäki, puh. 0400 930 527
kirsi.kankaanmaki@ampumaurheiluliitto.fi
Tilaushinta 50 euroa/kalenterivuosi.

MAINOSTILAN MYYNTI

OS-Media Oy, puh. +358 (0) 40 413 0730
ilmo@os-media.fi

ULKOASU

Rauno Hietanen (Sanatakomo)

PAINOPAikka

Forssa Print 2018

ARTIKKELIVASTUU

Jutut edustavat kirjoittajansa henkilökohtaista mielipidettä lukuunottamatta SAL:n virallisia tiedotuksia.

TEKSTIN LAINAAMINEN

Sallittu julkaisijan luvalla, julkaisija mainiten.

SUORAMARKKINOINTI

Lehden osoitteistoa voidaan käyttää suoramarkkinointiin.

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITTO RY

Osoite: Valimotie 10, 00380 Helsinki
Puhelin: 0400 930 527
Faksi: (09) 147 764
Sähköposti: etunimi.sukunimi@ampumaurheiluliitto.fi

SAL:N HENKILÖKUNTA

Toiminnanjohtaja Anne Lantee
Taloussihteeri Sanna Hellgren
Kilpailu- ja palvelusihteeri Kirsi Kankaanmäki
Viestintäpäällikkö Lassi Palo
Nuoris- ja koulutuspäällikkö Timo Rautio
Valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell

KANNEN KUVA: LASSI PALO

Suomalaisilla kolme ME-tulosta

PEKKA MAUNULA

SUOMALAISILLA urheiluampujilla on nimissään kolme maailmanennätystä Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) lajeissa.

Maaliskuussa Meksikon Guadalajarassa **Vesa Törnroos** ja **Satu Mäkelä-Nummela** voittivat maailmancupin trapin parikilpailun. Kaksikko paukutti ensin peruskilpailussa maailmanennätystuloksen 143, ja hetkeä myöhemmin finaaliassa syntyi myös uusi ME (44). Suomalaiset menettivät peruskilpailun ME:n, kun Kuwait (**Khaled Al Mudhaf – Sarah Al Hawal**) ampui Changwonin maailmancupissa huhtikuussa tuloksen 145.

Satu Mäkelä-Nummela ja Vesa Törnroos juhlivat trapin parikilpailun maailmancupin voittoa Meksikon Guadalajarassa maaliskuussa.

KAKSI MUUTA maailmanennätystä on tehty vuosina 2014 ja 2015. Neljä vuotta sitten poikien liikkuvan maalin joukkue (**Jani Suoranta, Mika Kinisjärvi, Heikki Lähdekorpi**) ampui Moskovon EM-kilpailuissa 1708 pistettä.

Eetu Kallioinen puolestaan sivusi poikien skeetin maailmanennätystä, kun hän rikkoi Italian Lonatossa vuonna 2015 pidetyissä haulikkolajien MM-kilpailuissa 124 kiekkoa. Kallioinen jakaa ennätyksen Italian **Tammaro Cassandron** ja **Gabriele Rossettin** kanssa.

TÄMÄ VUOSI on alkanut suomalaisittain muutenkin hienosti. Kahdessa maailmancupissa (Meksiko ja Etelä-Korea) on tullut maailmanennätysten lisäksi henkilökohtaisen kilpailun voitto (Mäkelä-Nummela Changwonissa) ja finaali paikkoja, ja ilma-aseiden EM-kilpailuissa Suomi sai kaksi mitalia. Kun kaikki lajit ja sarjat otetaan laskuihin mukaan, uusia Suomen ennätyksiä oli huhtikuun puoliväliin mennessä tehty hivenen vajaat 80.

Tästä on siis hyvä jatkaa kohti kesää, ja hyvältä näyttää – sen voi todeta. Kesän tapahtumiin palataan vuoden neljännessä Urheiluampujassa, joka menee painoon heti Etelä-Korean Changwonissa järjestettävien ISSF:n 52. kaikkien lajien MM-kilpailujen jälkeen.

LASSI PALO

SISÄLTÖ LEHDESSÄ 2/2018

4 Pääkirjoitus

Vesa Nissinen: Uudistumisesta ja muutoksesta.

5 Ajankohtaista Lotta Jaakkola aloittaa ympäristö- ja olosuhdepäällikkönä.

6 Laadukas ympäristölupahakemus avainasemassa.

8 Raportti liittovaltuuston kokouksesta.

10 Haulikkolajien hieno kauden alku.

12 Ovatko miehet jääneet jo naisten jalkoihin?

14 Ella Hakala on todellinen kultahippu.

16 Practical-ampuja Mikael Kaislaranta.

18 Urheilija arjessa: trap-ampuja Vesa Törnroos.

20 Noin 20 kysymystä: Ilkka Ratamo, SaSA.

22 Hyvän fiiliksen Kultahippufinaalit.

24 Seuraesittely: Pielisen Ampujat.

26 Esittelyssä: Lili Kemppi, Kristian Palin ja Hämeen alue.

30 Raportti IWA-messuilta.

36 ASE-ESITTELYSSÄ: kasa-kivääri JOK-KIS.

39 SAL100: Ville Vauhkonen mitalin arvoitus.

40 Tiedotuksia * tapahtumia

44 Svenska sidor.

Tuuli, Jarmo ja Martti Saraniemi.

46 * Radoilta kerättyä * 10 napakkaa: Laura Sipilä.

47 Finaali: Olavi Mäkräinen, SUA.

hakuammuntaa

"ESBO SKYTTEFÖRENINGENIN kivääriampuja

Cristian Friman voitti Lohjalla ilma-aseiden SM-kilpailuissa uransa jo 40. Suomen mestaruuden, kun hän saavutti M20-sarjan ilmakiväärin kultaa.

* sivut 14–15

40

Uudistumisesta ja muutoksesta

Edustan sukupolvea, jonka nuoruudessa urheilusta kiinnostuneelle lapselle ja nuorelle oli tarjolla paljon nykyistä vähemmän eri vaihtoehtoja mahdollisten urheilulajien suhteen. Ampumaharrastuksen osalta päti käytännössä sama periaate – oli kivääri, pistooli ja haulikko.

Haulikkoammunnan harjoittelemineen vaati jo tuolloin rahaa, ja jos sitä ei liikaa ollut, lajivalinta tuli tapahtumaan kivääriin ja pistooliin välillä tai näitä molempia harrastaen. Olennaista oli se, että pitkän talvikauden yli pystyttiin ammuntaa harrastamaan ilma-aseilla kyseisissä lajeissa.

PUOLEN VUOSISADAN aikana maailma on muuttunut paljon. Eräs pikkupoika vietti aikanaan sunnuntaipäiviään pienoiskivääriradalla ampumontussa aikuisten rimakehikoissa olleita pahvitau-luja vaihtaen (aina viiden laukauksen välein). Tänäpä hän ampuu itse pienoiskiväärillään elektronisiin laitteisiin, ja kannustusjoukot katsovat kotona tietokoneelta kilpailun etenemistä reaaliajassa, laukauslaukaukselta.

Suuri muutos on myös tapahtunut siinä ympäristössä ja yhteiskunnallisessa kehityksessä, jossa ammuntaa harrastetaan. Eikä kehitys pysähdy, vaan se jatkuu jopa kiihtyen.

MYÖNNÄN ITSEKIN, että ruudin tuoksussa on sitä jotakin. Mutta onko sillä sama merkitys tämän päivän tai huomisen ampujille? Missä kulkee oikean ammunnan ja simulaation raja? Häviääkö perinteinen pitoammunta harrastajien vähetessä, ja korvautuvatko nämä minullekin niin rakkaat lajit muilla, toiminnallisemmilla lajeilla?

Ovatko tulevaisuuden ampumakilpailut virtuaalisia, säästäten kokonaan matkustamisen vaivan osallistujilta? Millaiset aseet ja patruunat ovat laillisia ja sallittuja tulevaisuudessa?

Emme tiedä tarkasti, kuinka nopeasti ja millä tavoin ammunnan harrastamisen edellytykset ja ympäristö muuttuvat. Siitä voimme kuitenkin olla varmoja, että muutosta tapahtuu. Kysymys kuuluukin näin: olemmeko me ammunnan harrastajat itse muokkaamassa lajimme tulevaisuutta aktiivisesti ja ennakoiden vai tyydymmekö jarrumiehen rooliin, jolloin päätökset voivat tapahtua kokonaan muualla, lajimme ulkopuolella?

JOSTAKIN TUTUSTA ja rakkaasta luopuminen on vaikeata. Muutoksen sopeutuminen voi viedä paljon aikaa. Tästä huolimatta toimimme parhaiten ampumaurheilun hyväksi, kun ennakoimme muutoksia ja asetumme itse johtamaan oman lajimme kehitystä.

Tämä edellyttää halua ja kykyä sekä sopeutua muutoksiin että pyrkiä yhteistyöhön koko ampumaperheen sisällä.

Om förnyelse och förändring

Jag representerar en generation där den som i barndomen och ungdomen var intresserad av idrott hade mycket färre alternativ att välja bland än dagens ungdom har. Så även när det gällde skytte: det fanns gevär, pistol och hagelgevär.

Hagelgevärsskytte krävde redan på den tiden att man hade pengar, och den som var mindre bemedlad var tvungen att välja gevär eller pistol eller båda två.

Det väsentliga var att man över den långa vintersäsongen kunde skjuta med luftvapen i dessa grenar.

VÄRLDEN HAR FÖRÄNDRATS en hel del på ett halvt sekel. En viss liten grabb brukade tillbringa sina söndagar i miniatyrgevärnsbanans markörgrav där han (efter vart femte skott) bytte ut de vuxna skyttarnas måltavlor av papp.

I dag skjuter han själv med sitt miniatyrgevär mot elektroniska måltavlor medan hejklacken sitter hemma vid datorn och följer med tävlingen i realtid, skott för skott.

En stor förändring har också ägt rum i den miljön och inom de samhällets ramar där sportskytte utövas. Och utvecklingen stagnerar inte, tvärtom: den t.o.m. accelererar.

JAG MEDGER SJÄLV att det är något speciellt med doften av krut. Men anser även dagens och morgondagens skyttar det? Var går gränsen mellan riktigt skytte och simulering? Kommer de traditionella formerna av sportskytte att försvinna i och med att antalet utövare minskar, och kommer dessa även för mig så kära idrottsgrenar att ersättas av andra, mer dynamiska grenar?

Är framtidens skyttetävlingar virtuella, så att deltagarna besparas allt resande? Hurdana vapen och patroner kommer att vara lagliga och tillåtna i framtiden?

Vi vet inte exakt hur snabbt och på vilket sätt miljön runtomkring oss och förutsättningarna för att idka skytte förändras. Vi kan dock vara säkra på att en förändring sker.

Frågan lyder: är vi skyttar själva med och aktivt och förutseende formar vår idrottsgrens framtid, eller nöjer vi oss med rollen som bromsare, i och med vilket besluten kan ske helt och hållet på annat håll, utanför vår idrottsgren?

DET ÄR SVÅRT att avstå från sådant som är en bekant och kärt. Att anpassa sig till förändringar kan ta lång tid. Trots det gynnar det sportskytte mest om vi förutsätter förändringarna och själva ställer oss i spetsen för utvecklandet av vår idrottsgren.

Detta förutsätter en vilja och förmåga att både anpassa sig till förändringar och sträva efter samarbete inom hela skyttefamiljen.

VESA NISSINEN
SAL:n puheenjohtaja /
Sportskytteförbundets
ordförande

YHTEISTYÖSSÄ:

Opetus- ja
kulttuuriministeriö

Sopivalla sykkeellä.

Ympäristö- ja olosuhdepäällikkö Jaakkola aloittaa työt

Lotta Jaakkola aloittaa Ampumaurheiluliiton ympäristö- ja olosuhdepäällikkönä toukokuun 15. päivänä.

Teksti & kuva LASSI PALO

Suomen Ampumaurheiluliiton liittovaltuuston kokous pidettiin huhtikuun 28. päivänä Vantaalla. Viime vuoden marraskuussa toiminnanjohtajana aloittanut **Anne Lantee** kävi toimintakertomuksen 2017 läpi pääpainopisteiden kautta.

Ne olivat liittovaltuuston linjausten mukaisesti olosuhteiden varmistaminen, vaikuttamisen ja viestinnän tehostaminen, liiton sisäisen toiminnan kehittäminen, seurojen tarpeisiin vastaaminen ja huippu-urheilun tulosten parantaminen.

VIIME VUODEN aikana alettiin valmistella päätoimisen ympäristö- ja olosuhdepäällikön rekrytointia tuomaan olosuhdetyöhön aiempaa selvästi enemmän resursseja. Lantee kertoi kokousväelle, että **Lotta Jaakkola** aloittaa 15. toukokuuta ympäristö- ja olosuhdepäällikkönä.

Olosuhteiden turvaamiseen liittyy myös vaikuttamistyön tiivistäminen. Vaikuttajatapaamiskonseptia kokeiltiin elokuussa Helsingin Santahaminassa, kun ministeri **Sampo Terho** tutustui ampumaurheiluun.

LANTEE TOTESI tyytyväisenä myös sen, että Suomelle myönnettiin viime vuonna neljän

Toiminnanjohtaja Anne Lantee ja liittovaltuuston puheenjohtaja Asko Terkola liittovaltuuston kokouksessa Vantaalla huhtikuun lopussa. Kokous vietiin läpi kolmessa tunnissa ja kahdeksassa minuutissa.

"Viime vuotta värittivät myös liiton toimiston henkilömuutokset, kun pitkään liitossa työskennelleet Risto Aarreki ja Pirjo Manninen jäivät eläkkeelle."

lajin kansainväliset arvokilpailut järjestettäväksi lähitulevaisuudessa: tänä vuonna MM-siluetti ja EM-kasa-ammunta, haulikko-

lajien maailmancup 2019 ja ilma-aseiden EM-kilpailut 2021.

– Viime vuotta värittivät myös liiton toimiston henkilömuutokset, kun pitkään liitossa työskennelleet **Risto Aarreki** ja **Pirjo Manninen** jäivät eläkkeelle. Toimiston muutto oli myös iso asia vuoden lopulla. Toimisto muutti uusiin toimitiloihin tammi-kuun lopussa, Lantee kertasi.

– Nyt mennään sitten uudella kokoonpanolla uusissa tiloissa, hän jatkoi.

Liittovaltuuston kokouksesta lisää sivulla 8.

KARI KOPRA aloitti Ampumaurheiluliiton trapin päävalmentajana tämän vuoden alussa. Lajiryhmän alkuvuosi on sujunut erinomaisesti.

LASSI PALO

1 Millaisin ajatuksin olet seurannut trap-ampujien suorituksia?

Tulokset ja sijoitukset ovat olleet hyviä. Oemme kärjen mukana.

2 Millaisia ajatuksia jäi Meksikon maailmancupista? Siellä ammuttiin kovia tuloksia – maailmanluokan tuloksia myös suomalaisten toimesta.

3 Kaikkien lajien MM-kilpailut ovat syyskuussa Etelä-Korean Changwonissa. Mitä odotat? Tietysti finaali paikkoja. Finaalissa kisa alkaa "uudestaan", ja kaikki on avoinna. Sieltä voi sitten tulla mitä vain.

4 Mitä mietit olympiamaapainkoista, joita aletaan jakaa Changwonissa? Ne tuovat lisää arvoa kilpailulle, ja kuka paikkoja saa, on taas lähempänä seuraavaa päätävotetta eli Tokion olympialaisia.

5 Mitä on vielä odotettavissa tältä vuodelta? Finaali paikkoja niin miehissä, naisissa kuin nuorissakin parikilpailua unohtamatta.

6 Mikä tässä kaikessa on parasta? Olemme tehneet täksi kaudeksi muutoksia ja uudistuksia, jotka näyttävät toimivan hyvin.

LASSI PALO

Laadukas ympäristölupa

Ampumaratakeskustelussa on korostettu toiminnan negatiivisia puolia ilman faktoihin perehtymistä.

Teksti & kuvat LOTTA JAAKKOLA

Kuluneiden kahdeksantoista vuoden aikana, jolloin uusi ympäristönsuojelulaki on ollut voimassa, ampumaratoja ja erityisesti lajiratoja on suljettu tai ampumatoimintaa rajoitettu merkittävästi vedoten ympäristönsuojelullisiin tekijöihin.

Syystä tai toisesta ampumaratakeskustelulle on tyypillistä ollut pitkään tarve korostaa vahvasti vain toiminnan negatiivisia puolia ilman faktoihin perehtymistä. Myös ampumaharrastajien keskuudessa on annettu ymmärtää, että ampumaratojen kehittämisen tulevaisuuden haasteina ovat muun muassa asutuksen läheisyys ja kiristyneet ympäristönormit (melu, raskasmetallit jne.).

KUITENKIN kun ympäristölupien epäämisistä tai vaikeita lupaprosesseja on tarkemmin tutkittu, on selvinnyt useita tapauksia, joissa ei ole ollut todennettavissa olevia ympäristönsuojelulain mukaisia esteitä toiminnalle. Useita ratoja on siis suljettu tai niiden toimintaa rajoitettu virheellisin perustein joko ilman ymmärrystä ampumaradan aiheuttamasta todellisesta riskistä ympäristölle tai tarkoitushakuisesti.

Kaikella ihmistoiminnalla on ympäristövaikutuksia, joten kyse on pikemminkin siitä, millainen toiminta on hyväksytty ja kuka hyväksyttävyyden määrittelee.

NYKYISEN AMPUMARATOJEN ympäristölupamenettelyn keskeisimpiä ongelmia on lupahakemusten puutteellisuus. Luvan hakijat usein luottavat siihen, että viranomainen vastaa tarvittavien tietojen hankkimisesta eli hakemukseksi riittää hyvinkin vajavaisesti täytetty lomake.

Viranomainen ei tällaisessa tapauksessa saa riittäviä ympäristöselvityksiä, toimenpidesuunnitelmia eikä hakijan esitystä BAT:n mukaisista toimenpiteistä.

Informaatiovaikuttamisen näkökulmasta joku muu kuin hakija vastaa päätöksenteon pohjaksi tuotettavasta tiedosta, kuten muun muassa ympäristövaikutuksiin liittyvistä arvioinnista eikä hakija voi enää hallita tietotasoa ja -tarkkuutta, tavoitteita tai asenteita joiden pohjalta lupapäätös annetaan.

TÄLLAISessa tilanteessa hakijan rooli on olematon suhteessa viranomaisiin tai mui-

Filosofian tohtori, metsästäjä ja haulikkoampuja

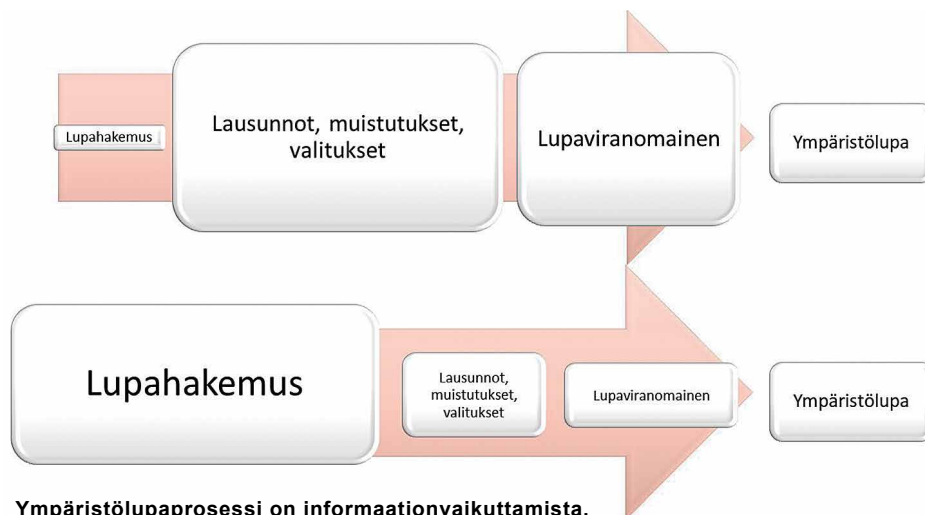
Oheisessa kirjoituksessaan **Lotta Jaakkola** pohtii tekijöitä, joihin tarvitaan selkeitä muutoksia ampumaharrastuksen toimintaedellytysten parantamiseksi ja negatiivisuuden kierteen pysäyttämiseksi.

Jaakkola aloittaa toukokuun puolivälissä Suomen Ampumaurheiluliiton ympäristö- ja olosuhdepäällikkönä. Tehtävä on viisivuotinen.

Lotta Jaakkola on filosofian tohtori, metsästäjä ja haulikkoampuja, joka on toi-

minut Ampumaharrastusfoorumin osa-aiheena sihteerinä ja rata-asiantuntijana toukokuusta 2015 tammikuuhun 2018.

YLEISEEN ASENNELMAPIIRIIN vaikuttamisen lisäksi Jaakkolan päätavoitteena on luoda täysin uusi lähestymistapa ampumaratojen ympäristöluvitukseen, joka parantaisi merkittävässä määrin koko maan kattavan riittävän tiheän ja eri kokoisista ja tasoisista radoista koostuvan ampumarataverkoston toiminnan turvaamista.

Ympäristölupaprosessi on informaatiovaikuttamista.

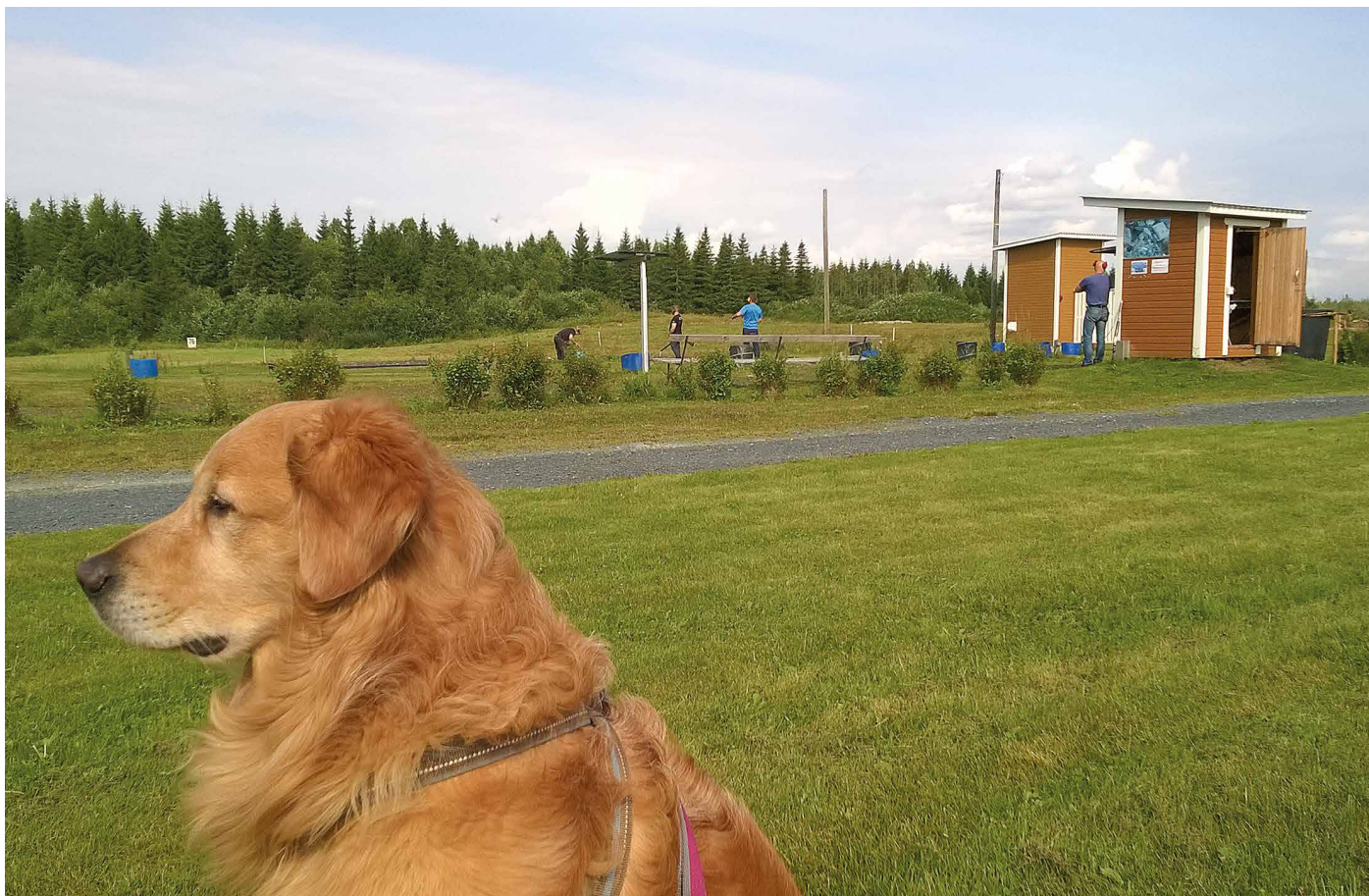
Ympäristön kuvaus on tehtävä erityisellä huolellisuudella ja ammattitaidolla haettaessa ympäristölupaa ampumaradalle. Huolimattomuus tai suurpiirteisyys mm. vaikutusalueen kasvupaikkaluokituksessa voi aiheuttaa harmia lupaprosessin myöhemmissä vaiheissa.

hin muistutusten sekä lausuntojen jättäjiin (ks. kaavio yllä). Tämä ongelma on tiedostettu jo pidempään ympäristöhallinnossa

ja esimerkiksi viime vuoden lopussa julkaistussa Ympäristöministeriön raportissa ”Ampumaratojen luvanvaraisuuden keventämismahdollisuuksista” (Herranen, Attila, Pyy & Tuomainen) todetaan, että ”nopeimmin ja vähimmällä työmäärällä ampumaratojen lupamenettelyä voitaisiin sujuvoittaa parantamalla nykyisten lupahakemusten tasoa. Lupahakemusten puutteellisuuden vuoksi viranomainen ei aina saa riittäviä selvityksiä ja toimenpidesuunnitelmia, mikä vaikeuttaa ja hidastaa päätösten tekemistä.” Ympäristölupahakemus ei siis ole pelkkä ympäristöhallinnon lupahakemuslomake, vaan kyseessä on informaatiovaikuttamiseen liittyvä prosessi, jossa hakijan tai hänen edustajansa on huolehdittava mielellään hyvinkin etupainotteisesti faktoihin pohjautuvasta päätöksenteosta ja keskustelusta (ks. kaavio yllä).

AMPUMARATOJEN haitta-aineiden hallintatoimenpiteiden oikean ja kustannuste-

hakemus avainasemassa

Ampumaradat eivät ole vain huolta, murhetta, synkkää ja ikävää jossa aiheutetaan vain negatiivisia ympäristövaikutuksia vaan ne voivat olla myös viihtyisiä, kauniita ja hauskoja harrastuspaikkoja. Radoilla on merkitystä mm koirien totuttamisessa laukusten ääniin ja ne ovat monille paahdeympäristöjen lajeille tärkeitä elinalueita.

hokkaan suunnittelun lähtökohtana on, että toiminnan aiheuttamat ympäristövaikutukset ja -riskit sekä niiden suuruus ja kohdentuminen tunnetaan.

Koska ampumatoiminnan laatu sekä ratojen sijainti- ja ympäristöolosuhteet vaihtelevat merkittävästi, edellyttää vaikutusten ja riskien tunnistaminen sekä kvantifointi käytännössä aina kohdekohtaisia selvityksiä ja arvioita ympäristöolosuhteista, päästöistä ja päästöjen merkityksestä pitkän ajan kuluessa.

Yhtä parasta käyttökelpoista tekniikkaa ei voida yksiselitteisesti määrittellä koskemaan kaikkea ampumatoimintaa, vaan haitta-ainepäästöjen hallinnan teknisten vaatimusten tulisi määräytyä ennen kaikkea kohdekohtaisten ympäristönsuojelu- tarpeiden mukaan. Ongelmaan ei valitettavasti ole olemassa oikotietä eikä sitä ratkaista pelkällä ohjeistuksella.

AMPUMARATOJEN ympäristölupitus ei ole ammattilaisellekaan yksinkertaista, ja suurin ongelma on ollut, että toiminnanharjoittajat ovat jääneet aika lailla yksin ammattilaisillekin haasteellisten ympäristölupaprosessien kanssa.

Myös luvittavalle viranomaiselle ampumaradan ympäristöluvan tekeminen saattaa olla ”kerran elämässä” -tapaus ja ymmärrys ampumaratatoiminnasta ja niiden ympäristövaikutuksista voi olla rajallinen. Koska siviiliratojen osalta toimivaltainen viranomainen on poikkeuksia lukuun ottamatta kunnan ympäristönsuojeluviranomainen, asettaa viranomaisten suuri lukumäärä omat haasteensa lupapäätösten yhdenmukaisuudelle.

Tähän voidaan kuitenkin vaikuttaa jo laadukkailla lupahakemuksilla ja -prosesseilla.

Ampumaradan ympäristölupahakemus kannattaa ottaa vakavasti, koska huono lupahakemus ja -prosessi tulevat erittäin suurella todennäköisyydellä aiheuttamaan huolellisesti tehtyä hakemusta enemmän kustannuksia sekä minimoimaan onnistumisen todennäköisyyden ja maksimoimaan todennäköisyys tutkimus- ja hallintotuomioistuinkierteelle.

ON OLEMASSA myös suuri vaara, että huonojen hakemusten ja -päätösten vaikutukset kertautuvat tulevaisuudessa muiden ampumaratojen ympäristölupamenettelyis-

sä. Mikäli maassamme halutaan säilyttää edes kohtuullinen ampumarataverkosto, on ympäristölupaprosessit oltava seurojen ja yhdistysten etua ajavien ammattilaisten käsissä.

Ampumaratojen toiminnan turvaamiseen tarvitaan kaikkien alan toimijoiden yhteistyötä ja kuppikuntaisuus on unohdettava.

Ennen kuin konkreettinen ja systemaattinen työ ampumaratojen ympäristöluvituksen kuntoon saattamiseksi voidaan toden teolla aloittaa, tarvitaan asennemuutosta erityisesti harrastajien keskuudessa.

Mikäli tilannetta halutaan parantaa, on ymmärrettävä ja hyväksyttävä realiteetit, mietittävä millaisin käytännön toimenpitein ongelma ratkaistaan ja menneisyydestä sekä muutosvastarinnasta on päästettävä irti.

Tähänastiset tulokset osoittavat, että aiemmin vallalla ollut lähestymistapa on unohdettava tai koko harrastus ja harrastajat maksavat siitä erittäin kovan hinnan eikä meillä pitäisi olla enää yhtään aikaa hukattavaksi.

Tärkein kysymys kuuluukin, että olemmeko me valmiita muutokseen ja halutaanko tilannetta parantaa?

Kohti 100-vuotisjuhlavuotta!

Teksti & kuva LASSI PALO

Ampumaurheiluliiton liittovaltuusto hyväksyi 28. huhtikuuta Vantaalla pitämässään kokouksessa vuoden 2017 toimintakertomuksen ja tilinpäätöksen sekä myönsi vastuuvapauden hallitukselle ja muille tilivelvollisille.

Liiton kulut olivat noin 2,2 miljoonaa euroa ja tulos 45 322 euroa ylijäämäinen.

Liittovaltuusto vahvisti kokouksessaan myös vuoden 2019 talousarvion perustana olevat maksut.

Jäsenmaksuihin ei tule muutoksia, ja aikuisten ja nuorten lisenssien hinnat pysyvät myös ennallaan, kuten myös harrastelisanssin, ylituomarikortin ja I-luokan tuomarikortin hinnat.

Muovikortilliset lisenssit maksavat 5 euroa. Kilpailulupa (ennätyskelpoinen tai vastaava ei-ISSF-lajin kilpailu) tuli korotus, sillä lisäpäivät maksavat ensi vuonna 20 euroa, kun maksu on tänä vuonna 10 euroa. Säännöissä mainitsematon jäsenmaksuluokka (2. jäsen) poistettiin.

LIITTOVALTUUSTON kokouksessa hyväksyttiin myös hallituksen esitys Kilpailutoiminnan yleissääntöihin ja ohjeisiin sillä muutoksella, että henkilökohtaisessa kilpailussa sarjalla on SM-arvo (7.2.3 Sarjan SM-arvo), jos siihen osallistuu yksikin kilpailija, joka saa kilpailussa hyväksytyn tuloksen.

Nykyisen ehdollepanotoimikunnan toimikausi päättyi tähän kokoukseen. Kokouksessa valittiin uusi ehdollepanotoimikunta kolmevuotiskaudeksi, joka päättyy vuoden 2021 valtuuston kevätkokoukseen.

Ehdollepanotoimikunta valmistelee ehdokasasettelua tuleviin henkilövalintoihin liittokokouksessa ja liittovaltuuston kokouksissa.

Toimikuntaan valittiin entisistä jäsenistä **Asko Terkola** (puheenjohtaja), **Matti Korhonen** ja **Mikael Friman** sekä uutena **Ritva Karri**.

LIITTOHALLITUKSEN asettama sääntömuutostyöryhmä on aloittanut työskentelynsä keväällä ja käynyt toistaiseksi läpi liiton toimintasäännöt.

Ryhmä toi valtuuston tietoon toistaiseksi havaittuja kehittämiskohteita toimintasääntöjen osalta.

Uudistamisen tavoitteena on varmistaa, että säännöt vastaavat toimintatapoja ja päinvastoin, tarkentaa sääntöjä tulkintaepäselvyyksien välttämiseksi, muokata sääntöjä nykyiseen toimintaympäristöön sopivaksi ja kirjata asiat siten, etteivät toimintaympäristön muutokset jatkossa heti vaikuta sääntöjen muutostarpeeseen.

Liiton nettisivuilla on lomake, jonka kautta kuka tahansa voi esittää perusteltuja

Ampumaurheiluliiton 100-vuotisjuhlavideon tekeminen alkoi Salon Kultahippufinaaleissa huhtikuussa. Snoun Jesse Väänänen kuvaamassa värikästä tapahtumaa.

Liittovaltuusto hyväksyi uudet KY-säännöt

LIITTOVALTUUSTO hyväksyi kevätkokouksessaan 28. huhtikuuta muutoksia Kilpailutoiminnan yleissääntöihin ja ohjeisiin. Uudet säännöt astuivat voimaan toukokuun 1. päivänä kuitenkin niin, että uudet Suomen ennätykset uusissa lajeissa, uusilla laukaussäätöillä jne. hyväksytään taannehtivasti jo 1.1.2018 lähtien.

Uudet säännöt ovat luettavissa Ampumaurheiluliiton verkkosivuilla sääntösivulla. Siellä on myös versio, jossa muutokset on merkitty punaisella.

Uuden sääntökirjan painamisen aikataulusta ei vielä ole tehty päätöstä.

sääntömuutosehdotuksia työryhmälle toukokuun loppuun mennessä.

Aikataulun mukaan luonnos uusista säännöistä esitetään hallitukselle syyskuussa, ja säännöistä päätettäisiin liiton kokouksessa 24. marraskuuta.

VIIME VUODEN lopulla tapahtunut Suomisportiin siirtyminen oli toiminnanjohtaja **Anne Lanteen** mukaan merkittävä järjestelmäuudistus, ja keväällä toteutetun seurakyy-

selyn avulla selvitettiin seurojen tilannetta ja tulevaisuudensuunnitelmia sekä ajatuksia liiton palveluista, jotta liitto pystyy jatkossa tukemaan seuroja entistä paremmin.

Liiton uusi logo ja visuaalinen ilme uudistettiin viime vuonna. Ne suunnitteli **Juha Kytömaa**.

Vuoden 2017 huippu-urheilumenestystä Lantee piti ”huikeana”, sillä suomalaiset ampumaurheilijat saavuttivat kaikkiaan noin sata arvokisamitalia.

– Mitaleihin yllettiin niin olympialajeissa kuin muissakin ampumaurheilulajeissa. Erityisen ilahduttavaa on, että myös nuoret menestyivät laajalla rintamalla.

SUOMEN Ampumaurheiluliitto täyttää sata vuotta ensi vuonna. Juhlavuoden valmistelut käynnistyivät toden teolla viime vuoden aikana, kun ohjelmarunko valmistui ja **Kalle Virtapohja** jatkoi liiton historiatoimiston kirjoittamista. Se julkistetaan 31. elokuuta 2019.

Juhlavuoden urheilullinen päätapahtuma on elokuussa Lahdessa 11.–22. elokuuta järjestettävä haulikkolajien maailmancup. Sen huomioarvoa lisää se, että siellä on jaossa olympiamaapaikkoja Tokioon 2020.

Juhlavuoden avaustilaisuus on Helsingissä 18. tammikuuta ja pääjuhla Tampereella 31. elokuuta.

– Kaikki aktiivisesti mukaan juhlavuoden valmisteluihin. Juhlat ovat meidän kaikkien juhlat, eikä liiton satavuotisjuhlia kovin usein osu kohdalle, Lantee nauratti liittovaltuuston kokouksessa. 🌸

BLACK EDITION

	690	692	DT11
OCHP-supistajat Kiinteät supistajat			
Steelium PRO			
Steelium PLUS			
Steelium			
Uusi Matta piipun viimeistely			
Uusi Hiilikuitukisko		10x10	10x10
Uusi Säädettävä poskipakka			B-FAST
Uusi Black Edition lukkokehys			
Leveämpi lukkokehys	+1,3 mm	+1,3 mm	+2,6 mm
Uusi Hiilikuituinen laukaisukoneiston runko			
Irroitettava laukaisukoneisto			
Säädettävä liipaisin			
Polymeeripinnoitettu avaussalpa			
Saatavana säätöperällä			B-FAST
Säädettävä tukki	Valmius		B-FAST
Microcore-perälevy			Micro Core

Saatavilla myös tehdasmittaperä malleihin 692 ja DT11.

Muutokset tuottavat hyvää tulosta

Suomalaiset trap-ampujat ovat aloittaneet vuoden erinomaisesti. Muutokset ja uudistukset ovat toimineet hyvin, trapin päävalmentaja Kari Kopra sanoo.

Teksti LASSI PALO

Kuvat PEKKA MAUNULA JA PER-OLE LINDELL

Suomalaiset urheiluampuajat ovat aloittaneet vuoden mainiosti, etenkin trapissa. Suomi sijoittui hienosti kuudenneksi vuoden ensimmäisen maailmancupin mitalitilastossa Meksikossa. Kaikkiaan viisitoista maata saavutti mitaleja.

Mopsi Veromaa oli naisten trapissa neljäs, **Satu Mäkelä-Nummela** kymmenes ja **Marika Salmi** 11:s. Miesten trapissa oli kaksi suomalaista finaalissa, ja **Vesa Törnroos** oli lopulta kolmas ja **Jukka Laakso** kuudes.

Suomen kaksikko Vesa Törnroos – Satu Mäkelä-Nummela otti tulevassa olympialajissa eli trapin sekajoukkuekilpailussa komean voiton. Heidän nimiinsä kirjattiin niin peruskilpailun kuin finaalinkin ME-tulokset. Peruskisan ME:n he menettivät seuraavassa maailmancupissa Etelä-Korean Changwonissa, kun Kuwait ampui kaksi kiekkoa paremman tuloksen (145).

Oskari Kossi oli miesten skeetissä seitsemäs ja **Marjut Heinonen** naisten skeetissä 12:s.

GUADALAJARASSA mitaleja sai kaikkiaan viisitoista maata. Suomi sijoittui mitalitilastossa hienosti kuudenneksi (1+0+1). Tilaston ykkönen Intia saavutti yhdeksän mitalia (4+1+4) ja Yhdysvallat kuusi (3+1+2).

SUOMALAISTEN urheiluampujien hyvät suoritukset saivat jatkoa Etelä-Korean Changwonissa huhtikuussa, kun Mäkelä-Nummela voitti naisten trapin. Hän teki peruskilpailussa tuloksen 118, joka sivuaa hänen nimissään olevaa SE:tä.

Mäkelä-Nummelalle tuli nyt uran seitsemäs maailmancupin voitto. Lisäksi hänellä on yksi maailmancupin finaalin voitto (2012).

– Yksi voitto lisää tekee aina hyvää, Mäkelä-Nummela naurahti kisan jälkeen.

Heinonen oli naisten skeetissä nyt yhdeksäs. **Mirka Kyrrönen** teki miesten trapissa mqs-ampujana suomalaisten parhaan tuloksen 119.

Vesa Törnroos ja trapin maailmancupin kolmas sija.

Satu Mäkelä-Nummela ja trapin maailmancupin voitto.

KAIKEN KAIKKIAAN siis erittäin hieno vuoden alku! Mitä tästä kaikesta miettii vuoden alussa Ampumaurheiluliiton trapin päävalmentajana aloittanut **Kari Kopra**?

– Kausi on alkanut todella hyvin, sillä finaali paikkoja ja mitaleja on tullut. Menemme parempaan suuntaan koko ajan. Uutta on pitänyt keksiä, jotta tulosta ja menestystä tulisi, Kopra sanoi toukokuun alussa.

"Suomen kaksikko Vesa Törnroos – Satu Mäkelä-Nummela otti tulevassa olympialajissa eli trapin sekajoukkuekilpailussa komean voiton."

Kopra viittaa kommentillaan siihen, että **Mikko Saarinen** on viime vuodesta lähtien huolehtinut urheilijoiden lihahuollosta, kehittänyt fysiikkavalmennusta ja tuonut uusia asioita sarjoihin valmistautumiseen. Ampumaurheiluliitto on myös alkanut kehittää urheilijoiden psyykkistä valmentautumista.

– Kaikki nämä ovat alkaneet toimia hyvin, ja palaute on ollut positiivista. Urheilijat ovat saaneet myös psyykkisestä valmennuksesta uusia ajatuksia.

ENSIMMÄISET olympiamaapaikat jaetaan Etelä-Korean Changwonissa elo-syyskuussa järjestettävissä ISSF:n kaikkien lajien MM-kilpailuissa. Jaossa on neljä paikkaa jokaisessa henkilökohtaisessa lajissa eli 48 paikkaa. Parikilpailuissa on jaossa paikat kunkin lajin kahdelle parhaalle.

Kuten Kopra sivun 5 jutussa toteaa, olympiamaapaikat tuovat lisää arvoa kilpailulle, ja kuka paikkoja saakaan, on taas lähempänä seuraavaa päätavoitetta eli Tokion olympialaisia.

Sinne tähtäävät myös suomalaiset, ja juuri nyt näyttää hyvältä. 🌀

AINUTLAATUISTA TARKKUUTTA LEUPOLDIN UUTUUKSILLA

Leupold tarkkuuskiikarit ovat jo todistaneet erinomaisuutensa maailman huippuampujien käsissä. Uudet mallit tarjoavat entistä paremman kokemuksen ja paljon uusia ominaisuuksia. Leupoldin Twilight Max -valonhallinta-järjestelmä tarjoaa parhaan kuvan, estämällä heijastuksia ja optimoimalla valon läpäisyn. Kaksijousinen suurenusjärjestelmä toimii luotettavasti laajalla suurennusalalla kerta toisensa jälkeen. Näissä tähtäimissä yhdistyy tarkkuus, luotettavuus ja 30 vuoden takuu. Aina suunniteltu ja valmistettu USA:ssa.

Kysy lisää jälleenmyyjältäsi.

VX-3i (30 mm)

6,5-20x40 DX LR
999 €

6,5-20x50 LRT FDX
1299 €

6,5-20x50 LRT TD
1349 €

8,5-25x50
LRT FDX
1299 €

VX-3i LRP (30 mm)

4,5-14x50 SF TMR
1149 €

6,5-20x50 SF TMR
tai TMOA
1199 €

8,5-x25x50
SF TMR
1249 €

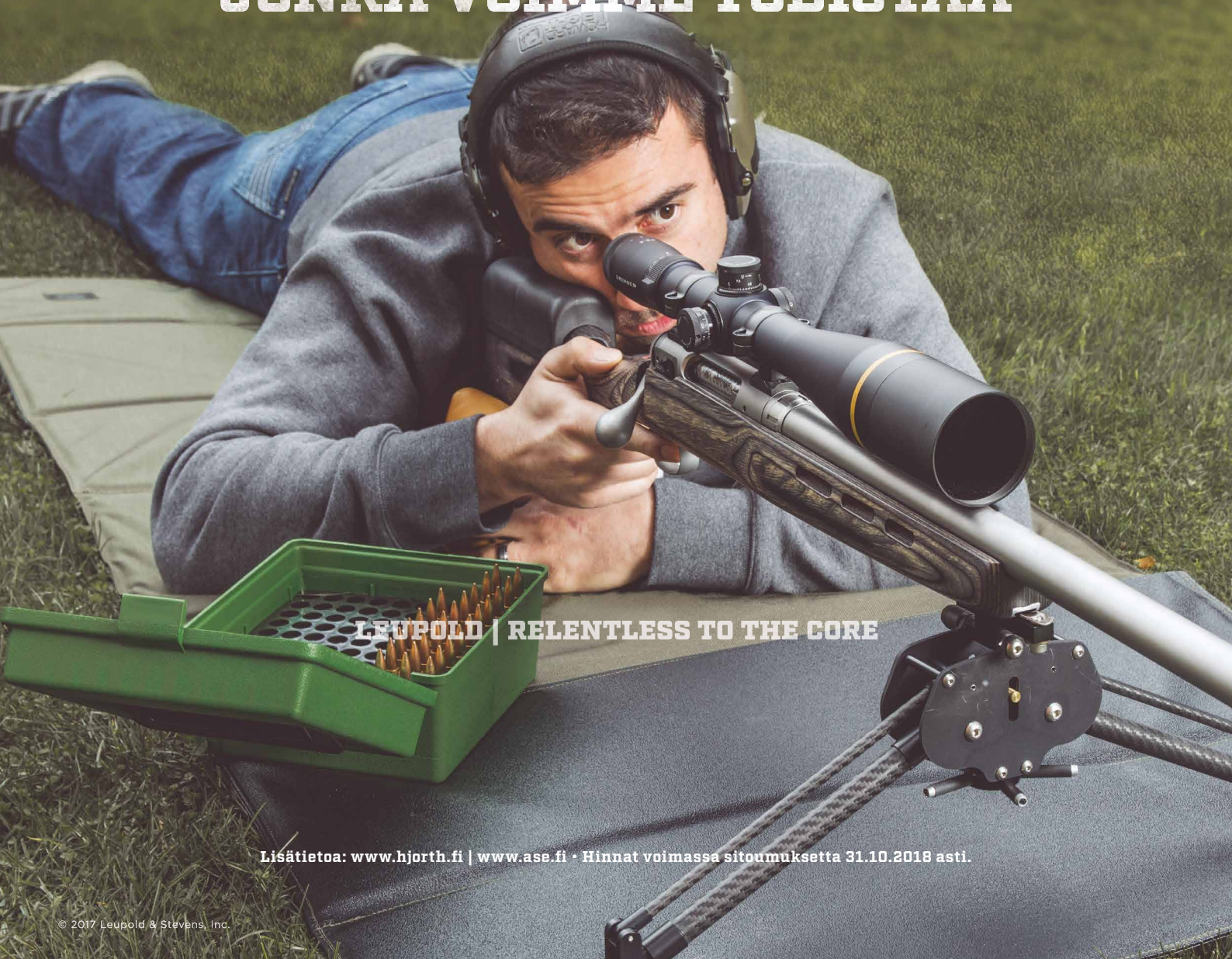

VX-6 HD (34 mm)

4-24x52 SF IR TMOA
tai G4
2449 €

SUORITUSKYKYÄ JONKA VOIMME TODISTAA

LEUPOLD | RELENTLESS TO THE CORE

Lisätietoa: www.hjorth.fi | www.ase.fi • Hinnat voimassa sitoumuksesta 31.10.2018 asti.

Naisten kärjen taso saattanut olympialaisissa miehiä k

Teksti & grafiikka MIKKO TAUSSI

Kuva LASSI PALO

Kansainvälinen ampumaurheiluliitto (ISSF) päätti muuttaa ammunnan kilpailusääntöjään vuodesta 2018 alkaen muun muassa siten, että naiset ja miehet ampuvat samat laukausmäärät kilpailuissa, mikäli heidän lajinsa ovat samat.

Jatkossa naiset siis ampuvat samat laukausmäärät kuin miehet ennen. Tämä on yksi viime aikojen hienoista tasa-arvoa edistävästä toimenpiteistä urheilussamme. Monessa lajissa, varsinkin niin sanotuissa kytäyslajeissa ja liikkuvassa maalissa, olisi ehkä voitu siirtyä naisten aiemmin ampu-miin vähäisempiin laukausmääriin desimaalipistelaskun turvin.

Tällöin olisi myös saatu jännittävämpiä peruskilpailuja. Mitalisijoitukset olympialaisissa ratkaistaan kuitenkin vasta erillisissä finaalissa.

Tämä olisi sujuvoittanut lisäksi kilpailukaiktauluja. Valitettavasti naisilla ja miehillä on vielä joitain eri lajeja, kuten olympialaisten ruutipistoolissa: naisilla urheilupistooli ja miehillä olympiapistooli.

Uusilla laukausmäärillä on huipputasolla jo ammuttu ilma-aseiden EM-kilpailut Unkarin Győrissä helmikuussa sekä maailman-cupin kilpailut Meksikon Guadalajarassa maaliskuussa ja Etelä-Korean Changwonissa huhtikuussa.

MITEN NAISET ovat selvinneet laukausmäärien lisäyksestä? Ovatko miehet jääneet jo jalkoihin, kuten Barcelonan olympialaisten (1992) haulikkokilpailussa?

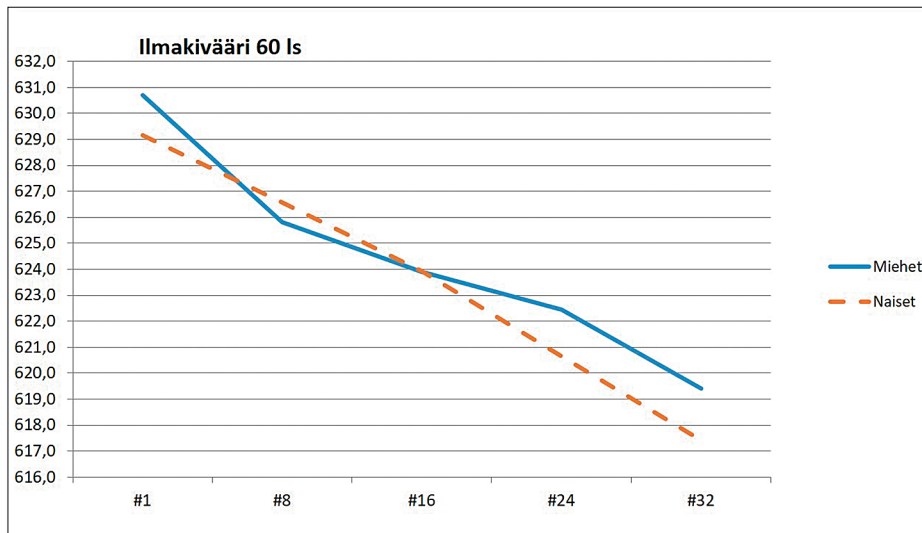
Tässä kirjoituksessa tarkastellaan sukupuolten tasaväkisyyttä ilmakivääriässä ja ilmapistoolissa, kun niiden osalta meillä alkaa jo muodostua tilannekuva kolmen lähes vertailukelpoisen kilpailun perusteella. Tarkastelu tapahtuu naisten ja miesten lajien sijaluvuilla 1, 8, 16, 24 ja 32 sijoittuneiden keskiarvojen perusteella.

ILMAKIVÄÄRIÄSSÄ naisten ja miesten taso on lähes identtinen sijaluvuilla 1–16. Sijaluvuilla 24 ja 30 naisten taso putoaa hieman miehiin verrattuna.

Parhaan naisten tuloksen tarkastelluissa kilpailuissa ampui Kiinan **Mingyang Wu** tehden 629,6 pistettä Etelä-Korean maailman-cupissa.

Vastaavasti paras miesten tulos 632,9 pistettä tehtiin samoissa kisoissa Kiinan **Haoran Yangin** ampumana.

Naisten peruskilpailun kärkisijaan on

Emmi Hyrkäs ampui Changwonin maailman-cupissa pienoiskiväärin asentokilpailussa kaksi kertaa 1167 pistettä, joka on Suomen ennätys.

vaadittu tarkasteluissa kilpailuissa vähintään 628,4 pistettä. Miesten voitto on saavutettu vähimmillään pistein 627,1. Finaalirajat vaihtelivat naisilla 625,0–628,0 keskiarvon ollessa 626,6. Miehillä finaaliin pääsyn raja on vaihdellut välillä 624,3–627,0 keskiarvolla 625,8.

Tuloskeskiarvot muilla sijaluvuilla on vertailtavissa seuraavassa kaaviossa.

ILMAPISTOOLISSA on selkeä ero naisten ja miesten välillä kaikilla sijaluvuilla. Ero on miesten hyväksi noin kuusi pistettä eli piste

per sarja. Johtuuko ero taidollisista vai fyysisistä valmiuksista vai laajemminkin urheilijamääristä, ei selviä tässä yhteydessä.

Parhaan naisten pistoolituloksen tarkastelluissa kilpailuissa ampui Ukrainan **Olena Kostevitsh** ilma-aseiden EM-kilpailuissa tehden 583 pistettä. Parhaan miesten tuloksen puolestaan ampui Saksan **Cristian Reitz** saavuttaen 588 pistettä Meksikon maailman-cupissa.

Naisten peruskilpailun kärkisijaan on vaadittu tarkasteluissa kilpailuissa vähintään 580 pistettä. Miesten voitto on saavutettu vähimmillään pistein 584. Finaaliin pääsyrajat vaihtelivat naisilla 570–575 pisteen välillä keskiarvon ollessa 572. Miehillä finaaliin pääsyn raja on vaihdellut enemmän (574–581) keskiarvolla 578.

Tuloskeskiarvot muilla sijaluvuilla on vertailtavissa seuraavassa kaaviossa.

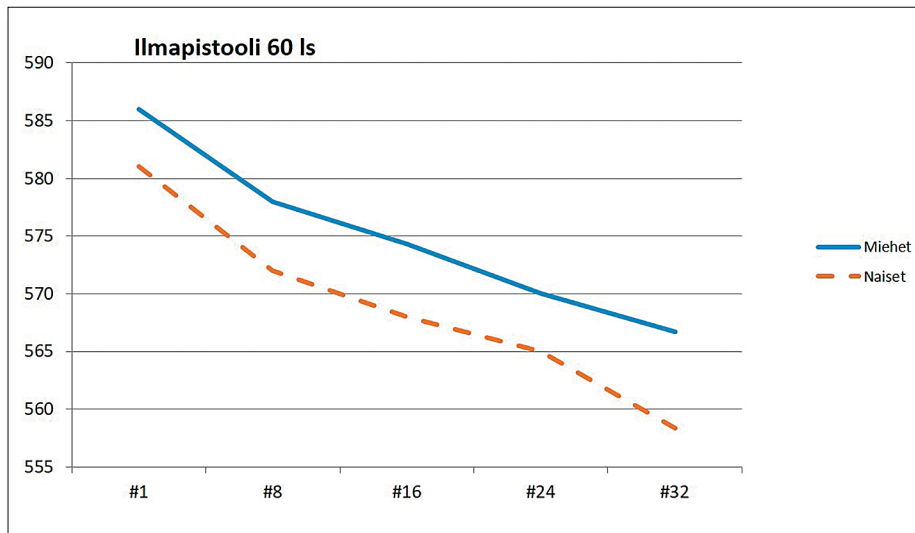
SAMANSUUNTAISIA havaintoja sukupuolten välisistä tuloserosta voidaan alkaneen kilpailukauden perusteella tehdä myös ISSF:n ruutilajeissa. Koska ISSF on järjestänyt vasta kaksi maailman-cupia, ei niiden perusteella vielä ole järkevää esitellä tuloskeskiarvoja.

Näyttäisi kuitenkin siltä, että pienoiskiväärin asentokilpailussa naisten ja miesten tulokset ovat lähes samaa tasoa. Pistoolissa ammuttavat lajit ovat eri, joten niitä ei voi vertailla.

Trapissa ero vaikuttaa olevan runsas viisi kiekkoa miesten eduksi eli noin kiekko sarjaa kohti. Skeetissä kärjet ovat lähes yhtä kovia, mutta nopeasti sen jälkeen miehet ovat huomattavasti naisia parempia.

Olympiakiväärin normaali- ja sekajoukissa miehet ovat kaikilla tarkastetuilla

aa olla jo Tokion ovempi

sijoituksilla runsas kymmenen pistettä parempia eli vajaa kaksi pistettä sarjaa kohden.

Olympiakiiväärin tulosvertailu perustuu

vain ilma-aseiden EM-kilpailuihin, joten vertailuun voi sisältyä runsaasti sattumanvaraisuutta.

Haulikon vertailuun vaikuttaa se, että

Meksikon maailmancupissa oli vähän naisosallistujia.

AMPUMAUHEILULIIITON valmennuksen johto seuraa tulosten kehittymistä ja säätää arvokilpailujen valintaratuloksia vuosittain. Liitto määrittelee rajatulokset kolmen viimeisen vuoden arvokisojen (ei MC-kilpailut) perusteella, mikä tasaa tulosheilahteluja.

SAL:n valintaraja muodostuu parhaan 30 % sijaluvun tuloksien mukaan, mikä on vastannut melko hyvin tavoitesijalukua 16. Nyt tarkasteltujen tuloksien perusteella ilmakiväärin 16. sijaluvun keskiarvo on niin naisilla kuin miehilläkin 623,9 pistettä, joka on noin pisteen enemmän kuin SAL:n nykyinen valintaraja.

Ilmapistoolissa 16. sijaluvun keskiarvo oli miehillä 574 eli kaksi pistettä alle rajatason ja naisilla 568 eli sama kuin ampumaurheiluliitolla.

Rajat ovat siis suurin piirtein kohdillaan!

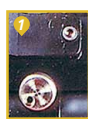
mikko.taussi@gmail.com

Tarkka, tarkempi, AIR ARMS.

Air Arms S510

- Katso tehoja!
27J/4,5 mm ja 38J/5,5 mm
- säädettävä teho 9,5J – 27J mahdollistaa sisäämmunnan myös lyhyillä etäisyyksillä!
- 10 luodin lipas

tehonsäädin

Multi Shot
nyt 999€
ennen 1099€
(4,5 mm / 5,5 mm / 6,35 mm)

Single Shot
alk. 829€
(4,5 mm / 5,5 mm)

Air Arms S510 Target 1299€

Todella tarkka ja tehokas paineilmakivääri

- 16J/4,5 mm ja 38J/5,5 mm
- Säädettävä teho mahdollistaa sisäämmunnan myös lyhyillä etäisyyksillä
- 10 luodin lipas

Air Arms ProSport

- Lothar Walther -tarkkuuspiippu
- tehokas: 19,5J/4,5 mm ja 21,5J/5,5 mm
- säädettävä kullattu liipaisin

Vipuviritteisten ilmakiväärien aatelaa.

Air Arms MPR Biathlon

Ampumahiihdon harjoitteluun ilma-aseella

1299€

- laadukas säädettävä tukki sekä laukaisukoneisto
- neljä kpl viiden laukauksen lipasta.
- Lippaille paikka etutukissa
- Lothar Walther -tarkkuuspiippu
- laadukas diopteritähän ja etutunneli
- kaliiperi: 4,5 mm

COAL-ilma-aseluodit

UUTUUS!

EU:ssa valmistettua laatua vuodesta 1960. Coalin White Pellet WP-luodit valmistetaan erittäin tasalaatuisesti, tehdas sallii enintään +/- 0,004 gramman painonvaihtelun luotien välillä (4,5 mm). White Pellet –nimi kertoo luodin kirkkaasta väristä, joka saadaan aikaan huippuhionnalla. WP-hionta tasoittaa ja kiillottaa luodin pinnan, minkä ansiosta luodin ballistiikka paranee huomattavasti.

Normal Rifle Match WP 0,52 g 10 m -luoti

4,49 mm / 4,50 mm / 4,51 mm

9,90€
(500 kpl rasia)

Field Target WP 1,0 g >50 m -luoti

5,50 mm / 5,52 mm

10,90€
(250 kpl rasia)

Kuvien aseet erikoisvarustein. Kiikarit, jalat ja vaimentimet eivät sisälly hintoihin.

Tarjoushinnat voimassa sitoumuksetta 30.9.2018 asti.

Katso lähin jälleenmyyjäsi osoitteesta www.hjorth.fi.

Ase.fi
hinta- ja mallitiedot

maahantuojat:

HJORTH
URHEILUTUKKU • 1881

Ella Hakala (kesk.) voitti ensin N20-sarjan ilmapistoolin SM-kultaa ja osallistui sen jälkeen viimeisen kerran Kultahippufinaaleihin. Mitaleille ylsivät myös Mikkelin Ampujien Julia Palmgren (vas.) ja RSA:n Maija Pärri.

"Ella on todellinen lahjakkuus"

Teksti & kuvat LASSI PALO

Ella Hakala on 13-vuotias urheiluampuja, joka on harrastanut ammuntaa runsaan kahden vuoden ajan. Häntä valmentaa helsinkiläinen **Paula Viitasaari**, jonka mukaan nuori tyttö on todellinen lahjakkuus.

– Ella on motivoitunut harjoittelija, ja hänellä on kilpailukovuutta ja kilpailuhallua, Viitasaari sanoi, kun Hakala oli voittanut Lohjalla Kisakallion urheiluopistossa huhtikuun alussa järjestetyissä ilma-aseiden SM-kilpailuissa N20-sarjan ilmapistoolin Suomen mestaruuden.

Hakala teki finaalissa uuden Suomen ennätyksen 232,2.

– Nyt on aika hyvät fiilikset! En olisi uskonut, että ammun finaali-SE:n, Hakala sanoi kultamitali kaulassaan.

ISONKYRÖN Metsästys- ja Ampumaseuraa edustava Hakala voitti toiseksi sijoittuneen **Julia Palmgrenin** (Mikkelin Ampujat) 10,9 pisteellä. Kolmanneksi sijoittui **Maija Pärri** (Rauman Seudun Urheiluampujat).

Hakala ampui SM-kisojen peruskilpailussa 354 pistettä. Seuraavana päivänä hän sijoittui naisten kilpailussa 16:nneksi tulok-

Ella Hakalan iloinen tuuletus Suomen mestaruuden varmistuttua Kisakalliolla.

sellaan 358. Hakala saavutti viime vuonna N16-sarjan pronssia.

Hän osallistui huhtikuussa myös Salossa järjestettyihin Kultahippufinaaleihin, koska se oli viimeinen mahdollinen kerta. Hakala ampui siellä sekä ilmakiväärillä että ilmapistoolilla, kiväärillä vasta kolmannen kerran tänä vuonna.

Hakala tähtäsi tammikuussa ennätyksekseen 378, mutta kohensi sen huhtikuun lopussa 380 pisteeseen.

Täsmennetään vielä: Hakala on harrastanut lajia vasta runsaan kahden vuoden ajan.

MITEN tähän on tultu? Ella aloitti ampumaurheilun, kun hänen perheensä muutti Isoonkyröön vuonna 2015. Hän ilmoitti vanhemmilleen, että hän haluaa mennä ampumaurheilukouluun – ja niin hän menikin, yksin. Kun hän oli käynyt ampumassa kaksi kertaa, pyysi hän äitinsä mukaansa.

– Ampumaurheilu ei ollut meille aiemmin tuttu laji eli meillä ei ole sen parissa minkäänlaista historiaa. Ella saavutti ilmapistoolilla heti hyviä tuloksia, Ellan vanhemmat **Eevaliina Mäkilaine** ja **Juha Lae** kertoivat Salon Kultahippufinaaleissa.

Viime vuoden keväänä Hakala alkoi ampua ilmapistoolilla ilman tukea, ja Viitasaari ryhtyi hänen valmentajakseen elokuussa.

– Yhteistyö on toiminut hyvin. Ella ja Paula pitävät tiiviisti yhteyttä esimerkiksi WhatsAppin kautta. Hän on tehnyt Ellalle treeniohjelmia, joissa on uintia sekä lihas-kunto- ja tasapainoharjoituksia. Hienoa on myös se, että ampumaurheilu sovitetaan koulunkäyntiin ja Ellan muihin harrastuk-

Cristian Frimanilla jo 40 Suomen mestaruutta

Teksti & kuva LASSI PALO

Esbo Skytteföreningin Cristian Friman urakoi ilma-aseiden SM-kilpailuissa kymmenen starttia. Hatunnoston arvoinen suoritus, mutta vielä kovempi saavutus oli se, että hän voitti kisoissa uransa jo 40. Suomen mestaruuden.

Frimanin 39:s mestaruus tuli M20-sarjan ilmapistoolissa. Muutamaa tuntia myöhemmin hän jatkoi ilmakiväärissä siitä, mihin ilmapistoolissa jäi. Friman hallitsi finaalia koko ajan ja kirjasi nimiinsä jo uransa 40. Suomen mestaruuden.

– Se on lukuna erittäin miellyttävä, sillä olenhan vasta 18-vuotias. En sitä kuitenkaan miettinyt finaalin aikana. Tämä oli varmasti paras finaalin ikinä. Se tuntui hyvältä ja meni hyvin, Friman summasi.

Frimanin kova kisaurakka jatkui kisojen päätöspäivänä sunnuntaina.

– Tämä on mukavaa. Tykkään, hän hymyili.

SM-kisaurakka tuotti lopulta neljä kultaa, yhden hopean, kolme SE:tä ja yhden henkilökohtaisen ennätyksen.

Tuuletus 40. Suomen mestaruuden kunniaksi.

siin, kuten esimerkiksi näytelmä- ja kuvaamataiterhoihin, äiti kertoi.

ELLA HAKALAN on helppo mennä harjoittelemaan ammuntaa, koska perheellä on avain ilma-aseradalle, joka sijaitsee vain 200 metrin päässä kotona.

Hakala on kuulunut Ampumaurheiluliiton tehoryhmään viime lokakuusta lähtien.

– Ella on nuori tyttö, jolla on harjoituksissa ja kilpailuissa hyviä ja huonoja päiviä, kuten kuuluukin olla. Joskus treenit jäävät kesken 20 laukauksen jälkeen, mutta tärkeintä on, että hän haluaa itse mennä harjoittelemaan, tekemään ja ampumaan, Eevaliina Mäkiläinen kertoi.

– Ennen kilpailua meidän pitää olla hiljaa, eikä neuvoja saa antaa. Hän haluaa huolehtia itse kaikesta – esimerkiksi pakata laukkunsa. Hänellä on tietyt rutiinit, jotka toimivat hyvin. Ella on määrätietoinen,

tavoitteellinen, kunnianhimoinen ja kilpailuhenkinen tyttö – ja huono häviöjä, Juha Lae naurahti ja vilkaisi tyttöä, joka keskittyi omassa rauhassaan ja omalla paikallaan pian alkavaan kilpailuun.

ENTÄ mitä miettii kaikesta tästä nuori urheilija itse?

– Kaikki on mennyt ihan hyvin. Tykkäsin enemmän Kisakallion SM-kilpailuista kuin Kultahippufinaaleista. Seuraavaksi alan ampua ruutiaseilla, hän kertoi.

Millaista palautetta olet saanut esimerkiksi opettajiltasi ja kavereiltasi?

– Hyvää palautetta, Ella vastasi hymyillen.

Entä mikä on seuraava iso tavoitteesi ampumaurheilussa?

– Haluan päästä ensi vuonna järjestettäviin nuorten MM-kilpailuihin, hän vastasi hiljaisella äänellä, mutta katsoi kysyjää suoraan silmiin niin, ettei epäilykselle tavoitteen toteutumisesta jäänyt sijaa. 🌀

Tarkkuuslajit (ammunta, curling, jousiammunta ja keilailu) jatkavat yhteistyötä valmentajakoulutuksessa. Lajit järjestävät jo perinteisen yhteisen 1-tason valmentajakoulutuksen syksyllä 2018. Koulutus sisältää yhteensä kolme lähijaksoa (pe-su), joista kaksi on yleisjaksoa ja kolmas toteutetaan lajikohtaisesti erillisinä. Koulutus sisältää lähijaksojen lisäksi oppimistehtäviä.

Tarkkuuslajien yhteinen 1-tason valmentajakoulutus

Aikataulut ja koulutusten sisällöt

Harjoittelun perusteet 14.–16.9.2018 Kuortane	- Fyysinen valmennus - Biomekaniikka - Yksittäisen harjoituksen suunnittelu - Lasten ja nuorten kehittyminen ja harjoittelu - Valmentajana kehittyminen
Valmennuksen periaatteet 19.–21.10.2018 Kisakallio	- Valmentajan ominaisuudet - Taitovalmennus - Oppiminen ja opettaminen - Psyykinen valmennus - Paraurheilijoiden valmentaminen
Lajitaitojen oppimisen perusteet	- Keilailu: 16.–18.11.2018, Kuortane - Jousiammunta: 17.–18.11.2018, Kuortane - Ammunta: 31.11.–2.12.2018 Kisakallio - Curling: ilmoitetaan myöhemmin

Kurssikirja
LASTEN JA NUORTEN
HYVÄ HARJOITTELU
hintaan
32 €
+ postikulut.

Koulutuksen hinta
Koulutuksen hinta on 250 euroa/jakso sisältäen koulutuksen ja majoituksen täysihoidolla (2 hh). Lisäksi koulutuksessa käytetään kurssikirjaa (32€+postitus-kulut). Lisähinnoista on mahdollista ostaa illtapala.

Ilmoittautumiset
Mukaan mahtuu kaikista tarkkuuslajeista enintään 15 valmentajaa/tarkkuuslajia ja paikat täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä. Mikäli osallistujia tulee yli kiintiön, lajiin otetaan valittavat osallistajat.

Ilmoittautumiset 15.8.2018 mennessä:
Kaikkien lajien ilmoittautumiset suoritetaan kootusti internetissä osoitteessa <https://goo.gl/forms/3FGd6hCsa8kupJw1>

VUODEN TARKIN LEIRI

11.-13.6.2018

Ilmoittaudu heti!
> kisakallio.fi

Suomen Ampumaurheiluliitto, Curlingliitto sekä Jousiammuntaliitto järjestävät yhteistyössä Kisakallion Urheiluopiston kanssa kesän cooleimman leirin. Leirin valmennuksesta vastaa lajiliittojen ammattilaiset. Leirille osallistuaksesi sinun ei tarvitse olla lajin harrastaja, vaan pelkkä kiinnostus lajiin riittää!

Leirillä on ainutlaatuinen mahdollisuus tutustua eri tarkkuuslajeihin, kokea uudenlaisia liikuntaelämyksiä illanviettoineen ja viettää kesäloman hauskimmat päivät "tarkassa seurassa". Leiri on tarkoitettu 9-15 vuotiaille.

Hinta 180 €/hlö, sis. leiriohjelman, ruokailut majoitus 3-6hh sekä leirivakuutus.

Lisätiedot:
Elina Kaukojärvi
Avainsiakasvastaava
+358 44 584 6518
elina.kaukojarvi@kisakallio.fi

Kisakallion Urheiluopisto
Kisakalliontie 284, 08360 LOHJA
asiakaspalvelu@kisakallio.fi | www.kisakallio.fi

Isojen kisojen ammattilainen

Teksti SIMO PARTANEN

ANNE HAUTAMÄKI

Kilpailukalenteriin on tänä vuonna merkitty punaisella kesäkuu ja haulikkopracticalin maailmanmestaruuskilpailut. Samalla Suomen kilpailukenttä käy kuumana, ja menestysnäköisimmät ampujat kiertävät myös Eurooppaa erilaisten kisakokemusten perässä.

Mikael Kaislarannalle reissaaminen on tuttua arvokilpailuvuonna. Haastattelua edeltävänä viikonloppuna hän oli juuri ampunut Ranskassa 24 stagea sisältävän haulikkopracticalin kilpailun, jossa 30 asteen lämpötilat toivat hiukan esimakua kesäkuun maailmanmestaruuskoitoksesta.

KILPAILU järjestettiin samalla radalla, jossa pääkarkelot alkavat noin kuukauden kuluttua, eikä Kaislarannan ja muiden suomalaisten ampujien reissu juurin tähän kilpailuun ollut tietenkään sattumaa.

– Haimme Ranskasta tuntumaa niin ampumapaikkoihin, ratalaitteisiin kuin myös ruokapaikkoihinkin. Kisa meni tämän hetkiseen harjoitteluun nähden kohtalaisesti, vaikka paljon pisteitä tulikin heitettyä hukkaan, Kaislaranta kertasi ammuntaansa.

RANSKAN kisa ei suinkaan ollut kenraali-harjoitus MM-kilpailua varten – päinvastoin. Kaislarannan kisakalenteri on koko kevään ajan niin täysi, että heikompa varmasti hirvittäisi. Moninkertainen arvokisamitalisti kisaa MM-koitosta edeltävinä kuukausina Ranskan lisäksi niin Virossa, Pohjois-Irlannissa kuin vielä Unkarissakin.

Vaihtoehtoja ei kuitenkaan ole. Kisakunto on saatava kohdalleen, ja muita kovia ampujia pitää päästä seuraamaan läheltä.

– Myös kilpakumppanit ja heidän tasonsa täytyy tuntea, ei pidä keskittyä vain omaan tekemiseen. Muilta hyviltä ampujilta voi myös aina oppia uutta.

KAISLARANTA tietää mistä puhuu. Hän on yksi eniten arvokisamitaleita voittaneista suomalaisista practicalampujista, kirkkaimpina saavutuksina mainittakoon haulikkopracticalin modified-divisioonan yleisen sarjan pronssimitali ja senior-kategorian voitto edellisistä MM-kilpailuista 2015 sekä kivääripacticalin standard-divisioonan MM-kulta 2017.

Suuresta ja kunnioitettavasta menestys-arsenaalista huolimatta Kaislaranta on kuitenkin usein Suomessa, ja jopa ulkomailla järjestettävissä pienemmissä kilpailuissa kaukana parhaasta kunnostaan. Monet ovat ihmetelleet, onko mestari jo menettänyt parhaan loistonsa.

MITEN VÄÄRÄSSÄ epäilijät kerta toisen jälkeen ovatkaan. Kun vertauskuvalliset starttivalot sammuvat arvokilpailupäivänä, on Kaislaranta lähes poikkeuksetta huip-

Tuttua Mikael Kaislarantaa – tuuletus ammutun stagen jälkeen.

pukunnossa ja samalla aina potentiaalinen mitaliehdokas.

Isoissa kisoissa kuin olohuoneessa viihtyvä Kaislaranta kertoo yhden asian olevan arvokilpailuissa se tärkein tarvittava elementti.

– Henkinen kapasiteetti ja keskittyminen. Pienemmissä kisoissa Suomessa ja monesti ulkomaillakaan en välttämättä jaksa ottaa kaikkea kapasiteettia käyttöön. Isoissa kisoissa asiat ovat toisin.

Pienemmistä kilpailuista Kaislaranta saa kuitenkin kerta toisensa jälkeen arvokasta tietoa siitä, mitä asioita pitää harjoitella pärjätäkseen isoissa kilpailuissa. Hän sanoo analysoivansa kisojen jälkeen kaikki suorituksensa hyvin tarkkaan.

Lukuisista mitaleista huolimatta Kaislaranta on edelleen motivoitunut voittamaan

lisää. Modified-divisioonan maajoukkueessa ampuva Helsingin Varuskunnan Ampujien jäsen ei lähde Ranskaan kevyin tavoittein.

Senior-kategorian MM-kulta on hänen ehdoton ykköstähtäimensä, mutta myös yleisestä sarjasta vähintään pistesija on kii-
karissa.

– Toki myös mitalisija yleisestä sarjasta kiinnostaa, mutta en tiedä onko se ihan realistinen tavoite tällä hetkellä. Nuorempien perässä on kuitenkin vaikea pysyä lajin fyysisyydestä johtuen, Kaislaranta pohtii.

Mitalisijalla olisi kuitenkin jälleen mahdollista lyödä muutamia epäilijöitä tiukasti vasten kasvoja.

Kaislaranta on tehnyt sen ennenkin, joten on lähes naiivia epäillä hänen mahdollisuuksiaan tälläkään kertaa. 🌟

Kun perinteikäs laatu ja uusin teknologia kohdasivat, aseteollisuuden sydämessä Bresciassa, syntyi Caesar Guerini.

Nyt premium-luokan Caesar Guerinit saatavana myös Suomessa.

Tervetuloa tutustumaan!

Caesar Guerinin haulikoissa on erittäin hienot ja aina käsityönä viimeistellyt kaiverrukset. Kaiverrukset tulevat erityisesti edukseen sivulevyllisissä malleissa. Caesar Guerini sivulevyhaukkoissa ei ole kaiverusta häiritsevää tappeja tai ruuveja.

Laukaisu on täsmällinen. Mekanismissa on erityinen liikkuva paino, joka vähentää kitkaa liipaisinta vedettäessä. Urheiluammuntamalleissa liipaisin on yksilöllisesti säädettävissä.

Caesar Guerinin piiput on valmistettu huippulaadukkaista raaka-aineista ja muotoiltu optimaalisella tavalla. Piippujen DueCon- ja MaxisBore-ominaisuudet optimoivat haulien nopeuden ja vähentävät haulien "tarttumista". "MaxisBore" vähentää myös ampujan tuntemaa rekyä. Lisäksi piipuissa on optimoitu MaxisChoke-vaihtosupistajajärjestelmä.

PitStop
huolto

Caesar Guerinin PitStop-huolto-ohjelma tarjoaa Trap-, Skeet- ja Sporting-rata-ammuntahaukkoille yhden ilmaisen huollon maahantuojaalla kahden vuoden aikana ostopäivästä.

Caesar Guerinin 15 vuoden takuu koskee aseiden metalliosia. Takuuehdot luettavissa osoitteesta www.hjorth.fi.

CAESAR GUERINI

Temper Sporting -haulikko

Tyylikäs laatuhaulikko on saatavana myös Trap-versiona.

UUTUUS
NYT 12/76

- » kaliiperi 12/76
- » piiput 28" ja 30"
- » MaxisBore-/DueCon -piiput
- » öljytty pähkinäpuinen tukki, pituus 37,7 cm
- » teräshaulitestattu

- » 10 mm kisko
- » 8 MaxisChoke-vaihtosupistajaa
- » paino: 3,5 kg
- » saatavana myös vasenkätisenä
- » säädettävällä poskipakalla 2.790€/30" piiput

hinta 2.290€

Summit Sporting Custom -haulikko

Sporting-ase, joka ei ole umpiruma.

UUTUUS
NYT 12/76

- » kaliiperi 12/76
- » piiput 30" ja 32"
- » MaxisBore-/DueCon -piiput
- » 10 mm kisko
- » Beavertail-etutukki
- » säädettävä poskipakka

- » teräshaulitestattu
- » 8 MaxisChoke-vaihtosupistajaa
- » öljytty pähkinäpuinen tukki, pituus 37,7 cm
- » paino: 3,6 kg

hinta 3.490€

Summit Ascent DTS Sporting -haulikko

Kun rata-ampujana haet sitä pientä ylimääräistä etua.

- » puolikorkea kisko ja poskipakka
- » kaliiperi 12/70
- » piiput 30" ja 32"
- » MaxisBore-/DueCon -piiput
- » 10 mm kisko
- » 8 MaxisChoke-vaihtosupistajaa

- » öljytty pähkinäpuinen tukki, pituus 37,7 cm
- » paino: 3,75 kg
- » aseeseen saatavilla DTS-lisävarusteita (Dynamic Tuning System)
- » säädettävä poskipakka

hinta 3.790€

DTS-lisävarusteet:

Summit Impact Sporting-malliin on mahdollista hankkia DTS-lisävarusteita. Lisävarusteet voidaan asentaa helposti itse.

► **DTS Kinetic Balancer** vähentää rekyä, mukana tulevien painojen avulla voidaan säätää aseiden tasapainoa. DTS Kinetic Balancer asennetaan tukin sisälle.

► **DTS Balancer** -painoilla säädellään aseiden tasapainoa liikutamalla painoja piipun suuntaisesti. DTS Balancerit asennetaan piippujen ventiloituun väliskiskoon.

Nyt naisille oma uutuusmalli Tempio Syren 12/70 28"

hinta 3.395€

maahantuoja:

HJORTH
URHEILUTUKKU • 1881

Hinnat voimassa 30.9.2018 asti.

Ase.fi

hinta- ja mallitiedot

Katso lähin jälleenmyyjäsi osoitteesta www.hjorth.fi.

Maisema-konttori parhaimmillaan

Vesa Törnroos viihtyy erinomaisesti maisemakonttorissaan, koska maisemat oikeasti vaihtuvat – hitaasti mutta varmasti – ja työn jäljen näkee heti.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Vesa Törnroos antaa tarkat ajo-ohjeet silloiselle työmaalleen. Niiden avulla löytää hyvin perille, metsä-alueelle jossain päin Pertunmaata. Metsätien päässä auto parkkiin, eikä Törnroosia näy missään. Mutta kyllä kuuluu, kun avaa auton oven. Törnroos on harvennuskoneineen töissä, ja metsän uumenista kantautuvaa jyresevää ääntä kohti on helppo suunnistaa.

”Stadilaispojan” oli syytä ottaa tosissaan Törnroosin antama kehoitus ottaa mukaan korkeavartiset talvikengät, sillä huhtikuisesa metsässä oli lunta vaikka kuinka paljon. Metsä oli kaunis aamupäivän auringonpaisteissa.

– Terve! Pääsit perille, Törnroos huikkasi iloisesti puolentoista metrin korkeudelta avattuun koppinsa oven.

– Tällainen tämä maisemakonttorini on. Viihdyn täällä erinomaisesti, koska maisemat vaihtuvat, ja työn jäljen näkee heti. Minun tosin pitää kääntyä katsomaan taaksepäin, jotta näen sen.

TÖRNROOS tekee talvisaikaan töitä metsässä, useimmiten isänsä kanssa, mutta eipä häntäkään juuri nyt näe, koska hän tekee töitä ajokoneella.

– Tilanteen mukaan. Homman pitää pyöriä tehokkaasti, jotta puita tulee. Voimme tarvittaessa tehdä kahtakin vuoroa.

Törnroos ohjaa konettaan rutiinilla käyttäen molempia käsiään. Näppäimistöt näyttävät kuin ne olisivat haitarista. Törnroosin sormet liikkuvat niillä vauhdikkaasti, ja kone tekee työtä käskettyä, koska kaikki on

ohjelmoitu. Puulajit, puun laatu, rungon pituus – siksi normaalin työpäivän aikana kaatuu noin 700–800 runkoa.

Yksinäiseksi Törnroos ei oloaan metsässä koe.

– Olen paljon puhelimessa, jossa päivittäin sosiaalinen elämäni suurelta osin on.

TÖRNROOSIN harvennuskone näyttää maallikon silmiin valtavan kokoiselta, mutta hän itse kutsuu sitä keskikokoiseksi. Se kun painaa ”vain” 15 000 kiloa, kun suurimmat painavat 25 000 kiloa. Polttoainetta kuluu noin kymmenen litraa tunnissa. Tankki on 150-litrainen.

Törnroos on koulutukseltaan ”melkein valmis” agrologi. Hän asui opiskeluaikoinaan Jyväskylässä, meni Valtralle töihin ja irtisanoutui sieltä vuonna 2014, koska halusi seitsemän vuoden tauon jälkeen katsoa, millainen ampuja hänestä tulee.

– Hyppäsin pikkupojan unelma-ammattista pois, mikä oli iso uhraus. Se ei ole harmittanut, ja on ihan korvaamaton juttu, että olen voinut tehdä isälleni töitä vuodesta 2015 lähtien. Nyt mennään ampumaurheilun ehdoilla. Urheilemalla ei elä, joten on pakko tehdä töitä.

Kilpailu- ja harjoituskalenteristani keskustellaan aina isän ja pojan välillä, ja sen yhdistäminen työntekoon on Törnroosilta aina onnistunut.

– En ole jäänyt koskaan kisoista pois töiden takia, mutta selvää on, ettei jyvää voi kylvää, kun ehtii, vaan toukokuussa, hän nauratti.

TÖRNROOS on muuttanut maaliskuussa perheineen Heinolasta takaisin kotitilalleen Höltän Jussilan tilalle, jossa hän vietti lapsuutensa ja josta on maailmalle aikoinaan lähtenyt. Viljaa viljelevällä maatilalla on alkanut sukupolvenvaihdos, ja metsätyöt ovat perheen toinen tulonlähde. Töitä tehdään tiiviisti ympäri vuoden, mutta kesä on Törnroosin ampumaurheilun kannalta onneksi vuoden hiljaisinta aikaa.

– Talvisin herään puoli kuudelta. Kun menen töihin, on konetta etsittävä taskulampun avulla. Kun lopetan työt illalla, on etsittävä autoa. Onneksi molemmat ovat aina löytyneet! Tykkään työstäni paitsi silloin, jos koneen letku särkyy, on pimeää ja

Vesa Törnroos ”maisemakonttorissaan” Pertunmaalla.

”Olen mennyt ammunallisesti eteenpäin siitä, kun ammuin olympiamaapaikan Kyproksella 2015.”

pakkasta 25 astetta.

Rauta on tuolloin kylmää ja sormenpäät ovat hermojen lisäksi kovilla.

– Onneksi näin tapahtuu melko harvoin, koska huollamme koneet päivittäin.

TÖRNROOSISTA tuli tyttölapsen isä viime vuoden heinäkuussa.

– Perheeni on viihtynyt Höltässä myös hyvin. Tytöllä on nyt hyvä paikka kasvaa, ja vaimoni voi tehdä etätöitä. Lähimmät naapurit eli tyttäreni mummo ja pappa asuvat omassa asunnossaan 50 metrin päässä. Lapsenhoito on ratkaistu, kuten maalaistalossa tuppaa olemaan.

Törnroosilla on kunnan päättäjille yksi toive: säilyttää kyläkoulu eli se sama, mitä

an metsissä.

Vesa Törnroos kilpaili Rio de Janeiron olympialaisissa 2016.

Törnroos itsekin aikoinaan kävi. Se sijaitsee noin kuuden kilometrin päässä Törnroosien maatilalta, ja se kerää lapsia laajalta säteeltä.

– Toivon, että kunta pitää koulun auki,

jotta tyttärenikin voi käydä sitä.

Kuortin koulussa on nykyään muutama kymmenen lasta, kaksi opettajaa ja kaksi avustajaa.

PERHEEN arjen sovittaminen leirikalenteriin on aiheuttanut Törnroosille eniten haasteita viimeksi kuluneen vuoden aikana. Hän on isyytensä myötä ”järkevöittänyt” ulkomaanleireilyään, mikä on kuulemma sopinut hänelle hyvin.

– Pisin leiriviikkoni on kestänyt viikon eli sen pidempiä reissuja en ole tehnyt. Huilipäiviä ei ole, ja olen saanut treenipäivistä kaiken mahdollisen irti. Toimiva ratkaisu kaiken kaikkiaan!

Mutta on niitä ulkomailla vietettyjä päiviä kuitenkin kertynyt, joulukuusta huhtikuun loppuun mennessä nelisenkymmentä. Ampumaurheilu on vienyt Törnroosin Portugaliin, kaksi kertaa Malagaan, Qatarin, Meksikoon ja Italiaan.

Etelä-Korean Chagwonissa huhtikuun lopussa järjestettyyn maailmancupiin hänen piti myös lähteä, mutta hän joutui jättämään sen väliin sairastumisensa takia.

MUUTOSTAAN huolimatta Lahden Ampumaseuraa edelleen edustava Törnroos puki Suomen edustuspaikan ylleen Rio de Janeiron olympialaisissa kaksi vuotta sitten. Hän sijoittui trapissa 11:nneksi, mikä jätti hampaankoloon niin paljon, että hän haluaa päästä myös Tokion olympialaisiin 2020.

Kaikki näyttää hyvältä, sillä hän nappasi trapin parikilpailussa maailmancupin voiton maaliskuussa Meksikon Guadalajarassa. Hän ampui **Satu Mäkelä-Nummelan** kanssa peruskilpailussa ja finaalissa ME-lukemat 143 ja 44.

Peruskisan ennätyksen he tosin menettivät, kun Kuwait rikkoi Changwonissa 145 kiekkoa.

– Olen mennyt ammunallisesti eteenpäin siitä, kun ammuin olympiamaapaikan Kyproksella 2015. Meksiko oli tekemällä tehty, siinä ei ollut mikään sattumaa, vaan kaikki oli hallinnassa. Kyproksella sen sijaan oli tuuriakin matkassa, ja kaikki vain natsasi siellä. Voi sanoa niin, että olen nykyään entistä enemmän tietoinen omasta ammunastani.

TOKIO on se, mikä on kaiken tämän taustalla, Törnroos, 36, sanoo. Välitavoitteita on, ja olympiamaapaikan hankkiminen on kova juttu.

– On se onnistunut aikaisemminkin, Satu Pusilan valmennettava totesi.

– Paineita ei ole, sillä paikka tulee, jos on tullakseen. Se ei tule väkisin. On lähdettävä ampumaan kiekkoja eikä olympiapaikkaa, kuuluu Törnroosin taktiikka.

Törnroos nauttii henkilökohtaisen kilpailun lisäksi uudesta olympialajista eli trapin parikilpailusta.

– Se motivoi tosi paljon ja on todella mukavaa. Lajin uudistukset ovat mielenkiintoisia ja tuovat uusia ulottuvuuksia. Ne myös kasvattavat joukkuehenkeä.

Törnroosin positiivinen asenne ilahduttaa kerta toisensa jälkeen. Myös se on tärkeää, ja se vie miehen vielä pitkälle, todennäköisesti Tokioon asti. 🍀

ILKKA RATAMO:

"Ampumaurheilusta saa hyvät eväät muuhunkin elämään"

Teksti & kuvat LASSI PALO

Ilkka Ratamo toimii Salon Seudun Ampujissa monessa roolissa. Ratamo on kotoisin Halikosta, nykyisestä Salon kaupungista. Hän asuu noin 400 metrin päässä syntymäkodistaan. Hänellä on vaimo ja kolme aikuista lasta, ja hän tekee myyntitöitä PUNTA Oy:ssä.

Ratamon ensimmäinen ampumaurheilupalkinto on vuodelta 1977 ilmakiväärillä.

– Sen jälkeen on monenmoista kiväärilajia tullut harrastettua 10m ja 300m välillä.

Ratamo toimii seuransa SaSA:n kiväärijaoston varapuheenjohtajana, oli mukana huhtikuussa järjestettyjen Kultahippufinaalien järjestelyissä ja on yksi SaSA:n ampumaurheilukoulun vetäjistä.

– Olen aktiivinen ampumaurheilija ja seuratoimija, joten kaikkea mahdollista on tullut tehtyä. Nykyisin olen yrittänyt välttää ”hallinnollisia” tehtäviä, jotta aikaa jää mahdollisimman paljon ampumaurheilukoulua varten. Olen ollut ampumaurheilukoulun vetäjä 2000-luvun alkupuolelta asti. Salon Ampumakisojen järjestelyissä olen ollut mukana 1980-luvun lopulta asti paitsi niinä vuosina, kun asuin Saksassa.

1 Ensimmäisen kerran Salossa järjestettävät ilma-aseiden Kultahippufinaalit ovat parhaillaan käynnissä. Miltä nyt tuntuu?

Todella, todella hienolta. Järjestely ja organisaatio toimivat kuin kello. Ilo katsella, kun homma pyörii.

2 Olet ollut aktiivinen kisajärjestäjä. Millainen projekti Kultahippufinaalien järjestäminen on?

Tällä kertaa kisojen järjestäminen on ollut todella vaativaa, koska tällaisista kisoista ei ole meillä aikaisempaa kokemusta. Kisapaikka, ensimmäistä kertaa KH-kisa sähköisiin tauluihin, joukkuekilpailun seurattavuus ja visuaalisuus, organisaatio, yhteistyökumppanit, ohjelma, kahvio jne. Suurin ja iso kiitos kuuluu nuorekkaalle kisajärjestelytoimikunnalle, johon kuului kahdeksan henkilöä.

3 Millaista on lähteä ensi vuoteen, jolloin finaalit järjestetään toisen kerran Salossa?

Paljon helpompaa, sillä nyt tiedetään, että homma toimii ja ensimmäisellä kerralla tuli tehtyä paljon töitä, joita voidaan käyttää uudestaan seuraavalla kerralla. Nyt ”vain” hiotaan kulmia ja mietitään uusia juttuja kisan ympärille...

4 Miten luonnehdit seuraasi Salon Seudun Ampujia?

SaSA on toimiva, suurehko seura, jossa on totuttu tekemään ja järjestämään asioita talkoilla. Meillä on oma ulkoilmarata, jonne tullaan ampumaan ympäri Etelä-Suomen. Tunnetuin tapahtuma on Salon Ampumakisat, jotka järjestetään tänä vuonna 50. kerran. Se on mielestäni hatunnoston arvoinen suoritus. Olen usein pohtinut, mikä on pitkäikäisin yhtäjaksoinen ampumatapahtuma, joka on järjestetty saman seuran toimesta. Pistääkö joku paremmaksi?

5 Millainen asema ampumaurheilulla on Salossa, joka tunnetaan hyvin palloilulajeistaan?

Salo on profiloitunut selvästi palloilukaupungiksi, eikä siinä mitään

Ilkka Ratamo osallistui Lohjan Kisakalliossa järjestettyihin ilma-aseiden SM-kilpailuihin.

pahaa ole. Sinänsä kaupunki on suhtautunut positiivisesti myös ampumaurheiluun, kuten muihinkin yksilölajeihin. Saloon kuuluu nykyään vanhoja maalaiskuntia, ja metsästys ja ammunta ovat aina kuuluneet pienehkön maalaisseutukunnan harrastuksiin.

6 Millainen urheiluampuja itse olet?

Hyvällä syyllä ehkä voi sanoa, että pitkän linjan ampumaurheilija. Menestystä kansallisella tasolla on tullut eri kiväärilajeissa, mutta ammunta on aina pysynyt ”vain” harrastuksena. Vieläkin kilpailen, ja se on harrastuksen suola, mutta nykyisiin huomio menee enemmän uusien harrastajien ohjaamiseen ikään katsomatta.

7 Olet ollut kehittämässä Pete Patruunan älypuhelinohjelmaa.

Mikä sen tilanne nyt on?

Pete Patruuna käy ja kukkuu, mutta sitä ei ole kehitetty eteenpäin.

8 Entä miltä näyttää Pete Patruunan tulevaisuus?

Ohjelmassa olisi potentiaalia kehittää eteenpäin, mutta Suomi on liian pieni markkina.

9 Millaisena näet kivääriammunnan kehityksen niin Suomessa kuin kansainvälisestikin?

Kivääriammunta sinänsä on laaja käsite, mutta silti urheilumaailman isossa kuvassa pieni. Jos puhutaan kiväärin olympialajeista, kehitystä pitää tapahtua, sillä maailma ympärillä muuttuu emmekä oikein ole pysyneet siinä mukana. Valitettavasti harrastajamäärät ovat laskussa. Niin Suomessa kuin muuallakin.

10 Mitkä ovat kolme vahvinta ja kolme eniten kehitettävää asiaa suomalaisessa ampumaurheilussa?

Vahvuudet: a) Olemme tiivis yhteisö, jonka jäsenet vetävät köyttä jotakuinkin yhteen suuntaan. b) Meillä on vahva tietotaito ampumaurheilusta, kunhan hyödynnämme sen oikein. c) Meillä on menestyviä keulakuvia, joita tarvitaan kannustamaan uusia ampumaurheilijoita.

"En ss sun."

Ilkka Ratamo Salonen
Kultahippufinaaleissa huhtikuussa.

Heikkoudet: a) Harrastajien ikärakenne on huolestuttavan korkea. b) Harjoitus-/harrastuspaikkojen väheneminen c) Emme ole "mediaseksikäs" laji.

11 Millainen on suomalainen "ampumaurheiluperhe"?

Edellisessä kohdassa jo tulikin esille, että olemme tiivis yhteisö. Arvostan suuresti tätä yhteisöllisyyttä, kisapaikalla aina morjestellaan ja vaihdetaan kuulumiset.

12 Kuinka paljon aikaa ampumaurheilu vie sinulta viikossa/kuukaudessa?

Jos laskee oman harrastamisen (joka on vähemmistössä) ja nuorten ohjauksen sekä muut talkootyöt, joten ehkä 2–3 iltaa viikossa ja sen päälle muu asiaan liittyvä kommunikointi, jota on käytännössä joka päivä.

13 Millaisia ohjeita haluat antaa nuorelle, uraansa aloittavalle kivääriampujalle?

Tämä on hieno harrastus, joka antaa paljon. Kuuntele kaikkia neuvoja, joita saat, ja kysy rohkeasti lisää. Ampujat ovat vähän jöröjä, mutta pohjimmiltaan kaikki haluavat auttaa.

14 Mitä ajattelit, kun Rio de Janeiron olympialaisissa 2016 ei ollut suomalaisia kivääriampujia mukana?

No, se ei tietenkään ollut hyvä juttu. Se kertoo meidän materiaalimme kapeudesta ja maailman kovasta tasosta. Olympiatasolla puhutaan ammattiurheilijoista, ja Suomessa se on kovin vaikeaa. Ennen Suomessa oli poliisilla, puolustusvoimilla ja rajavartiostolla ampumaurheilussa omat joukkueensa, jotka tarjosivat mahdollisuuden hyvään harjoitteluun. Kun nämä poistettiin (jonka toisaalta ymmärrän), kilpailijoiden taso ja laajuus ovat kaventuneet huomattavasti.

15 Millaisin ajatuksin kohti Tokion olympialaisia, jotka järjestetään vuonna 2020? Kuinka monta suomalaista kivääriampujaa Tokiossa nähdään?

Vieläkin kärkeimme on todella kapea. Jos muutama kärkiampujamme jostakin syystä ei onnistu tai tulee loukkaantumisia, voi tilanne olla sama kuin 2016, mutta uskon siellä olevan kaksi ampujaa.

16 Mikä sinua innostaa ja motivoi toimimaan ampumaurheilun parissa?

Kyllä se näillä kilometreillä taitaa olla parantumaton tauti. Yhteisöllisyys, rehti porukka ja näköalapaikka, josta näkee nuorten ampujien innostuksen ja kehityksen.

17 On sanottu, että ampumaurheilussa haetaan voittoja liian nopeasti. Mitä mieltä olet?

Ampumaurheilu on pitkän matkan juoksua, ja siihen kasvetaan askel kerrallaan. Kilpailu pitää, se on homman suola. Menestys tulee, kun on tullakseen. Nopea menestys tuo mukanaan useimmiten myös "ennenaikaisen" lopettamisen.

18 Mikä on mielestäsi kiehtovin asia ampumaurheilussa ja kivääriammunnassa?

Ampujalla pitää olla kolme ominaisuutta, jotka tekevät asiasta kiehtovan. a) Hyvä itsetunto: Pitää osata luottaa omaan tekemiseensä, tämä on yksilölaji. b) Nöyrä: Otetaan vastaan se mitä tulee, mutta ei saa luovuttaa ennen kuin viimeinen laukaus on lähtenyt. Vastaus löytyy aina peilistä. c) Optimismi: Jos tänään ei sujunut, huomenna uudestaan. Kaikki ylläolevat pätevät muuhunkin elämään, ja ampumaurheilun kautta saa hyvät eväät muuhunkin elämään.

19 Miten vietät mieluiten oikeaa vapaa-aikaasi – eli kun voit vain olla?

Oikea vapaa-aika on suhteellinen kysymys, mutta harrastan liikuntaa aina kun voin ja kotipisteitäkin täytyy joskus kerätä. Urheilua ja hyötyliikuntaa eri muodoissaan kuten ampumaurheilua, ampumajuoksua ja metsätöitä. Kiitos pitkämieliselle perheelle. 🌱

Hyvä fiilis näkyi Kultahippufinaaleissa

Keiteleen Ampumaseuran Arttu Räisäsellä oli päätöspäivän komeimmat tuuletukset.

Tekstit & kuvat LASSI PALO

Salossa sijaitsevassa Salohallissa nähtiin riemukkaat joukkuekilpailut, kun ilma-aseiden Kultahippufinaalit päättyivät 22. huhtikuuta. Nuoret ampumaurheilijat sekä heidän vanhempansa ja huoltajansa iloitsivat hyvistä osumista ja tunnelmasta.

– Kaikki meni mahtavasti! Salohalli on hieno, ja kaikki toimi hienosti, Härmän Seudun Ampujien (HSA) nuorisopäällikkö **Kirsi Mäkinen** sanoi.

HSA:lla oli Salossa kaksikymmentä nuorta urheiluampujaa eli kolme enemmän kuin vuosi sitten.

– Nuorimmat olivat 7-vuotiaita ja vanhimmat 14-vuotiaita. Kaikki ampuivat kivääriä, ja pistoolissa meillä oli kaksi ampujaa. Meillä on omalla radalla myös elektroniset taululaitteet, joten tämä oli meille tuttua puuhaa.

Kultahippufinaaleissa ammuttiin nyt ensimmäisen kerran elektronisiin taululaitteisiin.

SALOSSA kilpailtiin ensimmäisenä päivänä henkilökohtaiset kilpailut, ja toisena päivänä olivat vuorossa joukkuekilpailut. Henkilökohtaisissa kilpailuissa tulokset ilmoitettiin ja laskettiin kiväärin osalta kymmenysten tarkkuudella ja pistoolin osalta kokonaisluvulla. Joukkuekilpailussa jokainen jäsen ampui viisi laukausta elektroniiseen taululaitteeseen, jolloin joukkueelle tuli kilpailulaukauksia 15. Kilpailussa käytettiin elektronista taululaitetta, jossa näyttölaite osoitti osuman, mikäli luodin keskikohta on osuma-alueen sisällä.

Kuten edellisinäkin vuosina, Kultahippufinaalien toinen kilpailupäivä poikkeaa perinteisestä ampumaurheilukilpailusta siinäkin, että kilpailusuoritusten lisäksi tärkeässä osassa ovat joukkueovereiden ja taustajoukkojen äänekkäs kannustus. Värikkäät kasvo- ja maalaukset nostattivat myös tunnelmaa.

KEITELEEN Ampumaseuran **Arttu Räisä**sellä, 8, on menossa kolmas vuosi ampumaurheilun parissa. Tämä oli kolmas kerta, kun hän oli mukana Kultahippufinaaleissa.

– On ollut kivaa, Arttu sanoi, kun kisat hänen osaltaan päättyivät.

Artun vanhemmat **Antti** ja **Tanja** ovat harrastaneet metsästystä, mutta ampumaur-

KeAmS:n Arttu Räisäsen komea tuuletus.

HSA:n tukijoukot tuulettavat, vasemmalla nuorisopäällikkö Kirsi Mäkinen.

Hetki ennen kilpailua.

Palkinnot IP 8IT.

Joukkuekilpailussa on kivaa!

heilutaustaa heillä ei ole.

– Olen toiminut ohjaajana seurassa saman ajan kuin Arttu on harrastanut lajia. Keiteleellä on panostettu ampumaurheilutoimintaan hyvin, Tanja Räisänen kehui.

Osoituksena tästä KeAmS valittiin viime vuonna Ampumaurheiluliiton Vuoden kultahippuseuraksi.

Ampumaurheiluliiton vuoden suurimassa lasten ja nuorten tapahtumassa eli ilma-aseiden Kultahippufinaaleissa oli Arttu Räisänen lisäksi mukana 300 nuorta urheiluaupujaa, jotka edustivat 44 seuraa. Kisat olivat järjestyksessään 25:nnet.

Poliisien Ampumaseuran urheiluampujat Salohallissa: Alekski Schön (vas.), Saana Lahtinen, Matias Kiuru, Aurora Räsänen ja Elin Inkinen.

"Kultahippufinaaleissa parasta on hyvä fiilis!"

Kultahippufinaaleihin osallistuneen Poliisien Ampumaseuran **Alekski Schöni**n, 10, mukaan kisoissa parasta on hyvän fiiliksen lisäksi se, että "pääsee ampumaan".

Schön on harrastanut ampumaurheilua kolmen vuoden ajan, ja nykyään hän käy ampumassa Maunulan radalla kaksi kertaa viikossa.

– Kivääriä, en pistoolia. Tämä on tosi kivaa ja kiva harrastus! Tätä kannattaa harrastaa, hän sanoi napakasti.

Schön osallistui nyt ensimmäisen kerran Kultahippufinaaleihin. Debyytti onnistui mainiosti:

– Minua vähän jännitti, mutta ei kauheasti. Ammuin oman ennätyseni 192,7 pistettä.

PAS:N Matias Kiuru on edustanut Suomea kansainvälisissä arvokilpailuissa useita kertoja poikien sarjassa, ja nyt hän oli Salossa seuransa junioreiden kanssa.

– Osallistuin ilma-aseiden Kultahippufinaaleihin kolme kertaa, kaksi kertaa Turussa ja kerran Kuopiossa, joka oli minun viimeinen kertani. Päällimmäinen muisto kisoista on mielettömän hyvä fiilis, Kiuru, 19, hymyili.

– PAS voitti siellä 14VT-ilmakiväärin. Joukkueessa ampuivat minun lisäksi **Armi Häkkinen** ja **Jenna Kuisma**, jotka myös nousivat sittemmin maajoukkueen tason ampujiksi.

– Kultahippufinaaleissa on nyt eri meininki kuin minun aikani. Tämä on toisempaa. On kuitenkin hienoa, että junnut osaavat ampuu. Tärkeää olisi myös se, että he osaisivat myös nauttia tapahtumasta – tuloksella ja sijoituksella ei ole niin väliä, Kiuru sanoi.

KUN KIURU oli kultahippuikäinen, myöntää hän pitäneensä silloisia maajoukkue- ja tehoryhmäampujia "tosi kovina tyyppinä". Mitä lapset ajattelevat Kiurusta?

– Matias on hyvä esikuva, joka neuvoo ja opastaa, Schön sanoi.

Kiuru piti "tosi siistinä" sitä, että Kultahippufinaalit ammuttiin ensimmäisen kerran elektronisiin taululaitteisiin.

– Se on askel oikeaan suuntaan. Se on nykyaikaa, ja ampumaurheilulle olisi hyvä, jos nuoret voisivat ampuu elektronisiin taululaitteisiin pienestä pitäen.

Kultahippufinaalit järjestetään myös ensi vuonna Salossa. Ajankohta on 27.–28. huhtikuuta. Salon Seudun Ampujat (SaSA) vastaa tuolloinkin kisajärjestelyistä.

– Tänne on hyvä tulla uudestaan. Lauantain ensimmäisen erän kankeuden jälkeen homma pyöri hyvin loppuun saakka. Vaihdot sujuivat hyvin, ja lapset olivat innoissaan. Tekniikka toimi, halli on hieno ja tilaa on riittävästi, Kultahippufinaalien tekninen asiantuntija **Tuomo Kampainen** summasi.

– Tämä oli pitkän urani ensimmäinen Kultahipputapahtumani. Oli hienoa nähdä, miten nuorisolla homma hoituu! 🛠️

Mikkelin Ampujien Joonas Krivetz (vas.) ja Marcus Falkenbach.

Palaset loksahatelivat pikk

Pielisen Ampujat sai toimintaansa uutta puhtia vaikeiden vuosien jälkeen.

Tekstit HEIDI LEHIKONEN

Kuvat PIIA KINNUNEN

Pielisen Ampujissa on haastavampien vuosien jälkeen jälleen virkeää junioritoimintaa ja tekemisen meininkiä monella saralla. Seura sai tunnustusta nuorisotyöstään maakunnallisestikin, sillä se palkittiin Pohjois-Karjalan urheilugaalassa vuoden 2017 liikuttajana.

–Emme ikinä ole olleet sellaisessa tilaisuudessa. Onhan se tunnustus tehdystä työstä. Jossain olemme onnistuneet, seuran puheenjohtajana laskujensa mukaan viidestä kuuteen vuotta toiminut **Rauno Vornanen** sanoo.

Kaikesta näkee ja kuulee, että vuonna 1953 perustettu seura on saanut toimintaansa viime vuosina uutta puhtia. Seuraan 2000-luvun alussa haulikko- ja practical-ammunnan harrastajana liittyneen Vornasen puheenjohtajakaudella on tapahtunut monenlaista.

– Aika lailla tuskien taival alussa kieltämättä oli. Ympäristöluvut Tainiovaarassa haulikkoradoilla ja muilla rata-alueilla teettivät töitä. Piti miettiä, miten tästä selvitään, alussa oli aika epätoivoista. Näin kuitenkin, että jos homma onnistuu ja asiat saadaan hoidettua, seurana on mahdollisuuksia, Vornanen muistelee työläitä vuosia.

VAIKKA TILANNE tuntui haastavalta, Vornanen näki myös rata-alueen mahdollisuudet. Tainiovaaraa vastaavan alueen rakentaminen tyhjistä olisi hänen arvioidensa mukaan kahdesta kolmeen miljoonaan euroon.

– Sekin tuli mieleen, että jos seura pönkän ovelle laittaa, harrastaminen loppuu. Pikkuhiljaa palaset alkoivat loksahdella kohdilleen.

Merkittävin muutos parempaan liittyi ilma-aseammuntaan, joka seuralla oli alkanut rajavartioston tiloissa 1969. Vuonna 2003 silloinen ilma-aserata sulkeutui, mutta vuonna 2013 seura sai ilma-aseradat koulutuskuntayhtymän tiloista väestösuojasta.

Se oli toiminnan kannalta yksi erittäin merkittävä kohdalleen loksahdanut palanen. Vornanen on iloinen yhä, sillä se käänsi kelkan nuorten harrastajien määrän suhteen.

– Kun ei rataa ollut, alle 20-vuotiaita oli yksi. Tänä vuonna alle 18-vuotiaita on 31.

Rauno Vornanen (vas.), Viljami Strengell, Tuuli Saraniemi ja Martti Saraniemi kannustavat mielellään.

Rauno Vornanen (vas.) ja Raimo Hämäläinen iloitsevat Pielisen Ampujien toiminnan uudesta virkoamisesta ja seuran saamasta Vuoden liikuttaja -tunnustuksesta.

On siinä sellainen kehitys käynyt. Kun 2016 vuoden alussa Leader-hankkeen kautta pystyimme ilma-aseita hankkimaan, saimme kehitystä nuorten puolelle.

LEADER-HANKKEEN kautta myös vuodesta 1988 käytössä olleeseen Tainiovaaran ampumaurheilukeskukseen on pystytty muun muassa hankkimaan uusia kienkehittäjiä. Hankkeen budjetti on ollut 232 000 euroa, mikä on mahdollistanut tulevaisuuden kannalta erittäin tärkeitä hankintoja.

Vornanen kiittää myös Ampumaurheiluliittoa ja **Rainer Hirvosta** sekä meluasiantuntija **Rauno Päällöstä** siitä, että melkoista työtä myös Lieksassa seuralle aiheuttaneet ympäristöluvut saatiin kuntoon ja ampuma-ajat sellaisiksi, että lajin harrastaminen päivittäin on mahdollista.

– Lupaprosessi aloitettiin neljä vuotta sitten. Lopulta viime syksynä saatiin vali-

Kuuhiljaa kohdilleen

...llään uusia kokeilijoita lajin pariin.

"Oppii uusia taitoja"

Pielisen Ampujissa lajin saloihin perehtyy ja taitojaan kehittää toisiaan kannustava nuorisoporukka. Nuoret houkuttelevat mielellään uusiakin kokeilemaan haastavaa, mutta hienoa lajia.

Viljami Strengell, 12, on harrastanut ampumaurheilua puolitoista vuotta.

– Hiihtolomaviikolla oli ilmaisia liikuntakokeiluja. Siellä oli Pielisen Ampujien järjestämä ekoaseammunta, sieltähän se harrastus lähti, Viljami kertoo.

Ensimmäinen kerta oli heti mukavaa, ja sen jälkeen Viljami alkoi käydä radalla kerran viikossa.

– Mukavinta oli, kun oppi jotain uutta. En ollut aiemmin ampunut ilmakiväärillä. Oli kiva, että löytyi uusi harrastus, myös vetopasuunan soittoa harrastava nuorukainen sanoo.

Harrastus kehittää jatkuvasti.

– Koko ajan olen oppinut enemmän keskittymään. Seuraavaksi alan ampua pystyltä, Viljami sanoo.

Kuukausikisoissa äskettäin piste-ennätyksensä 182 tehnyt Viljami suosittelee lajia hyvästä syystä kaikille:

– Oppii uusia taitoja, oppii keskittymään ja pääsee kisoihin.

Innokkaita ilmakivääriampujia ovat myös **Martti** ja **Tuuli Saraniemi**. Martti, 10, aloitti harrastuksen 4,5 vuotta sitten. Hän viihtyy harrastuksensa parissa ja suosittelee kiehtovan lajin haasteita muillekin.

Viljami Strengellille urheiluammunnan lisäksi tärkeä harrastus on vetopasuunan soitto.

– Mukavinta on intervalliharjoitus, jossa yhdessä laukauksessa pitää tulla vähintään ysi ja kahdessa laukauksessa vähintään 18 tulokseksi. Olen päässyt neljään asti. Vaikeinta on asennon hakeminen, myös uintia ja tennistä harrastava poika sanoo.

Hänen siskonsa Tuuli, 12, aloitti samoihin aikoihin kuin Marttikin.

– Ensin se oli vähän jännittävää. Tuntui uudelta, kun en ollut koskaan aikaisemmin kokeillut, ensimmäisestä kokeilusta heti jatkamaan innostunut Tuuli sanoo.

Muina harrastuksinaan hän pelaa tennistä ja hyppää seivästä.

– Tykkään kaikista. Ampumaurheilussa mukavinta on, kun pääsee isompiin kisoihin ja tulee hyvä tulos.

Hän kannustaa kaikkia kokeilemaan ja aloittamaan helpoista harjoitteista, joista on kokemuksen kautta hyvää lisätä määriä.

tuskierteiden jälkeen päätös, että meillä on voimassa oleva ympäristölupa. Joka päivä saamme harrastaa ruutiaseammuntaa Tainiovaarassa. On tässä aika paljon tapahtunut, Vornanen sanoo huojentuneena.

TAINIONVAARAN Ampumaurheilukeskus ei kunnosteta vain omia harrastajia varten, vaan ratoja toivotaan hyödynnettäväksi kilpailukäytössä tulevana vuosina.

– Aikoinaan siellä on ollut skeetin SM-kilpailut, ja olisi tarkoitus, että siellä joku päivä SM-kisat olisi. Kunnostamme ratalaitteet sellaisiksi, että ne ovat SM-kisakelpoisia. Organisaation osalta Joensuun ja Ilomantsin suunnalta saamme apuja tuomareiden osalta, Vornanen kiittää alueellista yhteistyötä.

Nykyään seurassa on 240 jäsentä. Huipuvuosina määrä oli yli 400, alimmillaan 180.

– Leader-hankkeen ja ympäristöluvan

Leader-hanke on auttanut olosuhteiden kehittämisessä kaikenikäisten ampujien iloksi. Kuvassa Martti ja Tuuli Saraniemi.

avulla olemme saaneet nostettua seuran uudelleen jaloilleen. Nousujohteessa olemme, Vornanen sanoo.

ILOINEN noususuhdanteesta on myös **Jarmo Saraniemi**, joka on kahden innokkaan junioriampujan isä ja toimii myös ohjaajana. Ilmapistooli- ja metsästysammuntaa harrastava mies on iloinen nuorisotoiminnan virkistymisestä.

– Nuorisotoiminta starttasi pidemmän paussin jälkeen uudestaan 2013, kun seurassa aloitettiin ilma-aseammunta. Ilmakivääriradalla on keskiviikkona nuorten ilta, maanantaina yleinen vuoro ja torstaina ilmapistooliradalla, Saraniemi kertoo.

Hän pitää merkittävänä tekijänä sitä, että seurassa on pystytty uusimaan ilma-aseita. Se on yksi merkittävä tapa tukea nuoria harrastuksen alkumetreillä.

– Ilma-aseammunta toimii sisääntulokanavana seuratoimintaan ja muuhun ampumaurheiluun, se mataloittaa kynnystä. Se on meillä seurassa hyvin tiedostettu niin kalustohankintojen kuin nuorten elerien ja kisamatkojen tukemisenkin kautta. ⚙️

Kempin perheen toinen ilopilleri

LILI KEMPPI

SEURA: MYLLYKOSKEN AMPUJAT

Teksti & kuvat LASSI PALO

Kivääriampuja **Lili Kemppi**, 12, aloitt ampumaurheilun runsaat kolme vuotta sitten. Isosisko **Viivi** oli ”tietenkäin” suurin syy, miksi hän aloitti, mutta alusta lähtien ampuminen on tuntunut ”omalta jutulta”.

– Pääsin välillä mukaan, kun oli Viivin harkat, joten vietin paljon aikaa radalla. Tiesin, että jos haluaisin olla tosi hyvä ja käydä isoissa kisoissa vaikka voimistelijana tai luistelijana, minun olisi pitänyt aloittaa harrastus paljon aikaisemmin. Ampumaurheilussa minulla oli vielä mahdollisuus, joten sekin innoitti minua aloittamaan lajin.

LILI KEMPPI on isosiskonsa jalanjäljillä, sillä hän voitti viime vuoden Kultahippufinaaleissa 12HT-sarjassa kultaa ja Myllykosken Ampujien joukkueen kanssa (**Ursula Finne** ja **Iiris Finne**) 12HT-sarjassa hän sai hopeaa. Salonen Kultahippufinaaleissa huhtikuussa Kemppi oli ykkönen 12HT-sarjassa. Viime vuoden ruutiaseiden finaaleissa hän sai hopeaa.

– Harkoissa olen kokeillut ampua ilmakiväärillä 30 laukauksen kisan, ja paras tulokseni on 317,1 ja ilman desimaaleja siis täydet 300. Harkoissa 20 laukauksen kisassa paras tulokseni ilmakiväärillä 211,2 ja ilman

ESITTELYSSÄ KULTAHIPPUAMPUJA

Lili Kemppi Salonen Kultahippufinaaleissa huhtikuussa.

Lili Kemppiin Kultahippupassissa kerrotaan, kuka hänen esikuvansa on.

desimaaleja täydet 200. Kisoissa paras tulokseni on täydet 200 pistettä ilmakiväärillä. Pienoiskiväärillä paras tulokseni on 195.

– Kesällä ammun Anschutz Match 54 -pienoiskiväärillä ja muina aikoina Walther LG 300 Anatomic -ilmakiväärillä. Ilmakivääri on minun mielestäni kivempi, koska se on tarkempaa.

KEMPPI KÄY Kymintehtaan koulua, joka on hänen mielestään ”tosi kiva koulu”.

– Olen 5. A luokalla, ja minulla on maailman paras luokka! Kaikki ovat kaikkien kanssa kavereita tai jos ei kavereita, niin tulee ainakin hyvin toimeen! Opettajani **Immo Turunen** on maailman paras ope.

Onko luokallasi muita ampujia?

– Ei, mutta kaikki tietävät harrastuksestani, koska kerron yleensä luokkamme WhatsApp-ryhmässä miten kisoissa on mennyt.

Mitä opettajasi on sanonut tuloksestasi?

– Hän aina onnittelee ja kai on ihan iloinen kisa menestyksestäni. Hänellä on aina jotain hauskaa läppää!

Millainen esikuva isosiskosi Viivi on?

– Käyn Viivin kanssa usein samaan aikaan harkoissa, joten tauoilla me jutellaan

Selkeää tavoitetta kohti

KRISTIAN PALIN

SEURA: POHJOIS-HÄMEEN AMPUJAT

Teksti LASSI PALO

Kuva HEIKKI ROMPPANEN

Pohjois-Hämeen Ampujia edustava **Kristian Palin** on 18-vuotias haulikkoampuja, joka kuuluu Ampumaurheiluliiton trapin tehoryhmään. Hänen ennätöksensä on 110, jonka hän ampui viime vuonna.

Miksi ja milloin aloitit ampumaurheilun?

– Lähdin kokeilemaan ilmakivääriä sis-

kon kanssa vuonna 2009. Isä kävi ampumassa 1-trappia ja halusin kokeilla haulikolla ampumista. Ensimmäisen kerran kokeilin 1-trappia syksyllä 2010. Kaksi vuotta myöhemmin aloitin kilpailemisen ja vuonna 2013 trapin, hän kertoo.

Menestystäkin on jo tullut. Palinin parhaat saavutukset ampumaurheilussa ovat trapin Y20-sarjan viime vuoden SM-hopea ja vuonna 2015 saavutettu Y17-sarjan SM-pronssi.

PALININ mukaan hänen vahvuutensa on se, että hän jaksaa yrittää, vaikka tulee epäonnistumisista. Entä missä on eniten kehitettävää?

– Henkisessä kestävyudessa.

Nuorukaisen valmentajana toimii hänen isänsä Arto. Laukauseräät ovat pysyneet viimeksi kuluneiden vuosien aikana melko samalla tasolla, mutta Palinin mukaan harjoittelun laatu on parantunut paljon.

– Tiedän mitä, miten ja koska kannat-

ESITTELYSSÄ TEHORYHMÄURHEILIJA

Kristian Palin kuvattiin Orimattilan radalla huhtikuussa järjestetyllä tehoryhmän leirillä.

miten harkoissa menee, joten tuntuu, että Viivi on minun kaverini eikä niinkään esikuva. Kun Viivi menestyy kisoissa, niin toivon olevani yhtä hyvä ja katson häntä esikuvanani. Katson usein live-tuloksia isäni **Tatun** kanssa ja mietin, että olisi kiva olla yhtä hyvä kuin Viivi.

KEMPPI HARJOITTELEE ilmakiväärillä kaksi, kolme viikossa pääasiassa Puhjonmäen kalliosuojassa Kuusankoskella. Pienoiskiväärillä on normaalisti myös 2–3 harjoitukset Tyrrin ampumaradalla, mutta joskus saattaa olla neljätkin harkat.

– Välillä valmentajani **Jukka Jokinen** haakee minut ja Viivin suoraan koulusta harkkoihin, jotta meillä jäisi illalla aikaa koulutehtäviin. Se on minun mielestäni hyvä järjestely.

Harrastatko muita urheilulajeja?

– Minulla on kerran viikossa telinevoimistelua. Sen järjestää Tempo, ja ohjaajani toimii **Timo Pahkala**. Olen harrastanut voimistelua puolentoista vuoden ajan. Ampumisen kannalta voimistelu on hyväksi mielestäni, koska notkeus ja vahvuus tukevat ampumista.

Onko muita harrastuksia?

– Ei mitään säännöllistä, mutta tykkään välillä lukea ja piirtää. Meillä on myös trampoliini, ja tykkään harjoitella sillä vähän vaikeampia voimisteluliikkeitä, koska jos se menee pieleen, niin ei satu, kun kaatuu!

Onko sinulla tavoitteita ampumaurheilussa?

– Ei mitään suurta, mutta N16-sarjan SM-kulta olisi kiva! Toivon myös, että tekisin joskus jossain sarjassa Suomen ennätysten, kuten siskoni Viivi.

taa harjoitella, Palin sanoo.

Millainen merkitys tehoryhmään kuulumisella on?

– Suurin merkitys itselleni on ryhmän henki ja sen motivoiva vaikutus lajiin.

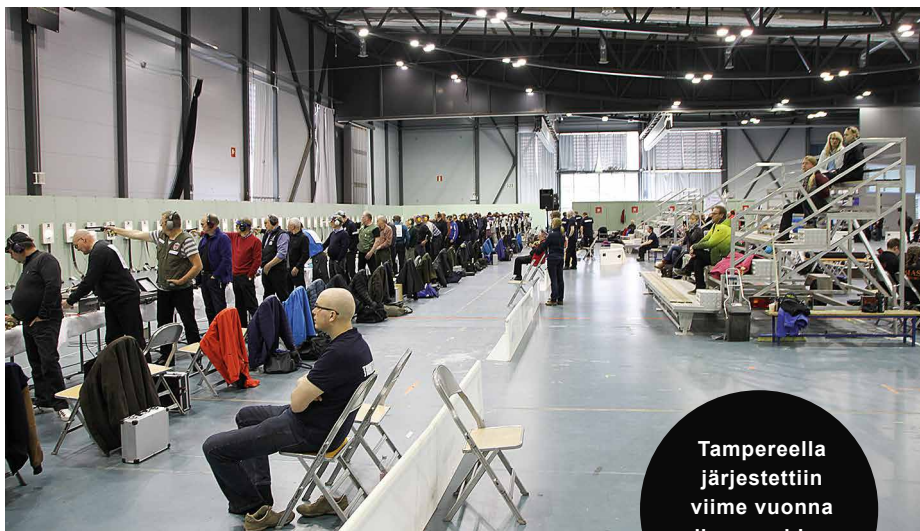
Perazzi MX8 -aseella ampuva Palin pyrkii harjoittelemaan ammuntaa kolme kertaa viikossa muun liikunnan lisäksi. Hän lenkkeilee ja liikkuu kavereidensa kanssa.

Mitä kaikkea harjoittelet ja missä ja milloin?

– Aika usein harjoittelussa on joku teema, esimerkiksi lähdön harjoittelu tai kiekon katsomisen harjoittelu. Silloin keskityn vain teemaan. Harjoittelen Kokkovuorella Lempäälässä ja Orimattilassa.

Muita urheilulajeja hän ei harrasta, eikä hänellä ole muita harrastuksia. Tavoitteet ovat selkeät:

– Maajoukkuepaikka ja tietysti mitali arvokisoista.

Tampereella järjestettiin viime vuonna ilma-aseiden SM-kilpailut.

9 aluetta kysymystä

Ampumaurheiluliiton aluetoiminta jaetaan yhdeksään aluejaostoon. Toiminnan tarkoituksena on edistää ja kehittää ampumaurheilua alueellaan ja toimia SAL:n organisaation osana yhteistoiminnassa lajijaostojen ja alueen seurojen kanssa. Tästä alkaa Urheiluampuja-lehden alueita esittelevä juttusarja. Häme saa kunnian aloittaa.

Teksti & kuva LASSI PALO

1 Millaisena näette alueen roolin?

Aluejaosto on muuttumassa osaamiskeskukseksi, ja näemme tämän roolin kasvavan tulevaisuudessa. Aika muuttuu ja myös aluejaoksen on muututtava. Alueella on oma paikkansa välittää tietoa seuroilta liittoon ja päinvastoin. Aluejaoksia on pidetty "salaseuroina", jonka tekemisistä seurat eivät ole tiedäneet mitään. Tätä käsitettä yritämme murtaa avoimella kanssakäymisellä seurojen kanssa.

2 Millaista toimintaa teillä on nyt ja tulevaisuudessa?

Nyt on saatu päätökseen suurimmat linjat alueorganisaation muutostyössä ja vielä hienosäädetään koneistoa. Aluevalmentajien koulutus on nyt suoritettu näiltä osin. Alkuvuodesta pidimme aluevalmentajien yhteispalaverin ja haimme yhteisen "punaisen langan" valmennukselle lajista riippumatta.

Ampumakouluohjaajakoulutusta lisätään tarpeen mukaan ja sitä kautta lisätään aluevalmentajien roolia seurojen tukemiseen. Lisäksi aluevalmentajat jalkautuvat seurakäynnille sekä koulutuksen että valmennusavun merkeissä.

Aluevalmennuksen pääpaino on nuorten valmennuksessa ja mahdollisten vammai-

sampujen valmennuksessa. Meillä on vielä paljon uusia lupauksia löytämättä ampumaurheiluun. Lisäksi nuorten alueleirien järjestäminen on tärkeää yhteistyössä alueen seurojen kanssa.

Alueen markkinointityön kehittämistä jatketaan, ja sekin saadaan päätökseen tämän vuoden kuluessa. Tämän vuoden lopulla käynnistetään markkinointia uudella ajattelutavalla ja mallilla. Alueen käytössä on eri lajien asiantuntijoita ja myös rata-, ympäristö- ja viranomaisasiantuntijat.

Tuomarikoulutusta lisätään tarpeen mukaan. Siihenkin olemme varanneet lisää resursseja. Lisäksi otimme käyttöön palvelun, jossa seuraamme tuomarikorttien voimassaoloa ja tiedotamme seuroja joko uudelleen käytävästä kurssista tai sitten kortin uusimisesta.

Kannustamme pienten seurojen kilpailutoimintaa ja pyrimme saamaan kaikki pienet kilpailut merkityä muistiin alueen tietoihin.

3 Alueellanne on 39 seuraa ja 5734 jäsentä. Miten luvut ovat kehittyneet?

Hämeen alueen seurojen määrät ovat muutama vuoden ajan pysyneet näissä lukemissa. Jäsenmäärissä on pientä laskua, joka saattaa johtua jäsenten ikääntymisestä ja sitä kautta poisjäämisestä seuratoiminnasta.

jatkuu

Alueen seurat tekevät upeaa työtä saadakseen uusia harrastajia riveihin, mutta muiden harrastusmahdollisuuksien valtava määrä vaikuttaa. Lisäksi muissa joukkuelajeissa on oma imunsu. Yksilölajeissa, kuten urheilumunnassa, on seuroilla melkoinen työsaara tehdä lajista vetävä ja nuoria kiinnostava.

4 Onko alueellanne riittävästi ilma-ase-ratoja? Lähes joka seuralla on ilma-ase-rata käytössä. Ratojen koot vaihtelevat melkoisesti eli kaikilla radoilla ei ole mahdollista järjestää kilpailuja ampumapaikkojen pienen määrän vuoksi saati tilan koon takia. Mutta kokolailla joka seuralla on ainakin mahdollisuus harjoitteluun.

Pienillä seuroilla on tämän kanssa oma haasteensa. Sopivan vuokratilan löytäminen kohtuulliseen hintatasoon nähen on hankalaa eräillä paikkakunnilla.

Myös mahdollinen kunnan tai kaupungin negatiivinen asennoituminen urheilumunntaan vaikuttaa suuresti tilojen saamiseen.

5 Millä tavoin SAL 100-juhlavuosi näkyy alueellanne? Oikeastaan SAL 100-juhlavuosi on jatkumo Suomi 100 -juhlavuodelle. Viime vuonna oli useassa seurassa tapahtumia ja kilpailuja juhlavuositeemalla. Esimerkiksi HIAS järjesti itsenäisyyspäivänä juhlakilpailun teemalla 100 laukausta ja 100 minuuttia. Useissa alueen kilpailuissa näkyi juhlavuosi koko vuoden ajan. Juhlavuosi teema jatkuu ja näkyy eri tapahtumissa ja kilpailuissa.

6 Millaista yhteistyötä naapurialueen kanssa voisi esimerkiksi olla? Meillä on jo yhteistyötä naapurien kanssa. Lounais-Suomen kanssa jatketaan ilma-aseiden suvisarjaa. Lounais-Suomen tehoryhmä kiväärissä on oikeastaan Lounais-Suomen ja Hämeen yhteinen tehoryhmä. Yksi voisi olla niin sanottu "tuomaripankki", josta saisi apuja toisen alueen kilpailuihin.

Haulikkolajien osalta yhteistyötä tehdään Etelä-Suomen alueen seurojen kanssa. Myös alueiden rajoilla olevien naapuriseurojen yhteistyötä pitäisi aluejaostojen kehittelä. Aluejaostot voisivat toteuttaa yhdessä MEY-projektia seuroille.

7 Alueellanne on kaksi Tähtiseuraa (Orimattilan Seudun Urheilumpujat ja Hämeenlinnan Ampumaseura). Onko tulossa lisää? Toivomme vilpittömästi, että vastaavaan ponnistukseen on halukkaita seuroja. Työtä siinä on, mutta kunniakas Tähtiseura-nimitys on tietenkin vain suurta plussaa seuralle.

Tässä voisi olla hyvää lääkettä nuorten harrastajien saamiseksi seuraan. Aiheesta on käyty keskusteluita seurojen kanssa ja kiinnostusta on herännyt. Mutta siitä sitten enemmän, kunnes on ajankohtaista.

8 PR- ja kilpailutoiminta on ollut alueellanne erittäin aktiivista. Onko tämä resurssienne ylärajoilla? Tässä on oikeastaan kaksi aihealuetta.

Kilpailutoiminta on todella aktiivista.

Lähes joka viikolle alueella löytyy kilpailua eri lajeissa. Kunnon tekijät saavat aikaiseksi laadukkaan kilpailun, joka vetää kilpailijoita paikalle.

Aluejaostona saamme olla ylpeitä seuroista ja tekijöistä. Olemme huomanneet, että paljon on raja-aitoja kaatunut niin lajien kuin seurojenkin väliltä. Ja parasta, että näin tapahtuu myös aluerajojen yli.

Pikku hiljaa monessa seurassa on huomattu, että aktiivisuus pr-toiminnassa kantaa hedelmää. Rohkeasti eteenpäin ja kysymättä ei saa mitään.

Esimerkkinä tästä on P-HA:n haulikko-kerhossa toimiva **Janne Hokkanen**. Paljon näkyvyyttä lajille ja seuralle on saatu ja sitä kautta mukavasti euroja tilille seuran toimintaan ja radan uudishankkeille. Toivottavasti vaikka murto-osa tästä toiminnasta tarttuisi seuroihin.

Kummankin aihealueen resurssien yläraja tulee vastaan vasta sitten, kun aikaa ei ole, ei enää jaksa tai ei ole tekijää.

Tietenkin rajansa kaikella eli homman pitää olla mielekästä eikä mitään pakkopullaa.

9 Saatte haastaa seuraavan alueen. Mikä se on ja minkä kysymyksen haluatte sille esittää? Jos ainoastaan yksi saadaa valita, niin se on Lounais-Suomi.

Kysymys: Miten voimme alueina rakentaa malli MEY-projektista ja varsinkin alueiden rajoille kuuluville seuroille ja siten ohjata seurat rajat ylittävään yhteistyöhön? 🚀

KAMU-läakehaku avuksi kiellettyjen aineiden välttämiseksi

KAMU-LÄAKEHAUSSA voi tarkistaa vain Suomesta saatavia resepti- ja itsehoitoläakevalmisteita. Läakehaku ei sisällä erityislupa-valmisteita. Mikäli haettua läakevalmistetta ei löydy, käyttäjän tulee olla yhteydessä SUEKiin.

Otathan huomioon valmistetta tarkistaessasi, että antotapa täsmää etsimääsi valmisteeseen. Läakehaussa on samannimisiiä valmisteita, joiden antotapa vaihtelee esimerkiksi tabletista voiteeseen. Näistä toinen voi olla sallittu ja toinen kielletty.

Läakevalmiste voi sisältää useita vaikuttavia aineita, joilla on eri dopingluokitus.

Mikäli läakevalmiste sisältää yhdenkin kielletyn vaikuttavan aineen, on valmiste kielletty. Tarkentavissa viitteissä on täsmennyksiä.

SUOMESSA ja ulkomailta saattaa olla samannimisiiä läakevalmisteita, jotka sisältävät eri läakeaineita. KAMU-läakehausta ei siksi tule tarkistaa ulkomailta hankittujen läakeiden sallittavuutta.

Teknokemiallisia tuotteita, homeopaattisia valmisteita, ravintolisiiä ja niin sanottuja luontaistuotteita ei haussa ole. Niiden koostumusta tulee tiedustella myyjältä tai maahantuojalta. Joskus ravintolisät saattavat sisältää kiellettyjä aineita, vaikka niitä ei ole mainittu tuoteselosteessa.

On hyvä muistaa, että urheilija on aina itse vastuussa käyttämistään valmisteista.

Lisää tietoa: www.suek.fi

Erivapaus urheilijan lääkityksessä

Mikäli terveyden ylläpitämiseen tai sairauden hoitoon ei ole saatavilla sallittua lääkettä, lääkitykseen voidaan hakea erivapautta (Therapeutic use Exemption). Sen avulla urheilija saa käyttää kyseistä kiellettyä lääkitystä.

Erivapaus voidaan myöntää kaikille Suomen antidopingsäännösten piiriin kuuluville urheilijoille, WADA:n vahvistaman Kansainvälisen erivapausstandardin mukaisesti. Muiden urheilijoiden kohdalla ADT tarkistaa jälkikäteen (mahdollisen dopingtestin jälkeen), että kiellettyjen aineiden ja menetelmien luettelossa olevien aineiden käytölle on lääketieteellinen peruste.

ERIVAPAUTTA anotaan hakemuslomakkeella (Application Form, TUE) minkä tahansa kiellettyjen aineiden ja menetelmien luettelossa mainitun aineen tai menetelmän käytölle.

Lomakkeen saa ADT:n toimistosta ja internetsivuilta. Lomakkeen voi tulostaa myös kansainvälisen lajiliiton internetsivuilta.

Kansallisen tason urheilijat hakevat erivapautta ADT:lta. Kansainvälisen tason urheilijoiden ja kansainvälisiin kilpailuihin osallistuvien urheilijoiden tulee selvittää käytäntö omasta lajiliitostaan.

Lisää tietoa: www.suek.fi

SUOJAA JA VARMUUTTA AMMUNTAAN

BERETTA -AMPUJANLASIT JA -KUULOSUOJAIMET

Ampujanlasit ja kuulosuojaimet luovat perustan turvalliselle ampumasuoritukselle. Ammattilaisampujien suunnittelemat ja testaamat **Beretta Clash** -lasit ovat saatavilla useissa eri väreissä ja säädettävissä täydelliseksi juuri sinun päätäsi varten. Valikoimastamme löydät myös **Beretta Puull** -lasit vaihdettavilla linseillä. Anatomisesti suunnitellut passiiviset **Beretta Earphones Mini Head Set Passive**-kuulokkeet ovat puolestaan erityisesti ammuntaa ja metsästystä varten suunnitellut kevyet kuulokkeet. Kuulokkeet ovat mukavat ja sopivat myös pitkäaikaiseen käyttöön, koska ne eivät hiosta korvia tai aiheuta tavallisille kuulokkeille tyypillistä epämiellyttävää painetta. Beretta-ampujanvarusteet tukevat sinua parhaaseen mahdolliseen suoritukseesi.

Kansainväliset asemessut

Maaliskuun IWA Outdoor Classics -tapahtuma Nürnbergissä oli kansainvälisempi kuin koskaan.

Teksti PEKKA SUURONEN

Kuvat MATTI ERKKILÄ, PEKKA SUURONEN
JA VALMISTAJAT

IWA Outdoor Classics messuttiin 45. kerran 8.–11. maaliskuuta Nürnbergissä. Tapahtuma oli kansainvälisempi kuin koskaan.

Kävijöitä oli lähes 47000 noin 130 maasta, eli hieman vähemmän kuin viime vuonna. Syynä saattavat olla tiukentuneet sisäänpääsykriteerit. Noin 80 prosenttia kävijöistä tuli muista maista kuin Saksasta.

Käytössä oli 11 messuhallia joiden bruttopinta-ala oli yli satatuhatta neliometriä.

Näytteilleasettajia oli 1558 (+ 2,8 %) noin 60 maasta. Suomalaisiksi luettavia oli 17.

ASEET

ANSCHÜTZ (SAKSA) hehkutti puoliksi järkevän hintaista kivääriä 9015 ONE Basic. Se on tukkiominaisuuksiltaan hieman ONE:sta riisuttu ilmakivääri (PCP).

Laukaisulaite on mekaaninen mutta nelinkertaisesti kuulalaakeroitu ja tehtaalta etuvedollinen. Käyttäjää saa valita etuvedollisen ja etuvedottoman välillä.

Kivääristä on myös 3:n asennon versio niille jotka lajia harjoittavat.

jga.anschuetz-sport.com; www.gyttorp.fi

BENELLI (ITALIA) esitteli sporting-version päällekkäispiippuisesta 828U-haulikosta.

Practical-ampuja **Kim Leppänen** oli IWA:ssa promoamassa MP2 SP (Special Performance)-mallia, jossa on huomioitu hänen ehdottamiaan muutoksia kilpailukäyttöön.

www.benelli.it; www.teuvelouhisola.fi

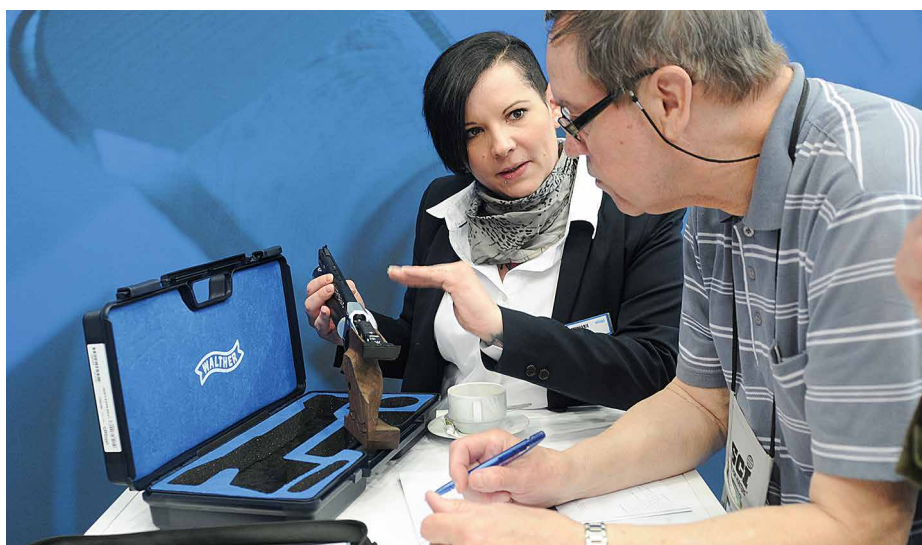
BERETTAN (ITALIA) tämän hetken kilpailuhaulikko on DT11. Siitä esiteltiin versio "Black Pro", jonka raudat ovat suunnilleen ennallaan mutta tukki on aivan uusi ja aika villin näköinen. Sen on valmistanut italialainen TSK. Kaunista on, että saman tukin sanotaan sopivan sekä trapiin, skeettiin että sportingiin.

Ehkä tätä tärkeämpää on huomioida, miten Beretta on päättänyt ryövyä huippuampujia toiselta italialaismerkiltä. Tämä nähtiin Rion olympialaisissa. Beretta-ampujat ottivat Riossa 10 mitalia kun vuonna 2012 Lontoossa tuli vain kolme mitalia.

www.beretta.it; www.sako.fi

IWA keräsi noin 47000 kävijää. Näytteilleasettajia oli yli 1500.

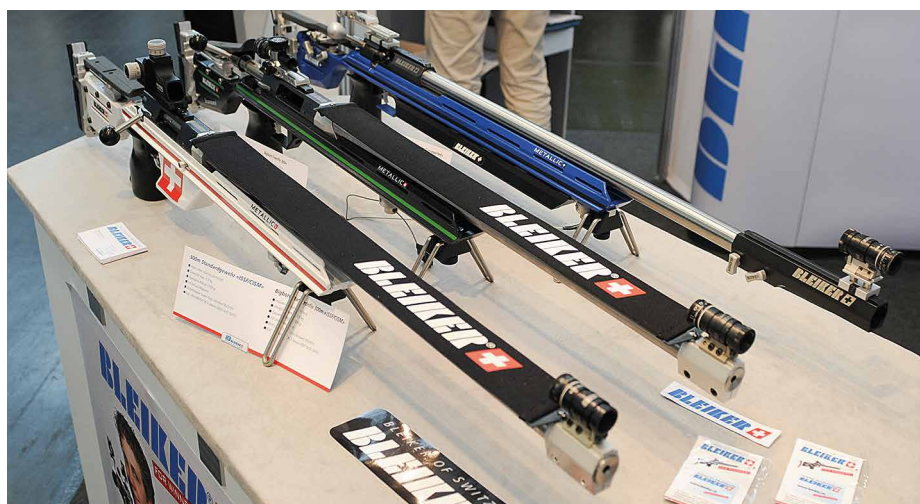
Walther sai vapaapistoolin FP500 valmiiksi juuri ennen kuin lajia uhkaa putoaminen olympialaisista. Asevalmistajan edustaja esitteli asetta messuilla.

BLEIKER (SVEITSI) esitteli evoluutioversion 50 m kivääristä Challenger II. Lukon liike on varsin lyhyt. Kammien avauskulma on vain noin 50 astetta sekä se sulkeutuu käytännös-

sä itsestään. Jouset on viritelty tavanomaisesti poikkeavasti.

www.bleiker.ch
www.aseseptataskinen.fi

t jo 45. kerran

Sveitsiläinen Bleiker rakentaa huippuluokan kivääreitä 50m ja 300m lajeihin, sekä ISSF- että CISM. Suomessa ainakin Juho Kurki ja Emmi Hyrkäs luottavat Bleikeriin.

Perazzi esittelee joka vuosi "setin" esimerkiksi amerikkalaiseen trapiin, jota ammutaan neljällä kaliiperilla (12, 20, 28 ja .410"). Tänä vuonna hintalappu oli ennätyskova: 378 937 euroa. Sillä ostaisi vaikka asunnon Helsingistä!

FEINWERKBAU (SAKSA) esitteli uuden kilpailukiväärin 50 m lajiin. Mallinimike on 2800 ja kaliiperi 22 LR. Siitä on useita versioita, etunenässä 50 m ISSF versio.

Aseen lukonkampi voidaan nopeasti vaihtaa puolelta toiselle. Lukossa on kaksi ohjaintappia niin, että se liikkuu yhtä sutjakkaasti käytetäänpä sitä oikealta tai vasemmalta.

Ase on symmetrinen tukkia myöten. Peräraudassa on sarana, joka sallii ampumisen sekä oikealta että vasemmalta. Kuluttaja voi myydä aseensa edelleen helpommin, koska se sopii molempikäisille.

Patruunan latausporttia on siirretty noin 20 mm taaksepäin. Piipussa on vaimenninrengas. Tehtaan edustajan mukaan tämä vaiuttaa piipun värähtelyihin. Rengasta siirtämällä voi etsiä optimaalista käyntiä.

www.feinwerkbau.de; www.nordis.fi

MATCHGUNS (ITALIA) on kuuluisan ase-suunnittelija **Cesare Morinin**, 77, nykyinen yritys. Se valmistaa kilpaluokan aseita ISSF-lajeihin. Tähän asti ne ovat olleet pistoolieita, mutta nyt Morini toi esille ilma-

kiväärin. Ase oli vielä prototyyppiasteella, mutta ihan kilpailijoidensa näköinen. Tehtaan edustajan mukaan tukkiin voidaan vielä tehdä muutoksia, mutta MG2H-pistooliin perustuva koneisto olisi lähes valmis.

www.matchguns.com;
www.aseliikerantanen.fi

MORINI (SVEITSI) on kilpailuaseiden valmistaja. Ilmapistooli CM 162 aloitti PCP-aseiden (paineilma-aseiden) ja sähkölaukaisun aikakauden 25 vuotta sitten. Nyt esiteltiin seuraaja CM 200EI, jossa on käytetty paljon hiilikuituosia. Tämän materiaalin luvataan pehmentävän rekyä. Mm. piippu on päällystetty hiilikuidulla. CEO Francesco Repichin poika Federico on perehtynyt hiilikuituun rakennusmateriaalina. CR2-paristolle luvataan 15000 laukauksen kesto.

www.morini.ch; www.aseliikerantanen.fi

PERAZZI (ITALIA) on kuulu ratahaulikko, jolla on tehtaan mukaan voitettu 54 olympiamitalia. Suomalaista olympia-ampujista tähän brändiin ovat luottaneet mm. Marko

Kemppainen ja Satu Mäkelä-Nummela.

Pari vuotta sitten esiteltiin High-Tech. Nyt esiteltiin High-Tech X, jossa on lisätty kustomoinnin mahdollisuuksia. Suomessa hintalappu on 15000 euroa.

www.perazzi.it; www.urheiluase.fi

TIKKA (SUOMI) esitteli pienoiskiväärin Tikka T1x MTR (Multi Task Rifle eli monitoimikivääri). Suomehahan pienoiskiväärin käyttö metsästyksessä on rajallista. Eikä tästä kivääristä oikein olisi radalle. 22 LR-kaliiperin etuina ovat vähäinen ääni ja rekyä sekä edulliset patruunakustannukset.

Kyseessä on aikuisluokan ase, joka painaa 400 mm piipulla 2,4 kg, 510 mm piipulla 2,6 kg. Piiput kylmätöötään samoilla koneilla kuin isommat Tikat ja Sakot. Kaliiperit ovat 22 LR ja 17 HMR.

Piipunsuussa on kierre äänenvaimentimelle. Sopivalla 22 LR-patruunalla ja äänkälä varustettuna tämä on hiljainen ase.

Tukista puheen olleen, se on sama kuin polymeeritukki kuin Tikka T3x:ssä, joten samat vaihtopalikat käyvät. "Osta suoma-

Morini CM 200EI on evoluutioversio legendaarisesta CM 162-pistoolista. Laukaisu on sähköinen.

Protoja Cesare Morinin MatchGuns-yhtiön ensimmäisestä kivääristä.

laista" ihmisille tiedoksi, että tukki ja sen palikat valmistetaan Kangasalla, Pirkanmaalla.

Suomen hinta tulee asettumaan 600 euron kieppeille. Puutukkinen Sako Finnfire II säilyy edelleen tuotannossa. Sen hinta on merkittävästi enemmän.

www.tikka.fi

WALTHER (SAKSA) esitteli uuden kilpaluokan ilmapistoolin LP 500. Siinä on alumiinia ja hiilikuitua yhdistävä 200 barin paineilmasäiliö, jonka käyttöikä on 20 vuotta. Normaalin alumiinisäiliön käyttöikä on 10 vuotta.

Pistooli on kahvaa lukuun ottamatta symmetrinen, joten se sopii yhtä hyvin oikea- kuin vasenkätisillekin. Kahvoja on LH ja RH. Löytyy 3D pähkinäpuisia tai lami-naattipuisia kahvoja XXS - XL. Lisävarusteena saa 5D kahvan M - L, joka on materiaailtaan polymeeriä.

Takatähtäintä voidaan kallistaa +/-10 astetta. Hahlon leveyttä voidaan säätää portaattomasti ja kolmiomaista jyvää pyörittämällä saadaan jyvän leveydet 3,8/4,4/4,7 mm, tai vaihtojyvällä 3,2/3,6/4,0 mm.

Sekä liipaisimia että piipunvaiippoja saa seitsemässä eri värissä.

www.carl-walther.de, www.hw-company.de

PATRUUNAT JA KOMPONENTIT

ELEY (BRITANNIA) esitteli hieman yllättäen ilmakiväärin ja -pistoolin luoteja kuutena versiona, kolme Tenexiä ja kolme Ventusta (4,49; 4,50 ja 4,51 mm). Tämähän on hyvin kilpailtu ja myös hintakilpailtu ala. Mutta tietysti, kun Eley käsittelee lyijymateriaalia 22 LR-patruunoiden luoteja varten, niin ehkä samalla konekannalla syntyy ilmakon luotejakin. Ja 10 m ilmakivääriä ja -pistoolia ampuvat usein samat henkilöt kuin 50 m ruutilajejakin.

Eleyn 22 LR patruunatarjonta käsittää jo 22 erilaista varianttia.

www.eley.co.uk; www.remes.fi

NAMMO LAPUA (SUOMI) kertoi kahdesta uudesta hylsystä kaliipereissa 300 Norma Mag. ja 338 Norma Mag. Molemmilla on sotilaallista pitkän matkan sniper-käyttöä. Jälkimmäiselle on pesitetty jopa konekivääreitä. Mutta sopivalla luodilla tulpattuna molemmat olisivat myös kelpo hirvipatruunoita. Toistaiseksi Lapua tekee vain hylsyjä. Normalta löytyy kokonaisia patruunoita.

www.lapua.com

Ranskalainen heitinvalmistaja esitteli uuden 18-tornisen heittimen skeettiin ja trapiin. Skeet-mallin kapasiteetti on 1000 kiekkoa, trap-mallin 600. Jos puhutaan olympiatrapista, jossa on 15 heitintä, bunkkerin kokonaiskapasiteetti olisi 9000 kiekkoa!

SK (SAKSA) esitteli pitkästä aikaa kaksi uutta patruunaa. 22 LR-patruunoissa on tasainen luodin nokka, jonka kerrotaan parantavan ballistisia ominaisuuksia. Niiden nimet ovat Flatnose Match ja Flatnose Basic.

Ne ovat tarkoitettut 50 m kiväärilajeihin tai vapaapistooliin. 2,59 g luoti lähtee 328 m/s 660 mm testipiipusta. Luodin BC G1 on 0,172.

Käytännössä patruunat ovat samat. Eurooppalaisilla 22 LR-patruunavalmistajilla (jenkeistä en tiedä) on yleinen käytäntö, että tietty valmistunut patruunaerä koeamutaan. Tulosten perusteella paukut jaetaan "vuohiin ja lampaisiin". Paremmiin käyvistä patruunasta peritään parempi hinta. Sweet and simple!

SK:n tehdas Schönebeckissä on suoma-

Anschütz esitteli hieman riisutun version 9015-ilmakivääristä. Sitä kutsutaan "Basiciksi". Ideana oli saada hinta (Saksassa) juuri alle 3000 euron.

Berettan kilpailuhaukikko DT11 Black Pro ei ehkä voita kauneuskilpailuja, mutta TSH-perällä varustettuna se olisi tehtaan mukaan käytettävissä kaikkiin kolmeen kiekolajiin. Ei tarvitsisi hankkia kahta tai kolmea haukikkoa.

Feinwerkbau esitteli uuden 50m kiväärin FWB 2800. Lukon kätsyyden voi vaihtaa ilman työkaluja sekunneissa. Kivääri on pistooliperää lukuun ottamatta täysin symmetrinen.

Italialainen Benelli esitteli sporting-version O/U-haukikosta 828U. Kevytmetallirunkoinen haukikko painaa 3650 g 30" piipuilla, mutta sitä on testattu 2500 barin paineilla. 12/76 magnum-normipaineet ovat 1200 baria.

Steyr 10 E eco Compact on kevyempi ilmapistooli esimerkiksi nuorille. Itävaltalaismerkki on ollut voitokas olympialaisissa.

Brittiläinen Eley toi esille ilma-aseen luoteja kolmessa halkaisijassa ja kahdessa laadussa: tenex ja ventus.

laid-norjalaisessa omistuksessa ja valmistaa myös Lapua-brändiset patruunat.

www.sk-ammunition.com; www.nordis.fi

ASEOPTIIKKA

SUOMALAISEN metsästyslehden mukaan uusien aseiden päälle laitetaan 90-95 %:sti optinen tähtäin. Myös punapistetähtäimet ovat optisia tähtäimiä.

IWA:n suurimmat osastot olivat aseoptiikan puolella. Optiikalle oli varattu runsaat kaksi messuhallia. Eivätkä hallit olleet suinkaan pullollaan "putkia", vaan mieluummin neuvottelupöytiä. Tarkoittaen että kauppa tehtiin ja kauppa kävi. Mekaanis-optisia tähtäinlaitteita oli esillä lähinnä vain IS-SF-lajien osastoilla.

Eräs syy saattaa olla, että kiinalaiset ja

muut kaukoidän edustajat ovat kaapanneet tuhdin siivun markkinoista. Tätä kautta aseoptiikan hinnat ovat pudonneet. Sillä puolen maapalloa panostetaan myös valonvahvistukseen, elektroniseen ja kehonlämpöön perustuvaan kuvan muodostukseen. Meillä Suomessa täytyy pitäytyä metsästyslain mukaisesti (33 § kohta 4) vielä optiseen kuvanmuodostukseen, ja niin Saksassakin.

Siksi myös perinteiset keskieuropalaiset, tunnetusti laadukkaat (ja kalliit) valmistajat olivat tukevasti mukana. Täisi olla silmämääräisesti niin, että Swarovskin ja Schmidt & Benderin osastot olivat IWA 2018-näyttelyn suurimmasta päästä.

NOBLEX (SAKSA) on tunnettu ennen mm. nimillä Docter Optik, Analytik Jena, Carl Zeiss Jena, ja Carl Zeiss. Uusi omistaja on

päättänyt ruveta käyttämään vatedes nimeä Noblex.

Zeissin historia alkoi yli 170 vuotta sitten eli vuonna 1846. Mutta ei ole Suomen maahantuojaakaan eilisin teeren poika. Magnus Paul Ky aloitti Viipurissa v. 1918, joten tänä vuonna vietetään "sataset".

Noblexin tämän päivän lippulaiva on N6 ED. Siis kuusinkertainen zoomaussuhde joko 2,5 - 12 x 56 tai 2,0 - 12 x 50. N5 antaa numeroiksi 3,0 - 15 x 56 tai 2,4 - 12 x 50. N4 vario opt antaa lukuja 2,5 - 10 x 50 tai 3,0 - 12 x 56.

Noblexit ovat saksalaisina arvokkaita kiikaritähtäimiä, mutta kuitenkin hinnallisesti alle saksalaisten ja itävaltalaisien mah-timerkkien.

www.noblex-germany.com;
www.magnuspaul.fi

Lapua komeili jälleen IWA:ssa

Nammo Lapualla oli jälleen mukkea osasto kansainvälisillä nelipäiväisillä metsästys- ja asealan messuilla Saksan Nürnbergissä. Vajaalla kymmenellä asealan suomalaisyrityksellä oli oma osastonsa. Niistä tunnetuimmat olivat Lapua, Sako ja Teema Line. Ohessa muutamat yritykset kertovat tuotteistaan ja tämän vuoden näkemistään.

Teksti & kuvat MATTI ERKKILÄ

Sakon markkinointijohtaja Claes Björksten (vas.) ja tuotekehitysjohtaja Jukka Ketola (oikealla) esittelevät Sako-aseita IWA-messuilla.

NAMMO LAPUA OY:N myynti kasvaa yhä, tuotantoon on tehty isoja investointeja sekä Lapualla että Saksan Schönebeckissä. Maa-liskuussa IWA-messuilla yhtiöllä oli jälleen komea osasto.

– Uutuustuotteita ovat .300 Norma Mag., .338 Norma Mag ja 8x57 IRS hylsy keskisytytteisissä. Ampumahiihtäjille ja piekka-riampujille valikoimaan ovat tulleet .22 LR Biathlon XTreme, .22 LR Flatnose Match ja .22 LR Flatnose Basic. Näistä kaksi viimeisintä edustaa SK-brändiä, myyntipäällikkö **Erkki Seikkula** kertoi.

– Yhtiöön kuuluvan Vihtavuoren tuotekehityksen uusin esilletulo on korkeaaneroginen N565 jälleenlatausruuti. Tämä lämpötilastabiili ruuti on erityisesti kehitetty .338 Lapua Mag. -patruunoiden latauksiin 16,2 g/250 gr luodeilla. Käyttökohteita on urheiluumunnasta metsästykseseen. Vihtavuori tarjoaa brändin uuden visuaalisen ilmeen sekä uuden julkaistun ReLo-datan yli 300 rivin mukavan määrän.

– Uutuuksia esittelemme lisää vuoden aikana. Osa niistä kiinnostaa myös Urheilumpujan lukijoita, vihjaa Seikkula.

Nammo Lapuan keskeiset kilpaurheilijan tuotteet ovat .22 LR ja keskisytytteiset patruunat sekä niiden komponentit.

Erityisesti ampumahiihdossa ”lapualainen” on suurta kv. menestystä saavuttanut patruuna. Myös ampumaradoilla patruuna

työnnetään luottavaisesti kiväärin patruunapasesään.

– Olemme alan johtava toimija. Odotuksemme tämänkin vuoden myyntiin ovat korkealla. Haluamme olla lähellä urheilumpujia, ja siksi lisäämme vuoropuhelua tuotteidemme käyttäjien kanssa. Siten pystymme parhaiten vastaamaan ampujien kasvaviin vaatimuksiin ja lisäämään eroa kilpailijoihimme, ujustelematon Seikkula sanoi.

www.nammo.com

SAKO OY tarjoaa uutuusia kilpa-aseisiin, metsästysaseisiin ja myös varusteisiin. Kilpahaulikoihin saadaan Berettan DT11 Black Pro. Omaan kiväärimallistoon ovat tarjolla muun muassa Carbon Wolf ja Finnlight II. Varustepuolelta löytyy uusi ampumaliivi. **Jukka Ketola** kertoo uutuuksista näin:

– Kiväärimallistoon tulevat uutuudet Carbon Wolf ja Finnlight II. Carbon Wolf on Sakon edistysmallinen ja teknisin kivääri, jossa yhdistyvät laatu ja tulevaisuuden materiaalit. Säädettävä tukki on valmistettu hiilikuidusta. Aseen kotimaisuusaste on sata prosenttia.

– Finnlight II on erittäin kevyt ja monipuolinen kivääri liikkuvaan metsästykseseen. Tukki valmistetaan yhdistämällä hiilikuitua lasikuituun. Kumiset otepinnat takaavat pitävän otteen eri olosuhteissa. Cerakote pin-

Feinwerkbaun uusi pienoiskivääri kiinnosti monia.

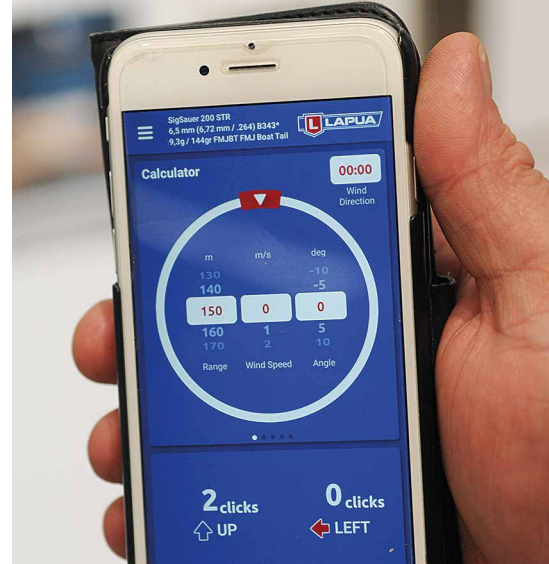
noitettu kehys ja piippu tekevät aseesta lähes huoltovapaan. Kaliiberivalikoima on laaja.

– Tikan merkittävin uutuus on T1x, joka tuo Tikan takaisin pienoiskiväärin markkinoille. Uutuutta valmistetaan kaliibereissa 22lr ja 17HMR. Erityisesti 17HMR tarjoaa mielenkiintoisen mahdollisuuden urheiluumuntaan uusien sääntöjen myötä. Aseen ergonomia on tuttu Tikan T3x -mallista, jossa käytetään samaa tukkia ja laukaisukoneistoa.

– Berettan kilpahaulikoissa uutuutena on DT11 Black Pro, johon on asennettu TSK-säädettävä perä. Se on valmistettu tiimiampujiemme toiveiden mukaan. Asetta on saatavilla skeet-, sporting- ja trap-mallina.

ohjaja Kari Kuparinen esittelevät uutta pienoiskivääriä Tikka T1x Multi Task Rimfire (MTR).§

Lapua Ballistics: ”Maailman tarkin ballistiikan laskuri – Lapua Ballistics”, yhtiössä uskotaan.

Sauer-ampumakenkä vaikutti sirolta.

Uutuus on myös ampumaliivi (sporting). Teknisestä puuvillasta ja hengittävästä verkosta valmistetussa liivissä on ekologisesta nahkasta valmistetut vahvikkeet olkapäissä. Liiviin on saatavilla geelistä valmistetut rekyylinvaimentimet.

www.sakosuomi.fi info@sako.fi

OY K. HJORTH AB:N tuotevalikoimaan tulee kaksi uutta tuotetta: TruLock-tarvikesuipistaja ja italialainen Brixia-haulikko.

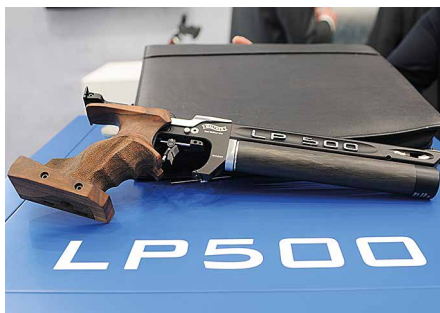
– Tutuissa edustuksissamme on tapahtunut kehitystä. Leupold on julkaisut uuden tarkkuustähtäiden kiikkarisarjan VX-3i LRP. Kiikareissa on entistä paremmat ja tarkemat säädöt sekä uudistetut linssit, markkinointipäällikkö **Mika Hjorth** kertoo.

– Bergaran-tarkkuuskivääri BMP-kaliiperissa .308 ja 6,5 Creedmoorin saamme keväällä. Sen hinta-laatusuhde on herättänyt paljon mielenkiintoa. Aseessa on säädettävä tukki ja vaimenninkierre.

Hjorth kertoo kuluttajien panostavan nyt laatuun myös tarvikkeissa ja patruunoissa.

www.hjorth.fi ja www.ase.fi

OY TEEMA LINE LTD toi markkinoille kaksi vuotta sitten iCanvas-raaka-aineesta valmistetun kivääriampujan kilpa-asun. Se on edelleen huippuampujien suosiossa. Suomalaisyrittäjien tuotteita käyttää lähes puolet kiväärilajin huipuista.

Ilmapistoolia etsivän kannattaa tutustua Walther 500:een.

– Tänä vuonna meillä ei ole varsinaisia tuoteuutuuksia. Noin 90 prosenttia tuotteistamme menee vientiin. Kotimaan markkinat ovat aika pienet, mutta vakaat. iCanvas raaka-aine on edelleen huippuampujien suosiossa, toimitusjohtaja **Kurt Thune** kertoo.

Yhtiö jatkaa myyntiverkoston koulutusta ja laajentamista Itä- ja Etelä-Aasiassa.

www.kurtthune.com

TEUVO LOUHIOLA OY tarjoaa tälle kaudelle urheiluampujalle tarkoitettua Benelli 828U Sport -haulikon. Ase on tehty myös vasenkätisille. Metsästäjille on tarjolla Super Black Eagle 3 -malli.

– Heinäkuussa saamme metsästäjille

tarkoitettua Raffaello Be Diamond -mallin. Sen piipun pintakäsittely antaa piipulle täydellisen suojan korroosiota, naarmuja ja kulumista vastaan. Steyr Mannlicheriltä on tulossa huhtikuussa pulttilukkoisen kivääri Zephyr II kalibreissa .22 l.r. ja .17HMR, toimitusjohtaja **Nina Holmberg** kertoo.

– Myöhemmin saamme mallit Pro Hunter kaliberissa 6.5 Creedmoor ja CL II Carbon, joka on hiilikuitutukkinen laatukivääri. Lisäksi meille on tulossa useita tarvikkepuolen uutuusia.

Yhtiössä odotetaan tuloksekasta vuotta. Tuotevalikoima on edelleen parantunut. Yhtiön Premium Tour 2018 -kiertue käy yhdellätoista paikkakunnalla esitellen tuotteitaan ja järjestämällä uutuuksille koeammuntoja. Kiertue järjestetään yhdessä NorDisin kanssa.

www.teuvelouhisola.fi

IWA:ssa esiteltiin useita uutuusia. Urheiluampujaa houkuttelevat ainakin lapualaisen NorDisin Suomeen tuoma Feinwerkbau 2800 -pianoiskivääri, kokkolalaisen Oy HW-Company Ltd tuoma Walther LP 500 -ilmapistooli ja Sakon tuoma haulikko Beretta DT11 Black Pro.

Muun muassa nämä aseet asetoimittaja **Pekka Suuronen** esittelee tarkasti messuja käsittelevässä jutussaan toisaalla tässä lehdessä. ⚙️

JOK-KIS kasakivääri

– kaunis kuin karkki

Teksti ja kuvat
PEKKA SUURONEN

"Lukonkehys on erikoislujaa ja sitkeätä terästä, jonka koostumusta Kinnunen ei halua paljastaa. Hänen tietääksensä muut valmistajat eivät käytä tätä materiaalia."

Kasa-ammunta on Suomessa harvojen herkkua. Kilpailijoita on arviolta 150.

Kasa-ammunta on monen tekijän summa, mutta samoin on monessa muussakin urheilussa.

Täytyy olla rauhallinen ja hyvä ampuja, jolla on hyvä näkö ja koordinaatio. Tarvitaan hyvä optinen tähtäin, tarkka ase ja pilkuntarkasti tehdyt patruunat. Voitaneen rehellisesti sanoa, että kasa-ammunta on pitkälti välineurheilua.

Fyysistä voimaa tarvitaan vain kun roudataan kamoja ampumaradalle ja takaisin. Itse ammutapahtuma ei vaadi lainkaan voimaa.

KIVÄÄRI

JO ENSI VILKAISULLA asekonstrukööri **Jouko Kinnusen** kasa-ammunnan kevyeseen luokkaan (Light Varmint) suunniteltu JOK-KIS on kaunis kuin karkki. Hiilikuituinen ja yksiosainen MacMillan Edge -tukki on punainen sopivasti mustalla "kamottuna". Etutukki on kasakiväärien tapaan aivan tasainen (flat) ja koko pituudeltaan 75 mm leveä, jotta se istuisi tuella kallistelematta. Tukin peräosa on ajateltu sopivaksi hiekka-

JOK-KIS-kiväärin lukonkehys on Jouko Kinnusen "salaista terästä".

pussituelle. Mitään perälevyä ei tukissa ole.

Raudat ovat kirkkaita. Lukonkehys on erikoislujaa ja sitkeätä terästä, jonka koostumusta Kinnunen ei halua paljastaa. Hänen tietääksensä muut valmistajat eivät käytä tätä materiaalia. Lukkolaite on Kinnusen omaa suunnittelua. Lukitus tapahtuu kahdella sulkuolalla. Lukitus tapahtuu teräkseen eli

patruunapesän takaosaan. Lukon kammien avautumiskulma on noin 80 astetta.

LUKONKEHYKSEN PÄÄLLE on koneistettu 16 mm lohenpyrstö ilman Picatinny-hampaita. Lukonkehyksessä ei ole lipasaukkoa, mutta on sen sijaan latausaukko vasemmalla sivulla. Aivan hurjimmillaan on kasakivää-

McMillanin hiilikuituinen Edge-tukki on leveä ja pohjan profiililtaan täysin tasainen.

Kiväärin piippu on reilusti irti tukista.

Kasa-ammunnassa osumien välinen etäisyys ratkaisee

Kasa-ammunta poikkeaa merkittävästi tavanomaisesta ISSF-ammunnasta. Siinä yritetään määrättyiltä matkoilta ampuen saada laukaukset osumaan mahdollisimman lähelle toisiaan. Osumien sijainti taulussa ei siis ole ensisijaisen tärkeää, kunhan ovat tauluun rajatun osuma-alueen sisäpuolella. Kasa-ammunta suoritetaan yleensä tukevalta pöydältä tukea apuna käyttäen, josta lajin englanninkielinen nimi "Bench Rest Shooting". Tähtäminen suoritetaan suurisuurennuksisen kiikaritäh- täimen avulla. Tulos saadaan mittaamalla kahden äärimmäisen osuman keskipistei- den välimatka, joka ilmoitetaan millimetrei- nä ja/tai kulmaminuutteina eli MOA:na.

Kasa-ammuntaa on sinällään harrastettu maailman sivu, koska jokainen ase- kohdistajahan pyrkii pieneen osumakuvi- oon eli kasaan. Kilpailulajina se on peräisin USA:sta, jossa kasa-ammuntaa on harras- tetu kilpailumielessä 30-luvulta lähtien. Laji tuli 70-luvun alkupuolella Ahvenanmaalle ja Manner-Suomeen Ruotsin kautta suun- nilleen samaan aikaan. Kasa-ammunnan "kummisetinä" toimivat jo edesmenneet **Holger Sjöström** Ahvenanmaalla sekä tamperelainen **Seppo Hämäläinen** Man- ner-Suomessa. Manner-Suomen ensim- mäinen kasa-ammunkilpailu järjestettiin 70-luvun puolivälissä Tampereella ampu- mamatkana 150 m. Radalla ei ollut pöytiä, joten kaikki muut kilpailijat **Erkki Kauppia**

lukuun ottamatta ampuivat makuulta. Erkki oli nimittäin kaukaa viisaana tuonut oman kokoonpantavan ampumapöytänsä mukanaan. Näistä ajoista on laji kehittynyt ja tukevilla betonipöydillä ja asianmukaisil- la taululaitteilla varustettuja ampumaratoja on mm. Ahvenanmaalla, Haapajärvellä, Hämeenlinnassa, Lohtajalla ja Lapualla. Lajin suomalaisten harrastajien lukumäärä on suuruusluokkaa 150, joista aktiivikilpai- lijoita n. 100.

KASA-AMMUNNAN harrastus levisi 70- ja 80-lukujen aikana muualle Suomeen, varsinkin Keski-Pohjanmaalle. Vauhtia har- rastukselle antoi lajin USA:laisen pioneerin, tohtori **Lou Palmisanon** Suomen vierailu kesällä 1986. Hän lahjoitti arvokkaan kier- topalkinnon nimeään kantavaan Lohtajalla vuosittain alkukevästä ammuttavaan raskaan luokan 100 m 5 x 5 ls. kilpailuun. Lajin edistämiseksi perustettiin v. 1988

Suomen Kasa-ampujat ry, jonka ensim- mäisenä puheenjohtajana ja myöhemmin kunniapuheenjohtajana toimi tampere- lainen lajin suomalainen Grand Old Man Seppo Hämäläinen.

Suomen Kasa-ampujat ry liittyi perus- tamisvuotenaan Suomen Ampujain Liitto ry:hyn, joten viimeiset kymmenen vuotta kilpailutoiminta on tapahtunut SAL:n hyväksymin säännöin. Lajin kehittämistä Suomessa vastaa SAL:n Kasa-ammuntajao- so, jonka jäsenet valitaan vuosittain laji

harrastavien yleisessä kokouksessa.

Maailmanlaajuisesti kasa-ammuntaa harrastetaan alkuperämaan USA:n lisäksi mm. Japanissa, Uudessa Seelannissa, Australiassa, Saksassa, Italiassa, Ranskassa, Kreikassa, Englannissa, Belgiassa, Ruotsissa ja Norjassa.

Lajin kattojärjestöksi perustettiin 1999 World Bench Rest Shooting Federation eli WBRSF, jonka jäseniä kansalliset liitot ja järjestöt, mm. SAL, ovat. WBRSF:n toimi- kenttään kuuluvat mm. kansainvälinen kilpailutoiminta eli MM- ja EM-kilpailut sekä lajin kehittäminen maailmalajisuudesta.

Yleinen tulostason kohoaminen ja sitä kautta kilpailun kiristyminen on johtanut luonnollisesti välinekehitykseen. Ampu- mapöytästandardiksi on muodostunut n. 10–15 cm paksulla betonikannella varus- tetu putkijalkainen kasa-ammuntapöytä. Am- muttujen laukausten määrän toteamiseksi on taulun takana liikkuva taustapaperi. Ampumatuet ovat valurunkoisia monipuo- lisesti säädettäviä hiekkapussin telineitä. Tähtäimet ovat ohuella hiusristikolla tai täplällä varustettua 24x – 40x suurentavaa huippuoptiikkaa. Rataolosuhteiden arvi- ointiin on kehitetty mitä mielikuvitukselli- simpia tuulipussi-, propelli- ja viirivirityksiä. Aseet ja niissä käytetyt patruunat, jotka ovat huippuampujilla luonnollisesti erikois- valmisteisia, ovat oma lukunsa sinänsä.

Lähde: Benchrest Finland ry (Suomen kasa-ampujat ry)

reitä, joissa ei ole edes tuota sivuaukkoa. Mutta silloin täytyy lukko vetää kokonaan ulos kehyksestä hylsynpoistoa ja uuden patruunan asetanta varten. Sellainen sopii huonosti niihin lajeihin, joissa on aikaraja.

JOK-KIS-kiväärissä patruuna asetetaan latausaukkoon ja suljetaan lukko. Lukko

toimii kuin rasvattu salama, mutta lukko patruunan kanssa suljettaessa tuntuu selvä vastus. Tämä on merkki tiukasta sulkuvä- listä, jonka taas uskotaan johtavan hyvään tarkkuuteen.

Lukko liikuu kehyksessään ja sulkeutuu tavalla, jota en muista koskaan ennen koke- neeni kivääreissä. Tulee mieleen se kulunut

metafora "toimii niin kuin sveitsiläinen kel- lo". Todella upeata!

Ulosheitossa tuleekin yllätys perinteiseen pultilukkokivääriin tottuneille. Kun lukko vedetään auki, ammuttu hylsy putoaa tuikin pohjan läpi ulos. Tämä on Jouko Kinnusen ide-

jatkuu

oima ja kehittämä järjestelmä. Kun tällaisen kiväärin kaikki hylsyty pitää säästää, on pantava käsi alle lukkoa ulos vedettäessä. Mutta parempi niin kuin että jousikuormitettu ulosheittäjä, plunger- tai Remington-tyyppinen, "push feed", nakkaisi hylsyn kaseikkoon.

KALIIPERI

ASE ON RIIHIMÄELLÄ leimattu kaliiperille 6,18 x 38. Se on siis Jouko Kinnusen oma villikissaversio kaliiperista 6mm PPC (Pindell-Palmisano Cartridge). Tämä parivaljakko tunnetaan mustasukkaisesta oikeudestaan heidän omaan patentoituun luomukseensa ja kaliiperinimeen, jota kannattaa yrittää kiertää. C.I.P.-homologoitu 6mm PPC olisi numeroiden mukaan välillä 6,17 x 38,18 mm (cartridge C.I.P. Maxi) ja 6,18 x 38,86 mm (chamber C.I.P. Mini).

Hylsyaihiona käytetään Lapuan legendaarista 220 Russian-hylsyä joka tunnetaan siitä, että sen voi ladata hyvin monta kertaa. Ensimmäisellä ampumisella siitä tulee ampumuovattu (fire formed), jonka jälkeen se rupeaa käymään hyvin siinä aseessa missä se on ammuttu.

Jokaisella laukauksella jonkin verran messinkiä valuu kaulaan päin, joten hylsynsuuta täytyy trimmata (trim to length) kun hylsyn ohjemitta ylittyy.

Takavuosina kun kasa-ammunta oli vielä uutta, kerrottiin legendana, että ahvenanmaalainen isä-poika-tiimi putsasi palkintopöytiä kahdella hylsillä. Toinen ampui ja toinen latasi sillä välin uuden patruunan pakuvolkkarin auki olevassa takaluukussa.

C.I.P.-STANDARDIN mukaan maksimipaine on 4050 baria. Kasa-ampujat lataavat yleensä mahdollisimman kireitä patruunoita. Suunopeus on silloin yli 1000 m/s. Tällaiset korkeapaineiset lataukset ovat hupaa piipun käyttäjälle.

Nimellisesti 6 mm (6,18 mm) luoteja valmistavat esim. Lapua, Berger, Norma, Remington, Hornady, Nosler ja moni muukin. Bergeriä pidetään legendaarisena brändinä, jonka Lapua hankki omistukseensa vuonna 2016.

PIIPPU

KRIEGERIN KANGESTA Jouko Kinnusen työstämä piippu on rosteria. Se on "heavy barrel". Paksuus patruunapesän kohdalla on 32 mm, piipunsuussa 19 mm. Siitä on tehty "porkkana", jotta kivääri ei olisi niin suupainoinen. Tämä on Kinnusen oma filosofia.

Kirjoitusase on Jouko Kinnusen oma ase. Hän on jättänyt piipun ulkopinnan sorvin työstön jäljiltä sellaiseksi niin kuin koko piippu olisi yhtä hienoa jengaa. Tarkoituksena on lisätä piipun pinta-alaa jäähdytyksen vuoksi. Idea on sama kuin ilmajäähdytisen moottoripyörän sylinterien jäähdytysrivoissa.

Hylsynpoisto tapahtuu poikkeuksellisesti tukin pohjan kautta suoraan alaspäin.

Liipaisinkaari sekä liipaisin ovat erikoisen näköiset. Hylsynpoistoaukko näkyy liipaisinkaaren etupuolella.

Kaksinokkainen lukko on Jouko Kinnusen omaa suunnittelua. Se liukuu kehkeyksessään todella hienosti.

Lopputulos on yllättävän tyylikäs. Ei sitä tiedä, josko tästä voisi tulla muoti-ilmiö jonnain päivänä! Ei lopputulema lainkaan paljasta näytä.

LAUKAISULAITE

TÄMÄ ON ASEKONSTRUKTÖÖRI Jouko Kinnusen omaa käsialaa. Laukaisuvastus on aseiden omistajan säädettävissä, joten sen mittaamisessa ei ole mieltä. Itse asiassa, kirjoitusase oli edellisen käyttäjän jäljiltä säädetty niin herkäksi, että vähän ronskimpi lukon kammien sulkeminen laukaisi ase. Eli kivääri ei ole nykysäädöissä kovin turvallinen.

Jokainen tekee laukaisulaitteen osalta omat säätönsä.

Liipaisinkaari oli pienikokoinen ja jollain lailla omintakeinen. Itse liipaisin oli pienikokoinen nysä, mutta herkän kasakiväärin

Kiväärin piipussa näkyvät työstöjäljet. Tarkoituksella, sillä eräänä motiivina on piipun jäähdytys.

osalta liipaisin ei ole aseiden kriittinen osa.

Jos lukijan matka joskus kulkee nelostietä Äänekoskella Mämmensalmen SEO:n kautta, niin huoltosikan (Ouluntie 468) seinältä löytyy taulu, mikä on ammuttu tällä kiväärillä. Se on sitä legendaarista yhtä reikää sadalta metriltä. Bonuksena saat ostaa herkullisia itse tehtyjä munkkeja!

Todella tarkan kiväärin omistaminen on sellainen tunne, jonka vain omistaja voi tietää. Voitaneen rinnastaa johonkin muskeli-auton omistamiseen. Tai oikein hyvän koiran tai hevosen omistamiseen. Tai miehen kyseessä ollen, oikein hyvän vaimon.

Kirjoitusaseen kaltaisen kiväärin voi tilata Jouko Kinnuselta hintaan noin 4250 euroa. Rosteriaktiolla sama ase maksaisi 3900 euroa ja aluaktiolla 3350 euroa. Ja varauduttava noin kahden kuukauden toimitusaikaan.

Mitä tapahtui Vauhkonen olympiamitalille?

Ville Vauhkonen (1877–1957) on yksi suomalaisen ampumahistorian menestyksekkäimpiä ja kiinnostavimpia mestareita. Mutta mitä oikein tapahtui Antwerpenin olympiakisoissa 1920?

Texti KALLE VIRTAPOHJA
Kuva URHEILUMUSEO

Pieksämäellä syntynyt **Ville Vauhkonen** muutti jo nuorena poikana Helsingiin, missä hän liittyi 1900-luvun alkuvuosina kaupungin urheiluseuraan Reippaaseen. Hän siirtyi vuonna 1912 Reippaasta Helsingin Kisa-Veikkoihin ja tuli heti seuran johtokunnan jäseneksi vaikuttaen seuran johdossa seitsemän vuotta.

Vauhkonen kilpaili ampujana SMY:n riveissä ja oli mukana jo Tukholman olympiakisoissa 1912, mutta Antwerpenin olympiakisoissa hän saavutti parhaat meriittinsä. **Martti Jukolan** Urheilun Pikkujätiläisessä (1945), SMY:n 100-vuotishistoriikissa (1965) ja Urheilumme kasvot (osa 5) -kirjassa (1974) Vauhkonen esitellään kolmin kertaisena olympiamitalistina: henkilökohtainen pronssi ja kaksi joukkuepronssia Antwerpenistä 1920.

NORJAN Otto Martin Olsen ampui sotilaskiväärin makuukilpailussa 300 metrin matkalta täydet 60 pistettä. Yksi sveitsiläinen ja kaksi ranskalaista ampuivat 59. Ensin ilmoitettiin, että Vauhkonen tulos olisi ollut 58, mutta tarkistuksessa suomalaisenkin tulos nousi 59:ään. Tällä välin muut 59:ään päätyneet ampujat olivat jo aloittaneet uusinnan, johon Vauhkonen ei, ilmeisesti järjestäjien virheen vuoksi, ehtinyt.

Helsingissä ilmestyneen Idrottsbladetin mukaan Vauhkonen sai ampua myöhemmin, ja hän päätyi artikkelin mukaan samaan tulokseen 58 kuin kolmen ampujan uusinnan paras.

Nyt määrättiin jälleen uusi ammunta, ja luonnollisesti hirveän kalabaliikin jälkeen. Sitten Vauhkonen ilmestyi ampumapaikalle yksin, ilman ranskalaista **Johnsonia**. Vauhkonen ampui tuossa tilanteessa vaatimattomasti 51. Suomalaiset laskivat tuolloin, että Vauhkoselle on tulossa varma olympiahopea.

Sitten Suomen joukkue joutui lähtemään paluumatkalle ennen kuin asiaan saatiin lo-

pullinen varmuus. Myöhemmin Suomeen tuli tieto, että Vauhkoselle tulee pronssi. Idrottsbladetin (21.12.1920) toimittaja kirjoitti, että tässä on nyt selvästi tehty vääryyttä Vauhkosta kohtaan, kun hän ei saanut hopeaa.

TUON AJAN asiantuntevin ampumaurheilu-lehti oli **Oscar Rosenqvistin** päätoimittama Metsästys ja Kalastus. Lehti julkaisi Rosenqvistin olympiaraportin numerossa 11–12 (1.11.1920). Siinä sotilaskiväärien tulokset olivat seuraavassa muodossa: 1) Otto M. Olsen Norja 60, 2) Johnson Ranska 59 (58), 3) V. Vauhkonen Suomi 59 (58), 4) Kuchen Sveitsi 59 (57), 5) Paroche Ranska 59 (56).

Suomalaisedustajana Kansainvälisessä olympiakomiteassa toiminut konsuli **Ernst Krogius** kertoi joulun alla, että Vauhkonen on vahvistettu saavan pronssimitalin (Uusi Suomi 15.12.1920).

Antwerpenin kisojen virallinen raportti valmistui vuonna 1921. Siinä kilpailujen mitalisijat on merkitty siten, että ”Vankhonen” jakoi **Fritz Kuchenin** kanssa kolmannen sijan: 1) Olsen Norvège 60 points, 2) Johnson France 59 points, 3) Vankhonen Finlande 59 points, 4) Kuchen Suisse 59 points.

Mutta jossain vaiheessa, vuosituhatosen vaihteessa, tulokset alkoivat näyttää aivan erilaisilta. Luotettavana pidetyllä Sports-Reference -nettisivustolla lopputulokset ovat (huhtikuu 2018) seuraavassa muodossa: 1) Olsen Norja 60, 2) Johnson Ranska 59 (58), 3) Kuchen Sveitsi 59 (57), 4) Vauhkonen Suomi 59 (56), 5) Paroche Ranska 59 (56).

Antwerpenin kisojen olympiakirjassa on erikoinen ristiriita, sillä **Veli Nieminen** kirjoitti tekstissään Vauhkonen saaneen henkilökohtaisen pronssimitalin. Mutta tuloslista muistuttaa tuota yllä olevaa Sports-Referencen listaa. Vauhkonen on neljäntenä, mutta hänelle ei ole merkitty uusintatulosta lainkaan.

Markku Siukosen Suuressa olympiateoksessa (2001) esitellään kaikki Suomen olympiaedustajat. Vauhkosella ei tässä teoksessa ole enää henkilökohtaista pronssimitalia. Vauhkosella ei ole sitä mitalia myöskään ISSF:n 100-vuotishistoriateoksessa, joka on valmistunut vuonna 2008.

URHEILUMUSEOSSA on nyttemmin kallistuttu siihen, että Vauhkonen ei koskaan saanut henkilökohtaista pronssimitalia. Soitin pitkältä ajalta ampumaurheilua tuntevalle **Pekka Kurkiselle**, joka kirjoitti Ampujainliiton 75-vuotishistoriikin olympiaosuuden. Silloin, vuonna 1994, Vauhkoselle kirjattiin vielä henkilökohtainen pronssimitali.

Eipä löytynyt edes Kurkiselta tähän ka-

donneen mitalin arvoitukseen avainta. Asian selvittäminen tuntuukin todella visaiselta, kun Vauhkonen poika, mestariampuja **Kauko Vauhkonenkin** on jo edesmennyt.

HKV:N 100-vuotishistoriateoksen ”Voittoon kuin luotu” kirjoittaja **Seppo Martiskainen** esittelee Vauhkonen vuonna 2008 valmistuneessa teoksessaan vain kahden joukkue-mitalin voittajana. Ei siis henkilökohtaisena olympiamitalistina.

Googlettaminen auttaa moniin vaikeisiin. Löysin teoksen ”History of the Early Olympics, 7: The 1920 Olympic Games: Results for All Competitors in All Events, with Commentary” (2003). Teoksessa on heinäkuun lopussa 1920 järjestetyn sotilaskiväärikilpailun tulokset vielä kerran ja jälleen eri tavalla: 1) Otto Olsen NOR 60, 2) Léon Johnson FRA 59 58, 3) Fritz Kuchen SUI 59 57, 4) Vilho Vauhkonen FIN 59 56, 5) Achille Paroche FRA 59 56.

Näihin tuloksiin liittyy lisäksi kaksi mielenkiintoista alaviitettä, jotka kertovat, että unkarilainen **Ferenc Mezö** kertoo kirjassaan The Modern Olympic Games (1956) Kuchenin ja Vauhkonen jaetusta kolmannesta sijasta. Sen sijaan ruotsalainen **Ture Widlund** on antanut tietoa, että Vauhkonen ja Paroche jakoivat neljännen sijan, mutta hän ei ole antanut lähdetä tähän tietoonsa. Epämääräisenä jatkoselityksenä on, että ”useimmat lähteet” sijoittavat heidät, siis Vauhkonen ja Parochen, sijoille 4 ja 5.

TÄMÄ MENE nyt aina vaan merkillisemmäksi. Oliko Vilho Vauhkonen sittenkin vain ”moraalisesti” henkilökohtainen pronssimitalisti? Vai miten tämä pitäisi ymmärtää?

Mikäli Vauhkonen on saanut henkilökohtaisen pronssimitalin niin kuin Suomessa vuosikymmenien ajan uskottiin, hänen olisi pitänyt saada myös siihen liittyvä Antwerpenissä jaettu olympiadiplomi.

Toisaalta, sen olympiamitalinkin luulisi olevan jossakin, jos hän on sitä koskaan saanut. Urheilumuseossa ei mitalia eikä diplomia ole, joten missä ne voisivat olla? Vai onko niitä koskaan ollutkaan?

Onko sinulla jotain tietoa Vilho Vauhkonen olympiamitaleista? Ota yhteys: kalle.virtapohja@ampumaurheiluliitto.fi

Riviampujien harjoittelu ja tulokset

MIELIPIDE

Kokemukseni mukaan me tavalliset riviampujat "harjoittelemme" käymällä muutamia kertoja viikossa radalla ampumassa 60 laukausta tauluun, kuten kilpailussa. Parhaat tulokset saadaan ensimmäisillä kerroilla, ja loppukausi onkin lievää tai vähän jyrkempää alamäkeä. Parhaassa tapauksessa tulokset voivat korkeintaan pysyä samalla tasolla, useimmiten eivät.

Tuo tapa, jolla "harjoittelu" tehdään, on kokemuksen perusteella väärin. Valmentajille tämä ei ole mikään yllätys. Meitä väärintekijöitä on paljon, ja aavisteleminen, ettei tämä harjoittelutapa ole oikein.

Voisiko tulosten parantumattomuus johtaa siihen, ettei kilpailuihin ole lähtijöitä, kun edes "harjoituksissa" ei onnistuta? Jos ei ole osallistujia, ei ole kisojen järjestäjiä. Tämä tilanne on laajalla alueella Suomessa.

MITEN valmennustilanne korjattaisiin? Helppo juttu, mene valmentajakursseille! Kuka menee? Kaikki, joita kiinnostaa, vai ne, jotka voivat sen rahoittaa, ne, joiden kurssit seura rahoittaa? Rahoitus on rajoittava syy. Liiton kurssit maksavat yhteensä yli 3000 euroa ilman matkakustannuksia. Kaikille tämä rahoitus ei ole mahdollinen, eikä läheskään joka seura kustanna edes yhden valmentajan koulutusta. Tuolla kolmella tonnilla seura saa yhden "tietäjän". Montako tarvittaisiin?

Koulutuksen järjestäminen nyky muodossa ei ole ilmaista, ja hinta varmaankin on kohdallaan, mutta se ei ratkaise riviampujien valmennuksen puutetta. Valmentajakoulutuksesta on tullut liiketoimintaa. Haluaisin herättää keskustelua asian korjaamiseksi.

Olen viime talven aikana seikkailut netissä etsimässä liiton sivuilta valmennusoppaita ja harjoitteluesimerkkejä. Sieltä niitä ei ole löytynyt, eikä myöskään aiheesta enemmän tietävät ole osanneet kertoa missä ne piileksivät. Usean muun urheilulajin osalta ohjeita löytyy, on videoita, luentoja jne. Meidän lajimme ei löydy oikeastaan muuta kuin **Mikko Taussin** CISM-shooters -sivujen kirjoitukset, **Ville Häyrisen** liikkuva maalin

oppaita ja seurojen aktiivien laittamia juttuja seurojen sivuilta.

Edes maajoukkueampujat eivät ole saaneet mitään "kättäpitämpää", siis kurssimateriaalia itselleen leiritysten yhteydessä. Tämä oli kyllä yllätys, kun tilannetta katsoo ruohonjuuritasolta.

Haulikko lienee kaikkein parhaassa tilassa tämänkin suhteen, ainakin Etelä-Suomen alueella ja Pohjois-Pohjanmaalla. Sen näkee sitten menestyksessäkkin!

SUOMENKIELISTÄ kirjallisuutta on jonkin verran, jotkin saksalaiset ja venäläiset (neuvostoliittolaiset) teokset on julkaistu myös suomeksi ja **Pentti Leppämäki** on kirjoittanut Pistooliammunta-nimisen kirjan, josta lienee otettu kaksikin painosta, päätellen kansikuvista. Näitä kirjoja on satunnaisesti netin antikvariaateissa myynnissä.

Leppämäen kirjan lienee kustantanut liittomme. Kirja on oikeastaan monipuolisin opas pistooliamunnasta, ja siitä saa myös käytännön esimerkkejä harjoitteluun. Sisältö vaatisi päivityksen minimissään sääntöjen muutosten osalta. Voisiko siitä kirjasta ottaa uusintapainoksen ja laittaa myyntiin omakustannehintaan?

Lajimme on erittäin monipuolinen ja vaatii paljon myös ns. oheisharjoitteita. Niistä ei mainita muualla kuin Häyrisen ja Taussin kirjoituksissa. Missä teoksessa on koordinaatioharjoitusohjeita tai taidon oppimiseen liittyviä harjoitteita? Sellaisia löytyy netistä ilmaiseksi esimerkiksi Judoliitolta, juoksijoilta ja jousiampujilta.

Tämän asian korjaaminen ei ole meidän liitollemmekaan mahdotonta. On aloitettava toimet ja hoidettava asia kuntoon.

OLISI erittäin tärkeää tehdä juttua menneiden aikojen suomalaisten huippujen harjoittelusta Urheiluampuja-lehteen. Huiput tekivät taatusti jotain oikein, sillä kansainvälistä menestystä tuli paljon. Ne eivät ole mitään "vanhojen ukkojen jorinoita", vaan esimerkkejä siitä, millä harjoitteilla joskus joukossamme jonkin verran.

Ei niitä, eikä muitakaan ohjeita tarvitse

orjallisesti noudattaa, mutta niistä voisi jotain oppia. Harrastuksemme voi nähdä näinkin: "Piiritasolle ampujan pitää ampua 10 000 laukausta vuodessa ... Kansainväliselle tasolle pääseminen edellyttää runsaan 30 000 ls:n ampumista vuodessa, jotta aikaa ei kuluisi liikaa riittävän harjoitusmäärän saavuttamiseen. Määrällisellä harjoittelulla varmistetaan riittävän automaatiotason saavuttaminen kohtuullisessa ajassa. Tämähän tekee keskimäärin noin runsaat 130 ls/päivä viisi kertaa viikossa. Vieläkö joku on kiinnostunut huipulle pääsystä kivääriammunnassa ja on myös valmis nostamaan harjoittelunsa "ammattimaiselle" tasolle, jolloin voi odottaa menestystä kansainvälisellä tasolla?"

Tuollainen, vaikka totta lieneekin, ei ole kovinkaan kannustavaa, mutta seurojen sivuilla on monenlaista tekstiä.

Keskustelua aiheesta ja tilanteen korjaamisesta toivoen,

ARI UKKOLA

SAL vastaa

Kultahipputoiminnan ohjeita löytyy osoitteesta www.ampumaurheiluliitto.fi/liitto/nuoriso/kultahipputoiminta/

Ja tämän sen alasivuista:

www.ampumaurheiluliitto.fi/liitto/nuoriso/kultahipputoiminta/ampumaurheilukoulut/

www.ampumaurheiluliitto.fi/liitto/nuoriso/materiaalit/

Ohjaajakoulutuksen hinta on 75€

1. tason kurssi (3 jaksoa yht. 750€)

2. tason kurssi (4 jaksoa yht. 1000€)

3. tason kurssi yht. 1200€

SAL tukee vuonna 2018 valmentajakoulutusta seuraavasti 1. taso 100€, 2. taso 200€ ja 3. taso 300€. Nämä summat vähennetään em. kurssien hinnoista.

EU:n tietosuoja-asetuksen siirtymäaika päättyy 25.5.

EU:N TIETOSUOJA-ASETUKSEN siirtymäaika päättyy 25. toukokuuta. Tärkeintä on kuvata toiminnassa syntyvät omat rekisterit ja tietojen käsittely sekä miettiä tiedon käyttötarkoitusta (mitä tietoa kerätään).

Tietosuojavastavaa tuskin yhdenkään seuran pitää nimetä, sillä edellytykset siihen ovat aika laajoja. Urheilun erityispiirteitä tietosuoja-asetukseen liittyen selvitetään Olympiakomitean

johdolla ja tietosuojavaltuutetun toimistolta odotetaan kannanottoja Olympiakomitean aiemmin kommentoitavaksi lähettämään dokumenttiin.

Näistä asioista kuullaan myöhemmin lisää, 25.5. mennessä vastausta ei vielä ole luvassa.

Lisää tietoa: www.tietosuoja.fi/fi/index/euntietosuoja-uudistus.html

Mukaan kansalliseen skeettiin!

Teksti KARI SANKALA

Haulikkoväki on ideoinut uuden lajin suomalaisille haulikkoammunnan harrastajille ja aloittelijoille. Myös monet alan kokeneet harrastajat ovat kokeneet niin sanotun olympiaskeetin kovin vaativaksi lajiksi (kiekon nopeus ja tietyt tuplat).

Moni aloittelija haluaa lajin, johon on helppo tulla mukaan, ja kansallinen skeet on juuri sellainen. Viime vuonna käytiin lajin ensimmäiset SM kisat, ja osanotto oli hyvä.

TÄLLE VUODELLE haulikkojaosto otti lajin mukaan ranking-järjestelmään, mutta markkinointi on vielä kesken, eikä järjestäjiä ole vielä

saatu mukaan kovin kattavasti. Kaudella 2018 on kaksi nyt jo tiedossa olevaa kisaa: 2.–3.6. Oulu GP ja SM-kilpailut 25.8. Hyvinkäällä.

Mukaan mahtuu vielä, ja toivomme, että myös kilpailujen järjestäjät ottaisivat lajin omakseen ja järjestäisivät kisoja. Nyt jo anottu skeet-kisat voi hyvin muuttaa kansalliseksi skeetiksi. Uskomme, että menestys on taattu. Ilmoitelkaa rohkeasti, mikäli haluatte kisanne lajiksi kansallisen skeetin!

KOKKOVUORI-SÄÄTIÖ tukee nuoria ampujia maksamalla heidän osallistumisensa viiteen kisaan. Tarkempia tietoja menettelystä saa haulikkojaoston puheenjohtajalta.

Tämä on laji, josta on helppo aloittaa ja ponnistaa olympiamitalistiksi asti!

aselupatermi on "itselataava kertatuli", koska kyseessä on itselataava ase.

Lippaallinen kertatuli on tyypillistä esimerkiksi lippaalla varustetulle metsästyskiväärille. Lippaallisia kertatulipistoolieita on ylen harvassa. Pahoittelen virhettäni.

PEKKA SUURONEN, ASETOIMITTAJA

Palauta SAL:n seurailmoitus!

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITTO ja alueet keräävät seuratoimintakyselyllä tietoja seurojen toiminnasta vuonna 2017. Tiedot ovat tärkeitä toiminnan mittareita ja kertovat ampumaurheilutoiminnan laajuudesta Suomessa niin seuroille itselleen kuin myös liitolle.

Opetus- ja kulttuuriministeriö velvoittaa lajiliittoja ja sen seuroja antamaan tarvittavat tiedot toiminnoistaan, siksi vuosi-ilmoitus tarvitaan. Ne ovat myös tärkeä perustelu seuran ja liiton hakiessa liikuntajärjestöille myönnettäviä avustuksia kunnilta tai Opetus- ja kulttuuriministeriöltä.

TIETOJEN TULEE olla yhteneväiset niin kuntien kuin liitonkin suuntaan, koska tietoja tarkistellaan ja kysellään myös liitoltakin. Erinomaisen tärkeää on, että nuoriso- (lasten ja nuorten) ja harrastepuolen tiedot sekä erilaiset tapahtumatiedot ovat myös mukana samoin kuin koulutuksiin liittyvät tiedot.

Toivottavaa on myös eri lajien harrastajamäärien erittely. Niitä seuroja, jotka eivät ole vielä vastanneet, pyydetään vastaamaan vuosi-ilmoitukseen heti.

Oikaisu

URHEILUAMPUJA 1/2018 -LEHDESSÄ kirjoitettiin Feinwerkbau AW93-pistoolijutun yhteydessä sivulla 32, että pistooli on aselupatermeillä "lippaallinen kertatuli". Oikea

Työelämän kokemus tutkinnoksi - Ikatalla onnistut

AMMATTILAINEN, SUORITA
asesepäakisällin ammattitutkinto tai
asesepämestarin erikoisammattitutkinto.

Haku tutkintoihin sasky.fi/jatkuvahaku

Ota yhteyttä!

Ikaalisten käsi- ja
taideteollisuusoppilaitos
ikata@sasky.fi, puh. 03 450 9327

sasky.fi/ikata

PALVELUHAKEMISTO

Vakio- ja irtovuoroja

Pienoispistoolirata 25 m: ampumapaikkoja 5 kpl, maksimikaliperi 22
50 m rata: ampumapaikkoja 3 kpl, ampua voi 9 mm aseella, kohdistuspöytä
Ampumaratoja voi käyttää vain, jos on oma ase ja siihen hallussapitolupa.
Helsingin Urheilutalo Helsinginkatu 25, puh. 09 3488 6419

urheiluhallit.fi/kallio

VIRKISTÄVÄN MUKAVA.

ASEET JA AMPUMATARVIKKEET

Liikkeemme avoinna ma-pe 9.00-17.00
la sopimuksen mukaan
Maahantuonti-, tukku- ja vähittäismyyntiliike

Asetalo Oy

Keskustie 5, 34800 VIRRAT

Puh. 03-4755371

Kotisivumme: www.asetalo.com

Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

Kotisivut: www.asetalo.com

Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

www.ampumaurheiluliitto.fi

Vuoden 2018 kolmas
Urheiluampuja ilmestyy 9.7.

TAVARAPÖRSSI

MYYDÄÄN FEINWERKBAU ILMAKKO JA PIEKKARI Oikeakätinen ilmakko FWB 800 X, jossa säiliö käy 2023 asti. Vasenkätinen piekkari 2700. molemmissa alkuperäiset tähtäimet mukaan. ilmakossa poskipakka menny hajalle, jonka olen korvannu itse tehdyllä. 1800e ilmakko, 1000e piekkari. neuvotteluja voidaan käydä jos hinta ei miellytä. Ilmoittaja: timo keskisimonen, keskisimonen@hotmail.com, 044-0102655

MYYDÄÄN ANSCHUTZ AMMUNTA-ASU Kokoa 48 oleva asu (takki+housut) myynnissä, melko vähän käytetty. Myös kengät, samaa merkkiä, kokoa 45. Ollut 43-44-kokoisessa jalassa ja ihan passelit. Hp. Tarjoa Ilmoittaja: Joonas Kosloff, joonas_kosloff@hotmail.com, 0504042614

MYYDÄÄN ARMI SALVINELLI-HAULIKKO, CAL 12/70, SISÄLTÄÄ KAHDET PIIPPUPARIT Piiput: 28"/70cm, 5-supistajaa Cyl->F + säätöavain, amm n. 9000 lk ja 30"/76cm, Custom-painotetut, 5-supistajaa Cyl->F, amm n. 500 lk. Piiput käyvät myös teräshaulille. Säädettyä liipaisin. Mukana alkup 2-piippuparin laukku. 3-eri perää (myös ns. stopperi-malli) puulaatu grade 4/5. Ase erittäin siisti ja hyväkuntoinen, myydään tarpeettomana, aseella ei ole ammuttu 4 vuoteen. Ase sopii SKEET/trap/compaq-ammuntaan ja myös metsästykseen. Hinta 3300 €. Ilmoittaja: Markku, tintti.tintti@hotmail.com, 040-5339284

MYYDÄÄN BERETTA 686, SILVER PIGEON TRAP-HAULIKKO (OSTETTU 2015). Hyväkuntoinen, juuri huollettu (jouset vaihdettu). Kaliperi 12 / 70. Piipunpituus 30" = 76cm. Mukana alkuperäinen etu- ja takatukki säädettyä poskipakalla sekä asesalkku. Hinta 1450 euroa. Myydään lisäksi pistoolikahvallinen perä säädettyä poskipakalla hinta 450 euroa. Ilmoittaja: Topi Kotti, topi.kotti@outlook.com, 040 183 6575

MYYDÄÄN KAUKOPUTKI KOWA TSN 3 Hyvin vähän käytetty, laadukas fluoriittiobjektiivillä varustettu putki ja useita vaihtoehtoisia okulaareja + tarvittaessa myös Manfrotto jalusta. Kova kantolaukku. Hinta riippuu varustuksesta. Ilmoittaja: Kaseva Heikki, heikki.kaseva@kolumbus.fi, 0400 440845

MYYDÄÄN WALTHER LP 53 ILMAPISTOOLI ALKUPERÄINEN Niin sanottu James Bond (Sean Connery) Walther. Alkuperäiskuntoinen, on erittäin hienokuntoinen. Mukana oma laatikko, 2x takahahlo+2x etu yjvä, panokset, ja piippurasi jos haluaa saa mukaan. On myös toinen pelkkä ase, jossa ei takatähtäintä, perän suojista pieni pala lohennut ylösasta molemmin puolin. Muuten toimiva ja hienokuntoinen. Koko paketti 430 euroa. Ilmoittaja: Mauri Mäki, maurimaki@luukku.com, 040-5378276

OSTETAAN PARABELLUM TYKISTÖ/LAIVASTO Voi ollamyös rakenneltu versio 6-8 tuuman piipulla. 7,65/9 mm. Ampujan lasit iiriksellä. Ilmoittaja: Hannu Siljanen, hannu.siljanen@vattulahti.com, 0505126621

OSTETAAN FEINWERKBAU C60 Ostetaan junioriampujien käyttöön pari kappaletta Feinwerkbau C60 ilmakivääriä. Ilmoittaja: SMAS / Pasi Turtiainen, pasi.turtiainen@savonlinna.fi, 050-3517846

Tavarapörssi on tarkoitettu yksityishenkilöille ja ampumaseuroille. Kerro ilmoituksessasi, onko kyseessä myynti, osto vai vaihto. Esittele lyhyesti tuote, sen kunto, hinta ja yhteystietosi. Voit täyttää sähköisen ilmoituslomakkeen osoitteessa: www.ampumaurheiluliitto.fi/myy-ja-osta/ilmoitukset/lisaa-ilmoitus Ilmoituksen voi lähettää myös sähköpostitse osoitteeseen urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki. Julkaisemme ilmoituksen Urheiluampuja-lehdessä ja Ampumaurheiluliiton nettisivulla, kun olet maksanut 10 euroa Ampumaurheiluliiton tilille Nordea FI41 1328 3000 0421 57.

ONNITTELUT

85 VUOTTA				60 VUOTTA			
Usko Mettiäinen	HVA	7.5.		Tapio Oksanen	ESF	6.5.	
Antti Mäkelä	NoSA	9.7.		Jukka Kilpiö	K-UAS	10.5.	
80 VUOTTA				Pekka Santanen	HVA	11.5.	
Jarmo Nenonen	TSA	4.6.		Jorma Lehmonen	NoSA	15.5.	
Jorma Pesonen	NorA	25.6.		Esko Pentikäinen	TSA	26.5.	
Kaj Henriksson	ESF	6.7.		Jari Juvakka	LL	28.5.	
75 VUOTTA				Pirjo Ahonen	NorA	3.6.	
Pentti Stenius	ESF	19.5.		Jari Lehtonen	TSA	4.6.	
Christer Lindgren	ESF	30.5.		Taito Laalo	K-UAS	30.6.	
70 VUOTTA				55 VUOTTA			
Risto Vuorinen	NoSA	30.5.		Vesa Marttinen	K-UAS	19.6.	
Markku Laakso	LL	31.5.		50 VUOTTA			
Martti Uotila	NoSA	1.6.		Patrick Calander	ESF	7.5.	
Pekka Rajala	K-UAS	2.6.		Harri Pekola	TSA	21.5.	
Martti Hämäläinen	NoSA	9.6.		Petri Söderholm	TSA	26.6.	
Pekka Kähkönen	TSA	12.6.		Marko Erkkilä	TSA	27.6.	
Lauri Jaakkola	NoSA	26.6.		Jari Vuorinen	LL	28.6.	
65 VUOTTA							
Mauri Uutela	NoSA	1.6.					

Urheiluampuja-lehti julkaisee vain ne syntymäpäiväonnittelut, jotka seurat toimittavat Ampumaurheiluliittoon LEHDEN AINEISTOPÄIVÄÄN MENNESSÄ. Seurojen pitää varmistaa, että syntymäpäiväsanarit suostuvat merkkipäivätietojensa julkaisemiseen.

Merkkipäivätiedot voi toimittaa sähköpostitse osoitteeseen urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki.

"Helsinkiäiselle **Minna Keskiselle** parasta stressinhallintaa on säännöllinen ampuminen. Keskittymistä vaativassa lajissa pääsee flow-tilaan, jolloin kaikki muu unohtuu. Vaativat esimiestehtävät ovat jääneet taakse, mutta harrastus on pysynyt mukana jo vuosia. Työhön liittyvät stressioireet pysyvät edelleen loitolla säännöllisellä treenaamisella. – Riittää, että pääsen ampumaan kaksi tai kolme kertaa viikossa. Välillä ase on otettava esiin myös kotona, jolloin kuivaharjoittelen keittiön ja olohuoneen välillä. Naapurit saattavat ihmetellä, jos näkevät ikkunasta. Se ei haittaa, nauraa Keskinen."

* Ylen Puoli seitsemän, 25.4..

Ampumaurheilun yläkoululeirityksen haku on auki

AMPUMAUURHEILUN yläkoululeirityksiä järjestetään kaudella 2018-2019 Kisakallion ja Tanhuvaaran urheiluopistoilla. Suomen Ampumaurheiluliitto suosittelee tavoitteellisesti harjoittelevia ampumaurheilijoita hakemaan mukaan yläkoululeirityksiin.

Aiheesta lisää: www.ampumaurheiluliitto.fi/liitto/nuoriso/ylakoululeiritys/

Vauhtia koulupäivään!

MEIRA HAKULINEN

Action air -ammunta tempaisi liikuntapäivänä oppilaat niin hyvin mukaansa, että viimeiset poistuivat paikalta puolitoista tuntia virallisen päättymisajan jälkeen.

Teksti JOONA HAKULINEN

Liikuntapäivän lähestyessä ajatusta kysyttiin muutaman practical-ampujan mielissä – pystyisimmeköhän toteuttamaan mielekkään liikuntapäivän yläkoululaisille action airin merkeissä? Harjunrinteen yläkoululaiset olivat käyneet jo muutaman vuoden ilma-aseradalla Riihimäen Ampumaseuran veteraanien opastamana.

Ammunta keräsi vuodesta toiseen innokkaita osallistujia, ja tutustumisesta tuli hyvää palautetta. Tänä vuonna halusimme tarjota jotain hieman erilaista.

AMMUNTA päätettiin rajata 9. luokkalaisille, ja valmistelussa tiedostettiin, että kovin isoa ryhmää päivän aikana ei voida ottaa. Noin kymmenen hengen ryhmäkoko osoittautui sopivaksi. Aamu- ja iltapäivän vuorot olivat vain 1,5 tunnin pituisia, ja tuossa ajassa haluttiin opettaa lajin idea, pistelaskun perusteet, tärkeimmät turvallisuussäännöt, aseiden toiminta, aseiden käsittely ja ammuttaa jokaiselle 28 laukauksen stage.

Toteutus vaati hieman päättäväisyyttä ja ripauksen sotilaallista otetta.

OPPILAAT toivottiin tervetulleeksi radalle ja heille jaettiin suojalasit. Aluksi näytettiin yksinkertainen esimerkkisuoritus lajissa käytettävien englanninkielisten kommentojen mukaan, ja opetustaulujen avulla kerrottiin lajista, noudatettavista säännöistä ja turvallisuusasioista.

Käytännön tekemiseen siirryttiin nopeasti. Oppilaat ohjattiin pöydän taakse kolmeen jonoon. Kolme ensimmäistä pääsi heti opettelemaan kommentojen mukaan ase-

Kaikki ehtivät ampua oman suorituksensa ja moni jäi odottamaan mahdollisuutta yrittää uudelleen.

"Ammunta keräsi vuodesta toiseen innokkaita osallistujia, ja tutustumisesta tuli hyvää palautetta. Tänä vuonna halusimme tarjota jotain hieman erilaista."

lataamisen, kahden laukauksen ampumisen sekä aseiden tyhjentämisen ja tarkastamisen.

Oman suorituksen jälkeen siirryttiin jonottamaan seuraavalle aseelle. Oppilaat seurasivat toistensa suoritukset ja samalla kuulivat heille annetut vinkit. Kaikki pääsivät kokeilemaan kolmella eri aseluokan aseella. Toisella ja kolmannella kierroksella toiminta oli jo yllättävän hyvää.

PERUSHARJOITTELUN jälkeen tutustuttiin salin toiseen päähän rakennettuun pitkään 28 laukauksen stageen. Muutama vinkki annettiin ja kerrottiin miten stagen voi ampua. Suoritustavan valinta jätettiin kuitenkin lajin hengen mukaisesti ampujan harkittavaksi. Oli

erittäin palkitsevaa saada oppilaat kuivaharjoittelemaan suoritusta kädet ojossa kävellen ja kuvitteellisesti lippaan vaihtoa harjoitellen. Aivan kuin kilpailuissa olisi oltu.

STAGE SUUNNITELTIIN siten, että varusteiden vaihtoon ei tarvinnut käyttää aikaa. Aloitus tapahtui ase pöydältä ja vaihtolipas oli saatavilla puolesta väliä stagea. Oppilaat paikkasivat taulut, ja yksi järjestäjästä sitoutui jatkuvaan lippaiden täyttämiseen. Jokaiselle ampujalle laskettiin tietokoneella ammutuista pisteistä ja käytetystä ajasta muodostuva osumakerroin. Vasta kaikkien suoritusten jälkeen näytettiin kokeneemman ampujan esimerkki, jottei ollut valmista suoritusmallia eikä tullut paineita suoritusnopeudesta.

KÄYTÖSSÄ ollut aika ei aivan riittänyt. Painotimme, että vetäjillä ei ole kiire, mutta oppilaat päästetään tarvittaessa aikataulun puitteissa pois. Kaikki ehtivät ampua oman suorituksensa, ja moni jäi odottamaan mahdollisuutta yrittää uudelleen.

Koulupäivä lienee onnistunut, jos oppilaat malttavat lähteä kotiin puolitoista tuntia ilmoitettua päättymisaikaa myöhemmin. 🛠️

🗨️ luottua

"Ampujalla pitää olla kolme ominaisuutta, jotka tekevät asiasta kiehtovan. a) Hyvä itsetunto: Pitää osata luottaa omaan tekemiseensä, tämä on yksilölaji. b) Nöyrä: Otetaan vastaan se mitä tulee, mutta ei saa luovuttaa ennen kuin viimeinen laukaus on lähtenyt. Vastaus löytyy aina peilistä. c) Optimismi: Jos tänään ei sujunut, huomenna uudestaan."

Salon Seudun Ampujien aktiivi Ilkka Ratamo ✨ sivut 20–21

Urheiluampuja 2018

Lehden numero	Varauspäivä	Aineistopäivä	Ilmestymispäivä
3/2018	6.6.	18.6.	9.7.
4/2018	18.8.	3.9.	24.9.

Cristian Friman var nära att knipa sin första individuella EM-medalj i Győr.

Friman fjärde i EM

Esbo skytteförenings **Cristian Friman** var på hugget när EM på luftvapen avgjordes i slutet av februari i Ungerska Győr. Kyrkslätt Skytteförenings **Henna Viljanen** och Raseborgs Skyttars **Krister Holmberg** var med om att knipa lagmedaljer.

Friman sköt i grundserien 623,6 poäng med det var han fjärde i grundserien. **Filip Nepejchal** från Tjeckien var bäst med 628,6 poäng. I finalen kom alltså Friman in på samma placering. Friman hängde bra med i finalen men kom inte riktigt åt att utmana medaljtrion i slut skedet. **Ilia Marsov** från Ryssland segrade. KSF:s **Sebastian Långström** var 25:e i samma tävling på 617,1 poäng.

Lagsilver för Viljanen

HENNA VILJANEN var med om att ta ett lagsilver i den nya lagtävlingen i EM. I laget ingick förutom Viljanen, **Viivi Kemppi** och

Marianne Palo. Man sköt först en grundserie var varje skytt sköt 30 skott de åtta bästa lagen gick sedan till kvartsfinal och så sköt man utslagningskjutningar. Det finländska laget var andra i grundserien och gick sedan säkert till final, där Tyskland till slut var för hårda. Individuellt var Viljanen 28:e när hon sköt 618,6 poäng. Till final krävdes 623,5 poäng och **Anna Janssen** från Tyskland segrade.

Lagbrons för Holmberg

KRISTER HOLMBERG var med om att ta ett lagbrons på normalloppet på rörligt mål. I laget ingick förutom Holmberg, **Tomi-Pekka Heikkilä** och **Heikki Lähdekorpi**. Individuellt var Holmberg tionde på 570 poäng. Bäst var **Jesper Nyberg**, Sverige med 583 poäng. Nybergs landsman segrade efter medaljmatcherna. På blandloppet var Holmberg 13:e nu sköt han 375 poäng på 40 skott. Rysslands **Vladislav Schepotkin** segrade med 388 poäng. ⚙️

Veromaa fjärde i världscupen

MOPSI VEROMAA från Sibbo Skyttegille knep en fin fjärde plats i årets första världscup i Guadalajara, Mexiko.

Veromaa kvalificerade sig till final som sjätte idrottare med ett resultat på 116 träffar. **Aeriel Skinner** från USA var bäst med 119 träffar.

I finalen lyckades Veromaa lyfta sin placering från grundserien och hon föll alltså ut som fjärde. **Ashley Carroll** från USA var i helt egen klass i finalen när hon träffade 48 av 50 lerduvor och sköt nytt världsrekord.

Mopsi Veromaa och de andra finalisterna i Guadalajara.

Kössi sjunde

OSKARI KÖSSI från Sibbo Skyttegille inledde världscupssäsongen med en sjunde plats i samma tävlingar.

Kössi tävlade i herrarnas skeet och träffade 119 lerduvor i grundserien. Kössi tävlade med sex andra om den sista finalplatsen, men missade den knappt efter omskjutning. Kössis klubbkamrat **Timo Laitinen** deltog också och träffade 111 lerduvor, med det var han 32:a. Efter finalen korades USA:s **Vincent Hancock** från USA till segrade.

Långström andra i junior- världscupen

KYRKSLÄTT SKYTTEFÖRENING Sebastian Långström deltog i juniorvärldscupen i Sydney med god framgång.

Långström tävlade i pojkarnas helmatch på 50 meter och luftgevär. På helmatchen var Långström fint andra. Långström var tredje i grundserien med 1157 poäng. **Zalan Pekler** från Ungern var bäst med 1165 poäng, finalgränsen landade på 1140 poäng. I finalen lyckades Långström sedan lite bättre, men han kunde inte rå på **Changhong Zhang** från Kina som segrade.

På luftgevär var Långström tionde efter att han skjutit 618,7 poäng. 0,9 poäng mera skulle ha behövts för att nå finalen. **Yuqi Liu** från Kina segrade.

Stenström tredje i studerande VM

JONI STENSTRÖM från Raseborgs Skyttar deltog i årets studerande VM i Kuala Lumpur, Malaysia. Stenström kom in på en tredje plats på helmatchen med miniatyrgevär.

Stenström var femte i grundserien med 1159 poäng. **Lukas Fischer** från Tyskland var etta med 1168 poäng. Finalgränsen var 1157 poäng. I finalen var sedan Italiens **Lo-renzo Bacci** bäst när Stenström lyckades lyfta sig själv till en tredje plats.

På luftgevär var Stenström 13:e när han sköt 595 av 600 poäng. Finalgränsen landade på 596 poäng. **Shaochaun LU** från Taiwan segrade efter finalen. Bästa grundserieresultatet var 600 poäng.

Sebastian Långström nådde fina framgångar i Australien.

SFSM på luftvapen

SFS har anordnat luftvapenmästerskap under våren. Här kan ni kolla in resultatlistorna.

EKENÄS, VASA OCH ÅLAND LUFTGEVÄR OCH LUFTPISTOL

GEVÄR:

8SS, 20sk.: 1) Ida Avellan 192, 2) Melvin Lindström RS 187, 3) Wilmer Wilkman RS 175.

10SS, 20sk.: 1) Irene Lindroos ÅSSF 179, 2) Valter Lindqvist KSF 176, 3) Walter Wilkman RS 172.

11-14N, 20sk.: 1) William Willkman RS 189.

12MS, 20sk.: 1) Arwid Flemmich RS 139, 2) Alex Ramsay KSF 112.

14MS, 30sk.: 1) Emma Malinen KSF 290, 2) Torbjörn Lindroos ÅSSF 276, 3) Nicole Kamila RS 273, 4) Artturi Aarni KSF 270, 5) Edward Flemmich RS 240, 6) Arthur Ekberg KSF 215, 7) Antton Ekberg KSF 197.

D16, 40sk.: 1) Paulina Jännes ESF 394,4, 2) Nicole Kamila RS 387,8, 3) Amanda Lasen VS-VA 385,2.

H16, 40sk.: 1) Luukas Koota ESF 396,7.

D18, 40sk.: 1) Melinda Moring KSF 384,0 SFSM rek., 2) Sandra Moring KSF 375,6.

H20, 60sk.: 1) Cristian Friman ESF 618,1 SFSM rek., 2) Juha Malinen KSF 574,0.

D, 40sk.: 1) Petra Liljeberg KSF 399,3, 2) Elin Liewendahl ÅSSF 388, 3) Melinda Moring KSF 380,8, 4) Sandra Moring KSF 363,9.

H, 60sk.: 1) Robin Stenström RS 610,9, 2) Mathias Nordberg ÅSSF 570,5, 3) Jan Liljeberg KSF 566,2.

H60, 40sk.: 1) Ilmo Kinnunen RS 376,9, 2) Ensio Miikkulainen BSPA 374, 3) Gustaf Strömbäck SkB 371,4, 4) Ulf Friberg RS 366,7, 5) Christer Fred VS-VA 337,4.

A70, 40sk.: 1) Torolf Nieminen 383,1 SFSM rek., 2) Kauko Kaartinen RS 366,2.

R11, 60sk.: 1) Mikael Toivainen 577,5 SFSM rek.

PISTOL:

14MS, 30sk.: 1) Jesper Winberg RS 225.

D18, 40sk.: 1) Amanda Toivola RS 352, 2) Linn Ekholm RS 309.

D, 40sk.: 1) Therese Fagerström RS 371, 2) Marika Röyhkiö ESF 364, 3) Cecilia Lund ÅSSF 354, 4) Sophia Arrakoski RS 340, 5) Julia Sundqvist SkB 300.

H, 60sk.: 1) Thomas Ågren VS-VA 558, 2) Tobias Lindgren RS 548, 3) Raimo Laine RS 546, 4) Kasper Förström RS 545, 5) Tommy Bergman RS 543, 6) Ari Kankilampi RS 542.

H50, 40sk.: 1) Arto Jussila VS-VA 368, 2) Ari

Sundman VS-VA 356, 3) Jori Arrakoski RS 333, 4) Jan Nyberg RS 331.

D60, 40sk.: 1) Päivi Mariani-Cerati ESF 359 SFSM rek.

H60, 40sk.: 1) Raimo Laine RS 367, 2) Bernt Björkqvist VS-VA 363, 3) Juha Vaahtoniemi VS-VA 349, 4) Kenneth Mariani-Cerati RS 344, 5) Lawrence Mariani-Cerati RS 343, 6) Antero Aalto RS 321, 7) Christer Fred VS-VA 303.

A70, 40sk.: 1) Per-Erik Gammelgård NSK 356, 2) Petter Eskils ÅSSF 353, 3) Vidar Fagerström RS 329, 4) Ralf Lindholm ÅSSF 323, 5) Risto Ristimäki VS-VA 300.

A75: 1) Bengt Kamis VS-VA 350 SFSM rek., 2) Rune Karlsson ÅSSF 347, 3) Ulf Fagerström RS 319, 4) Bernt Lindholm RS 303, 5) Hans Sjö ESF 292.

RÖRLIGT MÅL NORMALLOPP:

H20, 60sk.: 1) Daniel Torsell SSG 484.

D, 40sk.: 1) Oona Tenhunen BSPA 302.

H, 60sk.: 1) Krister Holmberg RS 577, 2) Niklas Hyvärinen RS 574, 3) Tarmo Koskela BSPA 562, 4) Roni Tenhunen BSPA 539, 5) Jouni Sonntag BSPA 501.

D50, 40sk.: 1) Tiina Aalto ESF 333 SFSM rek.

H50, 40sk.: 1) Juha-Pekka Tissarinen SSG 329, 2) Tom Sved SSG 318, 3) Kristian Torsell SSG 270.

A60, 40sk.: 1) Tapani Koskela BSPA 340, 2) Rene Antell SSG 301, 3) Bertel Holmström RS 278, 4) Peter Stjernberg SSG 277, 5) Bror Skogster SSG 274, 6) Seppo Teränen BSPA 259.

A70, 40sk.: 1) Jouko Mutka RS 324, 2) Anders Holmberg RS 297, 3) Erkki Mäkinen BSPA 258, 4) Lars-Erik Backman SSG 203.

A80, 40sk.: 1) Boris Stjernberg BSPA 180 SFSM rek.

BLANDLOPP, 40SK.:

H20: 1) Daniel Torsell SSG 319.

D: 1) Oona Tenhunen BSPA 312.

H: 1) Krister Holmberg RS 383 (38), 2) Niklas Hyvärinen RS 383 (36), 3) Tarmo Koskela BSPA 372, 4) Roni Tenhunen BSPA 364, 5) Jouni Sonntag BSPA 352.

D50: 1) Tiina Aalto ESF 301.

H50: 1) Juha-Pekka Tissarinen SSG 343, 2) Tom Sved SSG 292, 3) Kristian Torsell SSG 252.

A60: 1) Tapani Koskela BSPA 345, 2) Bror Skogster SSG 301, 3) Rene Antell SSG 287, 4) Bertel Holmström RS 263, 5) Seppo Teränen BSPA 238, 6) Peter Stjernberg SSG 235.

A70: 1) Jouko Mutka RS 356 SFSM rek., 2) Anders Holmberg RS 304, 3) Erkki Mäkinen BSPA 253, 4) Lars-Erik Backman SSG 197.

A80: 1) Boris Stjernberg BSPA 219 SFSM rek.

SVENSKA FINLANDS SPORTSKYTTEFÖRBUND R.F (SFS)

Petra Liljeberg
Joni Stenström
SFS:s hemsida

0500 872 045
Svenska sidor skribent
www.sfs.idrott.fi

petra_liljeberg92@hotmail.com
joni.stenstrom@gmail.com

20 VUOTTA SITTEEN...

Muistuu mieleen?

Seuraamme historiasarjassa Urheiluampujan vaiheita eri vuosikymmeniltä.

Tasan kaksikymmentä vuotta sitten (1998) ilmestyneessä Urheiluampujassa pohdittiin sitä, voiko nuorten harjoitusmääriä nostaa.

Johtava maajoukkuevalmentaja **Erkki Rintakoski** kysyi, mikä on riittävä harjoitusmäärä. Riippuu tietenkin lopullisesta tavoitteesta, hän vastasi ja kertoi tuntevansa erään kaksitoistavuotiaan viulunsoittajan, jonka harjoitusohjelma sisälsi 2,5 tuntia päivittäistä harjoittelua.

– Tiedän kysymättäkin, että saman ikäiselle ampumaurheilijalle tällainen harjoittelu on täysin tuntematonta. Ikävä kyllä, Rintakoski totesi.

– Tällainen käsitys harjoittelusta on vieras myös monille niistäkin ampujista, jotka mielestään ovat riittävän hyviä jopa maajoukkueatasolle.

MUUTOS, kuten myös parannus, syntyy määrän kautta, jutussa todettiin. Toistojä pitää olla, ja niitä pitää olla todella paljon. Kaksi ja puoli tuntia päivässä on vain alku. Neljä tuntia on ammattimaisuutta, siitä ylöspäin ammattilaisuutta.

Rintakoski kysyi, tuleeko nuorta sitten säästää. Jos pitää säästää, niin miksi?

– Itse sanon jyrkästi ei. Nuorten säästämiseen ei ole mitään järjestellistä syytä. Jokainen nuori on potentiaalinen EM-/MM-mitalisti, jopa voittaja. Säästämällä nuorta hänelle ei tehdä palvelusta aikuis-

ni Eklund skeetin mancupissa kolmas!

Jlikko ei osunut ainakaan viidessä järjestettiin näinen maailinpailu 24.-29.3. Eklund vastasi nalaissuoritukseen miesten inneksi. irossa kehitty- paikkojen rathän uusi kah- issa finaali- päälle kahden kolmannesta mat mittelit a 21-vuotiaan toksi.

Jaana Pitkanen 65... 14) Kirsi Sukula 61.
Trap, miehet
1) Marco Venturini ITA 144 (120+24), 2) Christofer Kiernan USA 142 (118+24), 3) Sandro Macabbi 141 (118+23).
Trap, naiset
1) Roberta Pelosi ITA 89 ME (69 ME+20), 2) Maria Quintanal ESP 86 (69 ME+17), 3) D. Wakefield-Baynes AUS 86 (67+19).
Miehet, kaksostrap
1) Michael Diamond AUS 176 (135+41), 2) Bing Zhang CHN 173 (134+39), 3) Sergio Pinerio ESP 172 (134+38)... 18) Aki Reijonen 124... 25) Raimo Kauppi 121... 28) Joonas Oikkonen 120.
Naiset, kaksostrap
1) Kimberly Rhode USA 138 (107+31), 2) Hengping Ding CHN 135 (106+29), 3) An Focan BEL 132 (102+30)... 7) Riitta-Mari Murtomäki 97... 14) Satu Pusila 92... 26) Pia Julin 82.

Maailmancupin yhteydessä Kari Riekkö ja Mikko Mäkitalo tavoittelivat olympiakisojen rajatuloa. Kumpikin ylitti sen tuloksillaan kaksostrapissa 126 ja 122.

Mopsi Veromaa roos GP:n yllättäjä

raullikkoampujen kärkisijoja ilpailussa. Eniutulivat naiset, kaksii laji voit- palkintosijoja. usilla on teke- huippukastiin. n trapin tulok- i. Paraatilajis- pissa, hän si- la, Timo Laitinen ja Jani Eklund 111... 42) Juha Westman 108... 49) Hannu Haaranen 107... 52) Hannu Willman 106... 81) Kari Pesonen 92... 84) Bruno Holmberg 89.
Skeet, pojat
1) George Achilleos CYP 120... 6) Tomi Aspholm 111... 8) Jukka Paananen 110... 12) Timo Mattilainen 101.
Skeet, naiset
1) Lucia Mihalache ROM 85 (65+20) uusinta 5, 2) Jaana Pitkanen 85 (65+20) uusinta 4, 3) Maarit Lepomäki 82 (61+21), 4) Kirsi Sukula 74 (52+22).

ikää varten. Päinvastoin häneltä otetaan mahdollisuus saavuttaa kultaa ja kunniaa silloin, kun hän olisi siihen kykenevä, nuoruusiässä.

RINTAKOSKI päätti kirjoituksensa toteamukseen, jonka mukaan ne, joilla on todellinen mahdollisuus saavuttaa menestystä aikuisten sarjoissa, jatkavat kyllä.

– Mutta muistakaamme, että heitä ei

Johtava maajoukkuevalmentaja Erkki Rintakoski

Nuortenkin harjoitusmääriä voi nostaa

"Metsästyksessä se alkoi, metsästyksessä ja sotilas- henkilöiden ampumakoulutuksesta, ampumaurheilu nimittäin, täällä Suomessa. Siitä lähtien kun tuli aseita alettiin käyttää – aluksi suustaladattavia, myöhemmin makasiini-sellaisia – ymmärrettiin oivallisesti, että tar- kuus vaatii myös harjoitusta. Eikä harjoituksillakaan aina ole mitään mieltä, jollei saavutettua taitoa pystyisi johonkin mittaamaan, ennen sen soveltamista riistan- pyyntiin. Keskinäinen taidonmittely synnytti urheilun ammunassakin." (Olavi Varoma, Urheilumme kasvot 5, Otava 1976).

Ampumaseurat tulivat näin meillekin, tarpeita tyydyttämään, Suomen vanhin, SMY perustettiin 1865. Kansainvälisesti katsottuna seura on vielä vaippa-ikä, sillä vanhin, jonka kanssa itse olen ollut tekemisissä, on Saksassa toimiva Kronacher Freischiesen, Seuran juhlalliset syntysanat lausuttin syyskuun toisena päivänä vuonna 1588. Seura rakennettiin rikkaat perinteet omanneen, vuodesta 1444 toimineen sotilas- koulutusjärjestön pohjalta. Paikalliset asukkaat ovat varmoja siitä, että vahva ampumaseura ja sitä kautta asukkaitten kehittynyt ampumataito on taannut sen, että Kronachin kaulungin ympärille, vuonna 1128 valmistunut Rosenbercin linna

hyvin erään kaksitoistavuotiaan viulunsoittajan, jonka harjoitusohjelma sisältää päivittäistä harjoittelua 2,5 tuntia, vain perjantai on vapaa. Tiedän kysymättäkin, että 12-vuotiaalle ampujalle tällainen harjoittelu on täysin tuntematonta. Ikävä kyllä. Tällainen käsitys harjoittelusta on vieras myös monille niistäkin ampujista, jotka mielestään ovat riittävän hyviä jopa maajoukkueatasolle.

Varhaisessa vaiheessa vaaditaan testausta erilaisilla laitteilla, saadaan neuvoja miten suoritusta tulee korjata. Kuukauden päästä testataan uudestaan ja todetaan, että eipä ollut valmentajalla tietoutta, kun suoritukset ei ole parantunut yhtään. Asetta tässä välissä on kuitenkin käpälöity vähemmän kuin koiranpenikka noutokapula.

Muutos, kuten myös parannus, syntyy määrän kautta, toistoja pitää olla, ja niitä pitää olla todella paljon. 2,5 tuntia päivässä on vain alku, 4 tuntia on ammattimaisuutta, siitä ylöspäin ammattilaisuutta.

Tiedän, että moni kavahtaa moisia harjoitusmääriä, ovat siitä mieltä, että varsinkaan ni, jos jaksaa pitää yllä mielen, jos harjoittelee paljon, ei syystä lopettaa harjoitusta ennen aikuisikää. Tästä jota kuulee aivan si, joka pohjautuu Jos väittämä mitä sitten? säästä... ja

ole monta. Eivätkä he säästämällä lisääny. Opettakaamme siis nuoret harjoittelemaan täysipainoisesti, monipuolisesti ja tosissaan alusta pitäen. Leikkimielisyyttä saa ja pitääkin olla, mutta tarvittaessa edetään hammasta purren. Olen täysin vakuuttunut, että näin menetellen suomalaisampujat pääsevät vilttiketjusta ainakin farmijoukkueeseen.

LASSI PALO

10 napakkaa

LASSI PALO

Sodankylän Ampujien (SodA) Laura Sipola, 19, voitti Lohjalla Kisakallion urheiluopistossa käydyissä SM-kilpailuissa naisten ilmakiväärin kultaa. Sipola valmentaa Jukka Törmänen.

1 EKA ENNAKOIVA:

Milloin ampumaurheilusi alkoi? 2011, kun lähdin käymään ystäväni kanssa ampumaradalla.

2 TOKA TUNKEILEVA:

Miten laukaisumääräsi ovat kasvaneet?

Hyvin, muutaman vuoden ne ovat nyt junna- neet paikallaan työn ja koulun takia.

3 KOLMAS KOVISTELU:

Mitä muuta elämään kuuluu kuin ampu- maurheilua? Opiskelen ja käyn töissä.

4 NELJÄS NALLITUS:

Millä aseilla ammut? Ilmakivääri Feinwerkbau 700 ja pienoiskivääri Feinwerkbau 2700

5 VIIDES VARMISTAVA:

Mitä muuta harrastat? Tanssia ja lenkkeilyä.

6 KUODES KUJEILEVA:

Instagram ja Facebook? 2700 seuraajaa Insta- gramissa ja 535 kaveria Facebookissa.

7 SEITSEMÄS SIHTAUS:

Millainen urheiluampuja ja urheilija olet?

Olen rauhallinen ja asetan itselleni tavoitteita, jotka pyrin saavuttamaan. Urheilijana olen hyvin kilpailuhenkinen.

8 KAHDENKAS KULTAHIPPU:

Mitkä ovat ennätyksesi? Ilmakiväärillä 414,8, pienoiskiväärillä makuulta 609,7 ja 3x20 Is 569.

9 YHDEKSÄS YRITYS:

Millaisia tulevaisuudensuunnitelmia sinulla on ampumaurheilun parissa? Haluaisin kehittyä vielä paremmaksi ja päästä EM-kilpailuihin sekä muihin kansainvälisiin kisoihin.

10 NAPAKYMPPI:

Voitit nyt naisten ilmakiväärin SM-kultaa. Onko se tämän vuoden napakymppi? Se on ehdottomasti tämän vuoden napakymppi!

LASSI PALO

Joka toinen päivä radalla

Teksti & kuva MIKA VUOLLE

Olavi Mäkäräinen, 83, ampui huhtikuun alussa ilma-aseiden SM-kilpailuissa Lohjalla kolme lajia Y75-sarjassa. Paras menestys moninkertaiselle ikäkausisarjojen SM-mitalistille tuli tällä kertaa ilmaolympia-pistoolissa, missä Mäkäräinen ampui hopealle itseään lähes kymmenen vuotta nuorempien joukossa.

Kajaanilainen tervaskanto harrastaa kaikkia pistooli- ja kiväärilajeja, paitsi pienoiskiväärin makuuasentoa, koska se käy liiaksi niskojen päälle. Hän kiertää ahkerasti kilpailuja. SAL:n lajien lisäksi ohjelmaan kuuluvat Suomen Metsästäjäliiton lajit. Viikko Lohjan SM-kisojen jälkeen Mäkäräinen suunnistikin Rovaniemelle ilmahirven ja -luodikon SM-kilpailuihin.

Mäkäräisen osaaminen ei tule tyhjältä. Kokenut mestariampuja harjoittelee edelleen niin ahkerasti, että moni nuoremmista ampujista saisi ottaa konkarista oppia.

– Harjoittelen ammuntaa keskimäärin joka toinen päivä.

MINULTA SUJUU myös hirvenhiihto ja -juoksu. Toissa talvena sijoituin Kajaanissa SM-hopealle hirvenhiihdon Y80-sarjassa, missä hiihtomatkana on viisi kilometriä. Kuluneen talven kilpailuissa Ylitorniolle menestystä ei tullut, koska yllättäen ammunta tökki.

HAULIKKOAKIN tekisi mieli ampua, mutta siihen ei aika riitä. Mieluisimpia ovat kuitenkin pistoolilajit.

ILMAKIVÄÄRIÄ ammun vammaisten sarjassa. Sinne kuulun, koska minulla on tekonivelet lonkissa.

OLEN AMMATILTANI metsätalousinsinööri, ja siellä ne lonkat menivät, kun kävelin 30 vuotta pitkin soita ja harpoin oijen yli. Pehmeä alusta on kuluttavaa.

AMPUMAUURHEILU oli aikoinaan luonnollinen valinta kainuulaiselle. Metsästys ja metsässä liikkuminen on ollut osa arkea, ja sitä kautta syntyi kiinnostus mitata omaa osaamistani myös ampumaradalla.

EDUSTAN Suomussalmen Urheiluampujia. Suomussalmen harrastusolosuhteet ovat hyvät ja SUA vetää seurana puoleensa paljon kajaanilaisia aktiiviampujia. Ruutipuolella on hyvät radat ja pistoolilla pystyy talvellakin ampumaan lämmitetystä tilasta. Puolustusvoimat suhtautuu myös myönteisesti harrastajiin, joten perusteet harjoittelulle ovat kunnossa.

Olavi Mäkäräinen

- ✕ **KOTIPAikka:** Kajaani
- ✕ **KOULUTUS:** Metsätalous-insinööri
- ✕ **PARHAITA SAAVUTUKSIA:** Useita Suomen mestaruuksia. Himmeämpiä mitaleita vielä enemmän.
- ✕ **MIKSI HARRASTAA:** "Ei sitä muuten pysy kunnossa, jos ei ole harrastuksia."

TIKKA T1x MTR

THE BEST OF BOTH WORLDS MONTA KOHDETTA – YKSI RATKAISU

Uraauurtava Tikka T1x -pienoiskiväärimme on varustettu ainutlaatuisella cross-over -piipulla, joka takaa raskaamman piipun mukanaan tuomat edut ja tasapainon lisäämättä aseiden kokonaispainoa merkittävästi. Uuden pienoiskiväärimme ylivertainen Tikka-laatu mahdollistaa täydellisen suorituksen aina laukaus toisensa jälkeen niin radalla kuin maastossakin.

Lue lisää: tikka.fi

SAKO OY | PL 149 | 11101 Riihimäki |
Puh. 010 830 5200 | www.sakosuomi.fi

**NOUDA UUSI TUOTEKUVASTOMME LÄHIMMÄLTÄ
JÄLLEENMYYJÄLTÄSI TAI LATAA NETISTÄ SAKOSUOMI.FI**

sako

TIKKA

BERETTA

VICTRIX

FRANCHI

Stoeger

STEINER

Aimpoint

Burris

zamberlan

ASE ULTRA

OPTILOCK

Seuraa meitä myös sosiaalisessa mediassa: www.facebook.com/sakofinland
Tilaa uutiskirjeemme osoitteesta www.sakosuomi.fi/uutiskirje ja pysyt aina ajan tasalla.